

Edebiyat Defteri

MehmetAcet -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
8 Nisan 2024 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BABAMA MEKTUP

Çok geciktim bunları yazmaya sen neredesin.
Hani sen bilmiyorsun dediklerim vardı ya.
İşte ben onları bilmiyor karar veremiyormuşum.
Bende sana diyordum ki sen bilmiyorsun.
Hakikaten sen biliyor unuttuklarını bile ben bilmiyormuşum.
Hani sen neredesin ben neredeyim diyordum ya.
Bir zamanlar sen yanımda ben uzaklardaydım.
Şimdi sen uzaklarda ben yanında olmaya çalışıyorum.
Çok geciktim bunları yazmaya sen neredesin.

Hayat herkese göre çok kısa ama bana uzun yol oldu.
Senin gibi bitirebilir miyim soruyorum şimdi kendime.
Hadi şimdi yaşayalım o güzel yılları desem.
Hadi söz söyleme vur desem.
Dayak acısı geçer dil acısı geçmez desem.
Dilinle döv ama bırakma bir daha dönemem sana desem.
Artık çok geç çünkü sen yoksun.
Seni terk ettiğim yıllara ağlarım desem.
Beni affeder bana devam der misin?
Çok geciktim bunları yazmaya sen ne dersin.

Şimdi senin yaptıklarını ben uygulamaya çalışıyorum.
Bir türlü başarılı olamıyorum.
Acaba senin sevgin gibi baba sevgisi verebilcek miyim?
Benim ondanda şüphem var ama seni anıyorum.
Gönlüm rahat yaptıklarından birazda bilsin istedim.
Çevremden ve gelen gidenden utandım bir sen bilesin.
Niye diye sormadım. Gidenden cevap yok bir bilebilsem.
Çok geciktim bunları yazmaya sen ne dersin.

Hadi her şeyi tüm gemileri yakalım desem.
Şimdi yanımda olsaydın dur derdin.
Ben artık durmayacağım. Bu hayatta tüm gemileri yakacağım.
Artık sen yoksun bana da dur diyecek ben bilirim diyen yok artık.
Sayacağım uyacağım korkacağım hiçbir neden yok.
Çevreme bakıyorum bana bir akıl veren de yok.
Gelecek umut vermiyor giden umut vermiyor.
Bir duygu bir cevap bekliyorum. Benim yol gösterenimde yok.
Sana pusula olamam ama benim pusulamda yok ki.
Yolunu rotasını kaybetmiş bir şaşkın gibiyim.
Hadi karanlıkta bir yol göster desem. Bir ışık var mı?
Şimdi sen olsan rahat ol oğlum desen yeter bana.
Arkamı dayayacağım göçmüş bir direk bile yeter desem.
Bir zamanların çok kuvvetli delikanlısı nerdeydin desem.
Hadi bu enkazı sizin taşıdığınız gamı beraber taşıyalım desem.
Kaldırabilir taşıyabilir götürebilir miyim? Çok ağır geliyor desem.
Çok geciktim bunları yazmaya desem sen ne dersin.
Mehmet ACET
****YAŞADIĞIM DÜNYA ***Adlı kitabımda yayınlandı****

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/406315/babama-mektup.html>

HAYAT DÜKKANI

Kapatıyorum ben bu hayatımdaki dükkânı.
Sakın sormayın neden diye.
Bir kalem kâğıt alın elinize.
Eğer var ise borcu yazın hanesine.
Borcu yok alacağı var ise değmez bırakın alacağı
Zaten kapattı bu garip hayat dükkânını.

İflas etti sanmayın sakın mı sakın acımayın haline.
Ben kapatmasam da zaten kapatacaklardı.
Benden artık yeter derken zamanda bırakmadı.
Alacaklı iken borca geçmekte olmazdı.
Hadi ben levhayı indirdim verin bir destek.
Yaparken iyiydi de sökerken neye bu köstek.
Betonarme değil diki ömrümün yapısı.
Daha ne kadar dayanırdım bilemem.
İflas etti sanmayın sakın mı sakın acımayın haline.
Kapatıyorum ben bu hayatımdaki dükkânı.

Ben kendime düşüncelerime bile yaranamadım.
Kalbimdeki sesi bir türlü susturamadım.
Dükkânı kapattım ama satmaya müşteri bulamadım.
Gönül dükkânım bir kere borçlu kaldı mı diye.
Kendime bile soramadım.
Yarın kim bilir nereye giderim. Ne yaparım.
Seyyar açamam ama bir gün bende pazarlarım.
İflas etti sanmayın sakın mı sakın acımayın.
Şimdilik kapattım ben bu hayatımdaki dükkânı.

Pazarlamaya kalkarsam hava parası isterler.
Nerede tapusu nerede borç kâğıdı derler.
Yok, alacağı vardı deseniz de kimden derler.
Kapattım bu gönül kapısını ve dükkânımı.

Gümüşten anahtarı sonsuzluğa attım.
Yarın öğlene çıkar akşama teslim ederim.
Yeni gelene sessizce yerleş derim.
Anma eski borçlarımı deşme alacaklarımı
Gönüllerde kalsın artık ne olur beni siz teselli edin.
Yakalayana aşk olsun. Kaçtı sanmayın.
Siz düşürdünüz beni bu hale unutmayın.
İflas etti sanmayın sakın mı sakın acımayın.
Şimdilik kapattım ben bu hayatımdaki dükkânı.

Mehmet ACET

*** YAŞADIĞIM DÜNYA ** Adlı kitabımda yayınlanmıştır.***

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/406720/hayat-dukkan.html>

BU GÜN BAYRAM

Hani rugan simsiyah iskarpinlerim
Bağcıklı istemem anneme babama sitemim var.
Neden bağcık siz almadınız diye.
Hep böyle yapıyorlar istemediğim şekilde alıyorlar.
Bilmiyorum ki bağcık bağlamasını öğreysin diye yaptıklarını.
Gülüyorlar boş ver bu seferde bu tip kullan diyorlar.
Ben bu ufacak isteğimin yapılmamasına kızıyorum.
Bana hayat zehir ama çabuk unutuyorum.
Benim için bu gün bayram.

Hani öyle özlemler var ya istersin ama olmaz.
Bir sefer olsun başka şey istemem dersin.
Ya sevdiğini ya da çok istediğini görmek istersin.
O zamanlar sana gülen ve başını okşayan bir büyüğün.
Bir şeker bile alman bir delikli kuruş alman.
Bütün dünyayı sanki o iki madde içinde görmen.
Yok, madde değildi şimdi anladığım.
Başımın okşanması sevilmem ve değer verilmem.
Benim için bu gün bayram.

Yıllar geçti bende okşayayım bende değer veriyim istedim.
Sevenler sevdi bazıları buna müsaade etmedi.
Bunu da öğrendim. Bende büyüklerimin yaptığını yapabiliyordum.
O kadar çabaladım. O kadar yapmaya çalıştım.
Ama bırakmadılar. Sen yapamazsın dediler
O zaman siz yapın benim gördüklerimi dedim.
Onlarda çok geç bizde yapamayız dediler.
Gördüklerim çok kolaydı karşımdakini sevindirmek.
Ama ne müsaade nede izin vardı kolum kalkmıyordu.
Bu hayattan bende korkuyor sesimi çıkaramıyordum.
Döndüm baktım. Bir soru sormak istiyordum sustum.
Benim için bu gün bayram.

Ne anlama geliyor ne diyorum kimler ne istiyordu.
Sordum düşündüm kafa yordum. Sesim çıkmıyordu.
Baktım benim gördüğüm bayramlardan çok farklıydı.
Geriye baktım çok yıllar gelip geçmişti. Yalnızca ismi değişmemişti.
Benim için bu gün bayram.
Mehmet Acet ***** Yaşadığım dünya adlı şiir kitabımda yayınlandı***

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/407267/bu-gun-bayram.html>

GRİP

Grip olmayı seviyorum. Anam, Babam.
Kendiliğinden akıyor ve gözlerim yaşıyor.
Ağladığım belli olmuyor.
Hani derdiniz ya erkekler ağlamaz.
Hani derdiniz ya herkes hayatını yaşar.
Kendi ışığıyla yoluna devam eder.
Ben devam etmeye çalışıyorum. Anam, Babam.

O ışık nerede nasıl gelir bilmem ama
Kinle nefretle hırsla o ışığı arıyorum.
Sorarım hep kendime ıssız gecelerde
Neden bende elimde bulunan ile yetinmedim.
Hep daha iyisi olsun demez söylemez miydiniz?
O ulaşılamayan yıldızlara erişemedim ama
Bir kaçını yakaladım zannediyorum.

Tüm yıldızları kucaklamak hakka ten bu hayatta zormuş.
Bir kaçını Yakalayamadığıma yanmıyorum.
O yıldızlara da yakaladığım yıldızlara da yaranamadım.
Şimdi o yıldızların altında grip oldum.
Hapşırıyorum, Tıksırıyor içime çekiyorum.
O sizinle soluduğumuz temiz havayı zannediyordum.

Temiz hava değil dışarı attığım bilmeyerek İstemeyerek,
Alınan pis havanın geldiği yere gitmesidir zannediyorum.
O dökülen yaşarmalar ise göz damlaları değil geçmişteki
O çağlayan ırmaklar sizinle yaşantımız zannediyorum.
Siz sevmez istemeseniz de hep ben yanılmışım derdim.
Benim gönlümdeki o yaşam tarzıdır zannedirdim.
Aynı yıldızlar altında yaşamıyor muyuz?
Siz hapşırınca, Size de çok yaşayın denmiyor mu?
Ben işte o çok yaşayın ı istemiyorum.

Beni gribimle hapşırmamla, Tıksırmamla Yalnız bırakın.
Ağlamama şahitseniz bile dikkat edin ağlamıyorum.
Grip oldum kendiliğinden dökülen gözyaşlarıdır bunlar.
Sakın ağladığımı zannetmeyin erkekler ağlamaz.
Bilmediğim göz akıntısı bu yaşlar nedendir.
Ben ağlamıyorum ama aynı havayı o yıldızlarla soluyorum ondan.
Siz sormadan ben söyledim işte ağlamam önemli değil grip de değil.
Sizinle olan, şimdiki yaşantımda değil.

Geçmişe değil bu damlalar. Bu yaşantıma ise hiç değil.
Gripte deseniz kendiliğindende dökülüyor deseniz.
Kadın da, Erkek de âdemoğlu da hiç ağlamaz.
Peki, senin sebebin nedir bu akan gözyaşları nedir dersiniz.
Hep sakladım. Doğarken de ağlamıyor musunuz?
Düşündüğünüz gibi bu gözyaşları gripten hiç değil.
Beni dünyaya getirirken içinize çektiğiniz mis gibi koku dediğiniz.
Geleceğe ağlamamdır inanın.

[alt_cizgi] Mehmet Acet **** Yaşadığım Dünya adlı kitabımda yayınlandı**** [/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/408562/grip.html>

HAYALİMDEKİNE SESLENİŞ

Hayat kavgası nedir bilir misin sevdiğim acaba
İnsanın ayrı olması,
Kader e itaat etmesi. Boyun eğmesi.
Yalnız gecelerde düşünme, düşünme ağlamasını
Acaba bilir misin?

Aile yönünden, senin yönünden
Düşünme den, Düşünmek, Unutmayıp Unutulmak.
Aradıkça mutluluğu?
Sevdikçe hayatı; Yavaş, yavaş kaybetmek.
Acaba nedir bilir misin?

Her şey, hepsi gelir geçer ama
Geride bütün acıyı bırakır, bırakır ama
Birde sevene Bütün sorunları arasında sevene sor.
Anlatmak o anda anlatmak nedir bilir misin?
Mehmet Acet
Yaşadığım Dünya Adlı kitabımda yayınlanmıştır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/410309/hayalimdekine-seslenis.html>

ÇOBAN

Çobanın kepeneği nasıl vefakârdır.
Nasıl sarar nasıl ısıtır. Sahiplenir.
Issız gecede nasıl yorgan olur.
Bir çobana sor. Bir kepeneğe sor.

Bünye ne ister çoban ne ister.
Kepenek yalnız gecede bir yar olur.
Soğuk havada bir yorgan olur.
Bir çobana sor bir kepeneğe sor.

Dert dinler mi sessizce.
Her isteneni yapar mı sonsuzca.
Soğuk gecelerde örter mi seni.
Bir çobana sor bir kepeneğe sor.

Yeri gelir dimdik durur.
Yeri gelir sahibine sadık olur.
Yeri geldiğinde koruyucu yorgan olur.
Bir çobana sor bir kepeneğe sor.

Çoban neden her değerden üstün tutar.
Sorgusu suali olmadığından mı yapar.
Yoksa issız gecede soğuktan koruduğundan mı?
Bir çobana sor bir kepeneğe sor.

Aşk gibi sever korursa eğer.
Çoban sever cahilce cevap verir.
Kepenek dilsizdir karşılıksız sözsüz sever.
Anlamak istiyorsan
Bir çobana sor Bir kepeneğe sor.

Ne kir tutar ne söz tutar.
Yalnızca o anı yutar.
Sahibi ne isterse onu yapar.
Bir çobana sor bir kepeneğe sor.

Kirlenmesi tozlanması bir yana.
Yazın silkelenip atılması aranmaması bir yanadır.
Sahibinin riyakârlığı sahtekârlığı son safhadadır.
Ama bir düşünüp bir ah işitince eğer.
Bir çobana sor bir kepeneğe sor.
Hepsinin cevabı bir başkadır.

** YAŞADIĞIM DÜNYA ,Adlı kitabımda yayınlanmıştır.**

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/410892/coban.html>

DENİZ

O kadar insancıldır ki gözyaşını görürsün onda
Hani sel olmuş derler ya içinde kaybolur ya
O zaman bile insana bir nebze rahatlık verir
Biraz diretir inat edersen yine sana yiyecek verir.
Toprak gibidir onun gibi kokar yosun kokar
Dileyen ve dinleyene sessizlik huzur verir
Hani geçmişim dersin derinlere bak der
Bakamaz korkarsan korkma ben denizim der.

Mazide bir geçmişini arar neredeyim diye sorarsan
Bütün yönlerini kaybeder neredeyim dersin.
Sana hatırlatır hatırlatması acı ama bir o kadar soğuktur.
Hadi kendine gel artık der gibi hatırlatır kendini.
En sadık dosttur hep unutturur geçmişini
Bir bakarsın hatırlatır geçmişini geleceğini kendine getirir.
Bakamaz korkarsan korkma ben denizim der.

Hani anıları canlandırırın ya gökyüzü gibi üstünde
Ayna gibi suratına vurur kendini gösterir
Korkma sadıktır soğuk ama bir o kadar sevecendir.
Kendine geçmişinle geleceğinle yaşayan
Sakın hata yapma benimle ol benimle yaşama
Diyen bir deryadır deniz.

Tek sözü vardır.
Söylemez suskun harekete geçmeden önce dinler.
Bakamaz korkarsan korkma ben denizim der.
Toprak gibi kabul eder tek farkı kızdığını dışarı atar.
İnsanoğlu gibi tıpkı insan gibi çıkarır
Bu benden değil der kabul etmez karaya vurur
Eğer kendinden bilirse saklar eritir kimseye vermez.
Bakamaz korkarsan korkma ben denizim der.

Nasıl yön bulamadığında ana kucağı gibi sallar
Uyu sus der gibi korkma ben sendenim der gibi
Hani beni ve bedenini unutma sana yemek verdim
Gecelerde ne fırtınalar içimde yaşandı sen geldin
Hadi susta şimdi uyu der gibi sallar.
Ninni gibi değildir aklın ermiştir düşünür sorarsan.
Bakamaz korkarsan korkma ben denizim der.
Mehmet Acet
*** YAŞADIĞIM DÜNYA** Adlı kitabımda yayınlandı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/411262/deniz.html>

O YILLAR

Her tarafta süper ışıklar ve güneş.
Günler geçiyor saçların sarardığı yaşlar
Günler geçiyor aylar ayları kovalıyor.
Aylar yılları yıllar ise seni kovalıyor.
Eyvah istenmeyen yıllar.
Ben bilmiyordum yıllar önce atalar söylüyordu.
Benim kavak yelleri estiği dönemde.
Ama o kadar insancıl atalardı ki benimle paylaştı.
Hani o simsiyah ve sarı saçlı renkli yıllar.

Şimdi dedikleri çıktı Apak bembeyaz yıllar.
Saklayabiliyorsan kendini sakla
Dünyada bazı işleri garantiye alamamış durgunsan.
Vay haline.
Hani gel de birde bana sor diyor ya yazar.
İşte bende geldim soruyorum gel de birde bana sor.
Yaşayabiliyorsan yaşa işte o Yıllar.

Hani çok severlerdi ya.
Hani çok ister arzu ederlerdi ya
Sen olmazsan olmazlar vardı ya
Sakın o yıllar geçti aramayın bu sözleri.
Bitti sen olsan da olmasan da önemli değil
Biz bize yeteriz dönemi başlamıştır.

Gelinde birde bana birde saç sakalı ak olana sorun.
Her taraf ışıklı iken değil saçlar ağarınca.
Çevre kararıp perdeler kapanınca.
O odada bulunan genç olan kendini genç sanan.
Birde benim gönlüme sorun.
Birde unutmadan saç sakalı ağarana sorun.
Hani o karanlıkta apak saçlar olmasa,
Yine kimse seni fark etmeyecek.
İyi ki ağarmış saçlar var Birde bana sorun diyorsun sessizce.
Sakın ha sakın istenmeyen yıllar.

Geleceğe bir şeyler bıraktık ama neler.
Bir bile bilsek bir sorabilsek.
O yılları yaşanan yılları gel de birde bana sor.
Sakın geçmişten söz etmeyin sakın geçmişini yargılamayın
Hani derdiniz ya zamanında ben süperim.

İşte geldi o zaman. Kullan süperliğini hani nerde?
Işıklar söndü perdeler kapandı senin zamanın başladı.
Sorma artık sorma birde üstüne üstülük neden deme.
Bu yaşadığın güzel günler ve geçmişin.
Bu yaşadığın dünya ve geçmişin için.
Gel de o gençliği kendine sorma, O güzel gençliği yargılama.
Bırak gitsin O yıllar kendince yaşasın. O Yılları Yeter ki bana sorma.
Mehmet ACET
YAŞADIĞIM DÜNYA adlı kitabımda yayınlanmıştır*

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/412546/o-yillar.html>

YOLCULUK

Yolculuğa siz beni tanımadan önce çıkmıştım.
Yolda tanış olduk sevdik sevildik.
Şimdi ben bu yolculuğu tamamlamak üzereyim.
Sizi tanıyanlara bir selam götürmemi isteyin.
Aman kimseyi istemem iyi ki gitti dersiniz.
Şimdi ben bu yolculuğu tamamlamak üzereyim.

Sakın siz unutmayın size de birileri selam getirecek.
Ben ne görür nede duyarım.
Elim boş gitmeyim diye aranırsınız.
Birde bakarsınız eliniz boş arkanızda kimse yok.
Ne olur ki bir selam burada maddiyatı bedeli yok.
Yalnızca maneviyatta paha biçilmez maddi değeri yok.
Hadi ne olur selam demeysen bile sus.
Uğurlar ola de bendende bedel isteme.
Şimdi ben bu yolculuğu tamamlamak üzereyim.

Bütün yoldaki erzakımı hep sen yedin.
Yolculuğumuz halinde ne koparırsam hak dedin.
Hep benim çıkınımdan yedin.
Zannettin ki ben zarar ettim sen kar ettin.
Şimdi yollarımız ayrılıyor yine ben susuyorum.
Hadi tanıdığın var ise bir selam diyorum.
Senden yine ses yok makam maddiyat bitti ya.
Bende bittim bendede verecek bir şey yok.
Şimdi ben bu yolculuğu tamamlamak üzereyim.

Dünü nasıl yaşadın arkana bir bak hatırlar mısın?
Yarını yaşayıp yaşamayacağın hiç belli değil.
Bu günde beraber yan yanayız.
Ne dünü ne bu günü nede yarını hiç hatırlamayacağız.
Şimdi ben bu yolculuğu tamamlamak üzereyim.

Belki benden önce yolculuğunu sen tamamlayacaksın.
Unutma soranlara tanış olanlara hep selam söyle.
İyiymi bir bana kızardı hepinize selamı var de.
Onlardan cevap bekleme bana geri gelemeyeceksin.
Dedim ya yollarımız ayrılıyor ben gidiyorum.
Yarını bensiz ve bizsiz yaşayacaksın.
Aklına bir soru yol üzerinde bir tanış denk gelirse.
Yaşanan zaman bir rüyaydı de hiç düşünme.
Şimdi ben bu yolculuğu tamamlamak üzereyim.

Mehmet ACET

****Yaşadığım Dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır. ****

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/413420/yolculuk.html>

GÜNLER BATIYOR

Her geçen gün inadına batıyor sanki bir ölüm gibi
Hadi akşam olsun diyorum uyuyunca geçer sanki.
Bilmiyorum ki gece zamanın nasıl geçtiğini
Hadi ısrarla ol akşam der gibi.
Beklemek aydınlıkta beklemek o kadar zor ki.
İsrarla geceyi bekliyorum neden dersiniz uyuyorum.
Hadi gel akşam seninle uyuşuyorum sanki.
Ertesi gün düşünüyorum meğer günler batıyor.

Hadi yaşayalım dedim tüm sevdiklerime.
Bu dünyanın gündüzünü paylaşmak istemediler.
Hâlbuki bilmiyorlar ki ben geceyi onlardan istiyordum.
Gündüz hep size kalsın dedim anlamadılar.
Şimdi gecemle ben baş başa kaldım.
Gündüz aydınlığında siz gecede kaldınız.
Korkmayın ben gecede sizi bulur takip ederim diyorum.
Ertesi gün düşünüyorum meğer günler batıyor.

İzleyin dedim ama buda oyunu dediniz inanmadınız.
Sakın korkmayın o ıssız gecede zaten ben uykudaydım.
Hiçbir şekilde size istesem de zarar veremem.
Bakın gene gün batıyor benim zamanım başlıyor.
Bu sefer sizden talebim yok sakın kaçmayın.
Ertesi gün düşünüyorum meğer günler batıyor.

Hadi gelecek sizden yana gündüzden bir şey beklenmiyor.
Ağlamayın geçmişiniz yardım edemiyor.
Ben karanlıktayım gelemem ki.
Gelsem de yardım edemem ki
Yıllar önce aydınlığı siz istemediniz mi?
Şimdi kara bulutlar gündüzü de kararttı akşam oldu.
Ben seviyorum ama geleceğime ağlıyorum.
Ertesi gün düşünüyorum meğer gün akşama dönmüş batıyor.
Mehmet Acet
Yaşadığım Dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/414860/gunler-batiyor.html>

DİLENCİ ÇOCUK

Bir ramazan günü saatin onikisi
İki eli arasına başını almış
Ağabey, Abla diye iki tarafına bakınıyor
Kar yağıyor dileniyor bir çocuk.

Başına düşüp eriyor kar taneleri.
Abla ağabey acıyın diyor.
Kimisi yirmi beş kuruş veriyor, Kimisi küfrediyor.
Kar yağıyor dileniyor bir çocuk.

Yırtık elbiseler arasında iki eli mosmor.
Bin bir ümitle düşünüyor, Düşünüyor.
Acaba derdi neydi neden dileniyor.
Kar yağıyor dileniyor bir çocuk.

Teselliye muhtaç ağlıyor, ağlıyor.
Ağlama kardeşim bir gün kar diner.
Üzülme kardeşim bu kara günlerde geçer.
Kar yağıyor ümitle dileniyor bir çocuk.

Savur davulu eğlenceyle çalıyor.
Çocuk her gün oruç tutuyor uyanmaya lüzum yok.
Soğuk açlık uyuşturmuş zavallıyı
Kar dinmiş buz üzerinde dileniyor bir çocuk.
Mehmet Acet
Yaşadığım Dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/415340/dilenci-cocuk.html>

CESARET

Deli cesaretimi var sende.
Yoksa balık aklımı var.
Hani geçmiş zamanlar ve sözler.
Hadi dön son bir defa bak arkana.
Kendini görebilecek misin?
Bu renkleri aklında çok iyi tut.
Gelecekte solacak yıpranmış olacak.
O zaman geriye bakmak cesaret isteyecek.

Bir ömür bundan sonra çok zor geçecek.
Hani o alışkanlıklar var ya söz dinlemeyecek.
Bir yerin hadi gidelim derken
Diğer yerin sızlayacak.
O zaman geriye bakmak cesaret isteyecek.

Söz söyleyen karışanın çok olacak.
Kimseye derdini anlatamayacak.
Dinleyenin olmayacak.
Kafa tutanın olmayacak.
Keşke diyecek söz bulamayacak susacaksın.
O zaman geriye bakmak cesaret isteyecek.

Hadi şimdi bak geriye istersen son defa olsun.
Sus şimdi konuşma geçmiş geçmişte kalsın.
Acıtma yerme o yaşananları.
Geleceğe bak belki daha güzeldir.
Bir dileğim yok isteğimde olamaz.
Koş ileriye belki daha iyisini bulursun.
O zaman geriye bakmak cesaret isteyecek.

Hayat sürprizlerle doludur inan.
Renkli hayatlar hep zordur bilersen.
İleride güzellik ve dinçlik baki değildir sorarsan.
Sakın muhtaç olma olurda aranırsan.
Ben ne yaptım diye sorma sus dinle.
Belki bir ümit ışığı arar bulur seni.
Anma söyleme yalnızca dinle.
O zaman geriye bakmak cesaret isteyecek.

Mehmet ACET

Yaşadığım Dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/415655/cesaret.html>

YAŞAMAK

Yaşamak İstenince güzel, Yeter ki talep et.
Hani isterdin ya güzel günler yaşamak.
Hani isterdin ya gelecekte hep aynı olmak.
Neden bozarsın bu rüyayı.
Neden uyarısın sözlere.
Hani kimse etkileyemezdi.
Hep karşı çıkardın
Nerede kaldı bu sözlerin inancın. İstediklerin.
Daha istediklerini elde etmedin mi?
Yalan riyakâr sahtekâr sözler mi edindin.
Sana da gelecekte ve geçmişten baskımı var.
Ben diledim sen diledin. İkimize de anlam veremedim.
Hani nerede o isteklerin. Hani o taleplerin.

Ben kazandım.
Biz kazandık.
Derken nedendir bu gece uyumaların.
Bil ki yeminler hep doğrudur.
Yaşam yaşananlarda gerçektir.
Bu yaşananlar içine ister beni sok ister ayrı tut.
Söylenenler hep gerçek ama benim sorumluluğum yok.
Sen demez miydin sana inanır sana güvenirim.
Hani nerde kaldı o güzel günler ve sözlerin.
Önemli değil ben bu filmi aklım ererken kaç defa gördüm.

Sende yan çizdin. Sende inanacaktın bunu ben biliyordum.
İster inan ister inanma ama sonu yaşamının sonu belliydi inan.
Yıllar yarayı sarar.
Kişi gittiğinde o yıllar kalanları arar bulur.
İster misin geçmişle yaşamayı.
Sakın ha alınma gelecek sendede kalmayacak.
Düşüncelerinden ve fizikinden de çok şeyler alacak.
Geçmişten de kimseler kalmayacak.
İnan ki bunlar yaşanacak.

Ama ben olur muyum olmaz mıyım bilemem.
Lütfen biraz mola verin ve dinlenin.
Bu yazıyı okurken bu kişi nerde deyin.
Var isem tebessümle bizde yaşadık bu hayatı deyin.
Yok isem. Hakikaten doğru demeye gerek yok artık
Sizde Bu hayatı yaşayın, Sizin tabirinizle YAŞAMAK derim.
Mehmet ACET
Yaşadığım dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/416610/yasamak.html>

HAPİSHANE

Ne ararsın zülfü siyahım der şair.
Aldırma gönül aldırma der diğer şair.
Ben bir şey aramıyor aldırmiyorum ama hayat bırakmıyor
Senin etrafında senin gibi ay ile dünya gibi dönüyorum.
Ne bileyim tarih tekerrürden ibarettir demediniz ki bana.
Hadi gidelim desem sanki gidebilecek misiniz?
Bende sizinle bu hayatta tutukluyum.
Sağım hapishane solum hapishane bir tek duvarları yok.

Hiçbir şeye artık aldırmiyorum.
Hiçbir şekilde eskiler gibi geçmişi aramıyorum.
Tek bir tesellimde zaten bundandır.
Hadi hep beraber yaşayalım artık diyorum.
Nerde o insanlar göremiyorum araya set çekmişler.
Sağım hapishane solum hapishane bir tek duvarları yok.

Hadi yaşayalım yaşamak denirse.
Siz ne istediniz ben ne verdim.
Sevelim derken baktım hep hatalı bir düzen.
Hadi bizde dönelim bizde aldırmayalım dedim.
Olmadı bir kere olamazdı da benden daha çok seven.
Bir baktım ki çevremde böyle bir düzen.
Sağım hapishane solum hapishane bir tek duvarları yok.

Ben yıktım o duvarları derken
Hani nerde o duygusal geçmişin dediler.
İspatı o kadar zordu ki dünya dönüyor ay dönüyordu.
İçinde ben yoktum. Benim dünyam ayrı dönüyordu.
Sordum siz nerede ben neredeyim.
Hadi bir el verinde sizinle bende geleyim.
Çıkmak mümkün mü her tarafım maddiyatla kaplı.
Öyle sarmıştı ki içimi dışımı bu duvarlar.
Kimseye şikâyetim sözüm yok tek tesellim yalnızca bir oh.
Sağım hapishane solum hapishane bir tek duvarları yok.
Mehmet Acet
Yaşadığım dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417220/hapishane.html>

GÜN

Tan ağarıyor
Yeni bir gün doğuyor.
Gökyüzü kızılığa bürünmüş.
Yeni bir gün doğuyor.

Yeni doğmuş gibi kalkıyorum yatağımdan,
Bir saat sonra başlıyor kötülükler.
Hemen ölmek istiyorum.
Yeni bir gün doğuyor.

Her günün arkasında bir sır gizlidir.
Bu sırları çözmek insanoğluna düşmektedir.
Kimi o anda doğar kimi o anda ölür.
Yeni bir gün doğuyor.

Mehmet Acet

****Yaşadığım dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır.****

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417605/gun.html>

YORGUN

Hayat mı yordu sen mi söyleyemem bilemem.
Bu yolculuğa çıkarken belki hiç dönemem.
Sen yordun dersem ya inkâr edersen.
Gelecekte hak istersen vardığım yerde gülemem.
Gittiğim yer meçhul ama yalan söyleyemem.
Sen yordun dersem sakın alınma.
Vakit geçmiş sen yordun hayat yordu yorgunum bilesin.

Önemlimi geçmişim veya senin yorman.
Ben doğarken o uzun yoldan zaten yorgun gelmişim.
Çok uzaktı geldiğim yer şimdi nasıl dönerim.
Asıl dönüş yolu aklıma geldiğinden yorgunum.
Sen yordun dersem sakın alınma.
Vakit geçmiş sen yordun hayat yordu yorgunum bilesin.

O uzun yoldan gelirken tek başıyaydım.
Şimdi dönüşte bakıyorum yine kimse yok.
O zaman aklım ermiyor çok hızlı gelmişim.
Şimdi takatim yok dayanaksız gidemiyorum.
Elimdeki asayı da aldınız hadi bu yoldan dediniz.
Ne fenerim var nede pusulam.
Üstelik gözlerimde görmüyor hava hep puslu olacakmış.
Sen yordun dersem sakın alınma.
Vakit geçmiş sen yordun hayat yordu yorgunum bilesin.

Hep gidenlere nasılsa yaşadın uğurlar ola git derdim.
Hiç kimse gitmek istemez korkar yüzü hüzün dolardı.
Güler ne var bunda korkacak der anlamsız bakardım.
Şimdi ben geldiğim yeri biliyorum. Korkmadan giderim.
Birazcık takatim olsun birde elimde dayanak istiyorum.
Sen yordun dersem sakın alınma.
Vakit geçmiş sen yordun hayat yordu yorgunum bilesin.

İstemem artık dayanak güneşin ışığı bana yetiyor.
Baharda açan tomurcuk gibi sanki canlandım.
Birazcık mola verdim içimi de döktüm iyi geldi.
Sakın rahatsız etti demeyin yeter.
Nereden geldi bu adam nereye gider demeyin.
Bir gün gelecek herkes dayanaksız gidecek.
Güneşli havayı bulan hep canlanıp gülecek.
Yaşamda hep pusluydu hava açıldı ne güzel denecek.
Giderken ben yolda kendi kendime söyleniyorum.
Sen yordun dersem sakın alınma.
Vakit geçmiş sen yordun hayat yordu yorgunum bilesin.

Mehmet ACET

Yaşadığım Dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417930/yorgun.html>

AFFETMİYORUM

Yılları sen mi ben mi kovaladım karar ver artık.
Hadi yaşayalım dediğimde nerdeydin o zaman.
Ben geldim sen kaçtın ben istedim sen ağladın.
Tanıdığında vaz geçmedin ama sonsuzca dilek diledin.
Her dileğin gerçekleştiğinde güldün sevindin.
Birazcık olumsuzlukta karaladın kızdın sordun.
Bir ömür bende sende yaşadık affetmiyorum.

Hani nerede istenilen sevgiler hep maddiyatla mıydı?
Hani nerde sevgiler hep makamlarda mıydı?
Güzel yaşantılar hep isteklerde miydi?
Talepler karşılandığında gönüldeki hislerde miydi?
Bir ömür bende sende yaşadık affetmiyorum.

Hadi şu ıssız gecede kimi soralım dedim.
Yalnız gecelerde kimleri sevelim dedim.
Kandım sözlerine nedeni geleceğimiz dedin.
Gelecek benim için çok önemliydi can evimden vurdun.
Bir ömür bende sende yaşadık affetmiyorum.

Şimdi dönülmez çatalı yolun ayrımındayız.
Sen bir yana ben bir yana gitsek yine ayrılmayız.
Bil ki arkama bakmam sende önüme çıkma sakın.
Yanımda olmayan yaşantımda da olmaz inan.
Gelecekte dost kalsan ne olur karalamasan.
Bir yaşantıda bir insanı çözmeye çalışsan.
Bir ömür bende sende yaşadık affetmiyorum.

Ne gönülleri açtım zaman içinde sana.
Ne sırlarımı paylaştım hayat odamda.
Hadi deşme deşifre etme açma seninle yaşayanlara.
Artık korktum benden aldıklarını paylaştın ama.
Benden sana nasihat sakın benden başkasına kanma.
Ben derdimi açtım ama aşkım sana kaldı sanma.
Duyduklarıma inanmam söylediklerin benim dertlerimdi ya
Hani sırdaştık hani dinlerdik kime ne derdik ya.
Bir ömür bende sende yaşadık affetmiyorum.

Sakın artık sır ver deme sana ulaşamam artık.
Benden sonra rahat edersin dost bulamazsan da ara
Sana da zaman içinde inanmayan kanmayan olacaktır.
Sana tamam dediklerine inananlar olacaktır.
Artık ben üzülmem paylaştığım diye inandığın.
Sana inanmayan ama senin gibi aldatana rastladın.
Bundan sonra söylenecek tek söz bana düşmez
Sen artık inandin sorun senindir bende kanmadım.
Dönme ne olur sorma artık beni unut.
Bir ömür bende sende yaşadık affetmiyorum.
Mehmet ACET
Yaşadığım dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418829/affetmiyorum.html>

SONSUZCA SEVGİ

Bir ömrü vermek istedim size.
Kabul edilmedi neden niye.
Geçmiş bu kadar önemliyse.
Neden istedin benden sonsuzca sevgiyi niye.

İlk sen konuşmalarda açılırdın sebepsizce.
Sorduğumda boş cevaplar niye.
Anlaşma anında saklarken kendini.
Neden istedin benden sonsuzca sevgiyi niye.

Keşke önce isteseydin maddi imkânı.
Sana verirdi arkadaşça iki göz emaneti.
O zaman bu kadar acı olmazdı ihanetin.
Neden istedin benden sonsuzca sevgiyi niye.

Ben sen bu kadar önemli birimiydik.
Bizden sonraki emanet evladımız niye.
Keşke ona ezilmek istemeseydik.
Neden istedin benden sonsuzca sevgiyi niye.

Ezilmek zorlanmak geleceğin kaygısıdır.
Şu anda yaşamak en iyisidir.
Gelecek anlar mı bilemem.
Neden istedin benden sonsuzca sevgiyi niye.

Son sözüm şimdi sen alınma.
Gelecekte var sakın darılma.
Ne eksikimiz var nede noksanımız.
Tek sorum?
Neden istedin benden sonsuzca sevgiyi niye.

Hep kabulüm mutlu ederim derken.
Yıllar sonra hasadımız çok erken.
Herkes kendi hasadını yapar yaşarken.
Yarım kalmış hayatı yaşarken Sorarım tek kişiye ben.
Neden istedin benden sonsuzca sevgiyi neden.

Mehmet Acet

Yaşadığım Dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/419478/sonsuzca-sevgi.html>

GÜNEŞ ISITMIYOR ARTIK

Güneş eskisi gibi doğmadı bugün.
Boşluğa bakıyor biraz yükselirse ısıtır diyorum.
Zaman geçti hala soğuk ve hava dumanlı.
Belki de ısınıp başka taraflara yansıtıyor.
Geçmişe dalmış düşünüyorum.
Eskiden ne güzel ısıtırdı diyorum.
O doğan güneş eskisi gibi ısıtmıyor artık.

Büyüklerim derdi şu dağın arkasında o güneş.
Belki doğacak belkide doğmayacak.
Ben hep o sözlerle bekledim her gün doğdu.
Zamanla anladım ki başkalarına doğmamış.
Şimdi yine düşünüyorum.
Bir gün doğacak belkide doğmayacak diyorum.
Doğuyor o güneş doğuyor ama bir farkla.
O doğan güneş eskisi gibi ısıtmıyor artık.

Aydınlığı bir başka yorumlanır.
Karanlığı daha bir başka yorumlanır.
Doğumu gecikmez geciktiğini de kimse görmemiş.
Geciktiğini görenlerde kimseye anlatamamış.
Hadi ben anlatayım doğmaz ise sakın telaşlanmayın.
Elbet genç veya yaşlı hepimiz için doğacak.
Önemli olan doğup doğmaması değildir.
Önemli olan doğduğunda faydalanmaktır.
Şimdi benim için hepimiz için o güneş doğdu.
O doğan güneş eskisi gibi ısıtmıyor artık.

Kemiklerim üşüyor içim üşüyor ne olur diyorum.
Biracık hava alıyım daraldım ama başım yanıyor.
Neden güneş hala doğmadı neden ısınmıyorum.
Her yanım üşürken neden başım yanıyor.
Gönlüm buz tutmuş oda ayrı bir yasta.
Yüzünü göster güneş bende güleyim diyorum.
Uzaklardan mum alevi gibi hadi gel bana diyor.
Ulaşıyorum yanına gidiyorum ama yakmıyor.
Neden diyorum , Neden beni yakmıyor.
Hala bilememiş nedenini çözememiş söylüyorsunuz.
O doğan güneş eskisi gibi ısıtmıyor yakmıyor artık.
Mehmet ACET
Yaşadığım dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/420399/gunes-isitmiyor-artik.html>

HAYAT TRENİ

Hadi ilk trene yetişelim ilk durakta binelim.
Nereye yolculuk bir meçhule mi?
Ne bileceksin ki belki ilk durakta.
Belki son durakta ineceksin.
Hayat treninde sende yolculuk yapacaksın.

Nerede nasıl mutluluğu yakalayacağım.
Kime nasıl iyilik kötülük yapacağım.
Kimse inanmasın bende bu hayatı sizlerle yaşayacağım.
Son umudum belki geleceğimdir tanırsan.
Hayat treninde geleceğim sende yolculuk yapacaksın.

Hadi gidelim geleceğe seninle yaşamak için.
Gelecek umutlu olsaydı geçmişimde benimle yaşardı.
Ne geçmişi unuttum nede geleceği ben bulamadım.
Hadi siz benden daha iyisini yaşayın.
Kıskanırsan namerdim siz gerektiği şekilde yaşayın.
Benden bir kayıp sizden bin olmasın.
Hayat treninde sizde yolculuk yapacaksınız inanın.

Nasıl yaşam nasıl insan kimseye sorulmaz inan.
Yüzüne vurulmaz eğer iyi veya kötüysen.
Riyakârlık sahtekârlık zaman içindedir anarsan.
Hadi birde biz son durağa sonuca ulaşalım dersiniz inan.
Son durağa geleceğini ne sen bilirsin nede ben o bir an.
Ya yaşatır ya yaşarsın geleceğini bildiğin an.
Hayat treninde sende yolculuk yapacaksın inan.

Sevgileri derleyip toplayıp dağıtınca önemlidir.
Anılmayınca bir nefes neye bedeldir.
Hadi hep beraber yaşadık zaman hep böyledir.
Bir gidene hoşça kal diyemedik.
Bir gelene hoş geldin diyemedik.
Bir dost bu kadar ağır mı geldi.
Hadi hep beraber gülelim diyemedik.
Hayat treninde sizde yolculuk yapacaksınız inanın.

MEHMET ACET

Yaşadığım dünya adlı kitabımda yayınlanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/420698/hayat-treni.html>

DUR ÇOCUK

Bugün verdiklerime söz etmiyor onmuyorsan.
Daha ben tanımam bilmem diyorsan.
Bil ki ileride çocukluğundan muhakkak olursun.
Bekle zaman sende yıpratıcak.
Bu hayatı sende yaşayacaksınız.
Kim bilir benim gibi hayıflanacaksınız.
O zaman hiçbir şekilde ağzından bir kelam çıkmasın.
Dur çocuk neler verdim biliyor musun?

Hadi bir borç alıcak işlemler yapalım.
Çarp böl topla ama bana borç yazma.
Çünkü herkesten çok alıcaktayım.
Her kişiden onlarda biliyorlar alırım alıcacağımı.
Bu dünyada bir tek yalnızca sana hesap soramam.
Kimseye borcum olmasa da
Senin alıcığında yok diyemem ya.
Dur çocuk neler verdim biliyor musun?

Bu hayat her kişide bir fotoğraf albümüdür.
Kimisi bakar kimisi güler kimisi hüzne dalar.
Her kare bir anlamdır yaşantımızda ağlar.
Her şey bilinmesine rağmen talepler artar da artar.
Sende bir insansın hadi durma suskunduñ ya.
Benim konuşmamı ister misin?
Senin gibi bende susuyorum. Yeter ki.
Bir şeyi ve her şeyi bil istiyorum.
Dur çocuk neler verdim biliyor musun?

Bundan sonra daha neler göreceğiz.
Sen ağlama borçlu kalma ben göremeyeceğim.
İyi hesap et bende ondan alıcaklı idim.
Sen alıcaklı olma artık bu borçları silemezsin.
Ne olur yaşantında bir ilke edin.
Her şeyi bilsen bile haklıydı desende.
Bundan sonra yaşantında ömrünce sende sus.
Bundan sonrası sana ait değil
Dur çocuk neler verdim biliyor musun?
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/422715/dur-cocuk.html>

KOCAMAN YILLAR

Kocaman geçmez dediğimiz yıllar su gibi akıp geçti.
Bir hayal miydi gördüğümüz yoksa gerçek mi.
O yıllar bizimi yaşadı, Biz mi o yılları yaşadık.
Hiç önemli değil biz bu dünyada zaten vardık.
O yıllar bizim tezgâhımızdan geldi geçti.
Ders mi aldık ders mi verdik işte bu önemli.
Kocaman geçmez dediğimiz yıllar su gibi akıp geçti

Bir zamanlar ana baba evinde koştururken.
Birilerine bir büyüsem sorarım ben size derken.
Akıllanıp Eski aklım olsaydı diyerek boş verirken.
Bir şeyler yapıp dünyaya geleni düşünürken.
Tek düşüncem evladım gerisi boş bilirim.
Kimseye yaranamaz acabamı der hayal mi bilmezken.
Kocaman geçmez dediğimiz yıllar su gibi akıp geçti

Geçmez denen günler geri gelse düşünsem.
Gönülden arzu eder miydim geleceğimi bilmeden.
Bilmediğim geleceğe geçmişini saniyede satarken.
Akıllanmadın mı ne var gelecekte daha derken.
Hala suskun, Hala durgun bir şeyler talep ederken.
Bir an olsun vefasızca geçmişe bakarken.
Kocaman geçmez dediğimiz yıllar su gibi akıp geçti

Bu fani âlemde her yer ve zaman aynıymış.
Tatlısı ile acısı bir başka ve farklıymış.
Çıkınında ne varsa önüne o çıkacakmış.
Kıymet bilen kıymete değen yalnızlığınmış.
Bir bile bilseydik eğer düşünebilseydik eğer.
Her koyun kendi bacağından asılıymış.
Kocaman geçmez dediğimiz yıllar su gibi akıp geçti

Korkmayın artık bundan sonra olmaz demeyin.
Neler yaşadın ki gelecek ne getirecek bilemedin.
Toprak yok edince ancak biter emellerin.
Ondan sonraki gelecekte ne olur bilmek ister misin?
Kendini bulamadan kaybetmek nedir hisseder misin?
Dileme, Duyma, Ağlama, Yalnızlığına hiç yanma.
Karar verildiyse hayıflanma bak geçmişe.
Kocaman geçmez dediğimiz yıllar su gibi akıp geçti
Mehmet Acet
Kitabımda Yayınlanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/425655/kocaman-yillar.html>

GÖKYÜZÜ

Hani ıssız gecelerde yukarıya bakarsın ya.
Ne görür insan neler düşünür o an.
O kadar yakındır ki sanki ulaşılacak zaman.
İnsanoğlu çözdü ulaştı kalplerde inan.
Bende ulaşabilir miyim?
O yıldızları yakalayabilir miyim?
Diye düşünürken.
Kim arar kim sorar ne yakaladığımı kim bilir.
Ben ne yakaladığımı bilmiyorum ki.
İster istemez solumu elimle tutmaya çalışıyorum.
Solumda bir ağrı var elimle dokunuyorum.
Hadi bırak diyorum.
Ama ağrı bensiz ben ağrısız olmuyorum.
Biliyorum kimse duymasın belime vuruyor kalleşçe.
Arkadan vuruyor.
Hani yüz yüze gelsek korkmam.
Bir gün gelecek beni de bitirecek.
Aynı sevgi yumağı büyük bir dünya gibi ağrı.
Taşımak bir o kadar zor.
O beni esir alıyor ben yaşıntıyı.
Kim kazanacak dersiniz.
Benim kazanmam mümkün mü?
O yerleşmiş bir kere kalleşçe vuruyor.
Arkadan vuruyor.
Gökyüzüne bakıyorum.
Acısını hissediyorum.
Solum ağrıyor.
Sorana Belim boynum diyorum
Arkadan vurmanı görmek istiyorum.
Yinede sızlanmıyorum.
Arkadan vuruyor.
Acısıyla ben buradayım diyor.
Ya arkadan vurup kaçanlar.
Ben buradayım demeyenler.
Gökyüzü şahit.
Ben görüneni acı vereni sevdim.
Hiç olmaz ise kendini belli ediyor.
Ya kalleşçe sinsice acı veren.
Ben solumu tutuyorum.
Solumda bir ağrı var. Gökyüzünde yıldızlar.
Bu sema altında zorla yaşıyorum.
Yıldızlarda olmasa görünen o ışıklar olmasa.
Acım dinmeyecek.
Rahatım çünkü o ışıklar var.
O ışıklar GÖKYÜZÜNDE söndüğünde,
İşte yenildim diyeceğim.
Arkadan vurmanı göremeyeceğim.
O beni görüyor ya;
Ben onun mutluluğun içerisindeyim.
Mehmet Acet
Yaşamdan Esintiler adlı kitabımda yayınlanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/430715/gokyuzu.html>

KALP

Her karanlık gecede, Her yağmurlu gecelerde,
Hiç uykular tutmaz nedendir bilir misiniz?
Soğuk olduğundan değil, Üşümemden hiç değil.
Gözyaşımın sel gibi akıp kalbimi ıslattığı nemdendir.
Kalbimi açma ne olur zaten nemli kurumasın.
Üzülüşümü uyumadığımı kimseler duymasın.
Ne yaparsanız yapın kalbimi açmayın artık ne olur.

Küçükken gördüğünüz o sevimli kalbimi yormayın.
Zaten hayattan nasibimi fazlasıyla aldım.
Ya duygusal takıldım yâda suskun kaldım.
Her kişiye açmadım ama bir gün mecbur kaldım.
Hadi bedelini ödeseydi hiç mi hiç yanmazdım.
Bedelde önemli değil yeter ki artık ıslanmasın.
Ne yaparsanız yapın kalbimi açmayın artık ne olur.

Karanlık yağmurlu geceden sonra sessizlik olur.
Ertesi günü her şey güzel mis gibi kokar sondur.
Açtığın kalbim nemden dolayı bir gün ölür.
Sormayın artık, Tekrar açmayın artık.
Kimseye baktırmayın sakın kurutmayın.
Benimle yaşıyorsanız eğer susun dinleyin.
Ne yaparsanız yapın kalbimi açmayın artık ne olur.

Geliyorum düşüncelerimdekiler sizin yanınıza.
Sezgilerinizle yürüme deseydiniz bana.
Faniler birazcık anlayıp sorsaydınız ya.
Nasıl açtıysanız kapatmasını da söyledim size.
Nemli kalmasına alışmıştım artık.
Kurursa kurusun sakın bir çaba göstermeyin,
Ne yaparsanız yapın kalbimi açmayın artık ne olur.
Mehmet ACET
Yaşamdan Esintiler kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/432651/kalp.html>

TARİHTE KALACAK

Bende gençtim, Benimde ideallerim vardı.
Bende seviyor seviliyordum.
Ben de çocuktum.
Beni de bir yetiştiren vardı.
Soğuk gecelerde
Üşüyor musun sakın hastalanma diyorlardı.
Hani neredeler şimdi?
İnsan yedisinde de yetimdir yetmişinde de
Hadi bir el atın şu ağır aksak giden ihtiyara.
Anılarda kalmasın.
Mazide anılsın.
Sakın mı sakın kendisi hayıflanmasın.
Belli etmeyin kendisine.
Limandan çok oldu gemisi kalkalı.

Biraz daha kendince yaşasın.
Belki umudu bitince sorar kendisi.
Kalktı mı bu gemi beni neden almadı diye.
Ben geleceğimi biliyordum der durur.
Sayanı seveni hep akıl verir ama durgundur.
Gelecek gemide tanıştı hiç mi hiç yoktur.
Kendisinde biliyor tarihte kalacak.
Bir o kadarda yazacaktır.
Kendini biliyor.
Gideceği limanda bekleyenleri var.
O kalanları düşünüyor.
Belli etmeyin kendisine.
Limandan çok oldu gemisi kalkalı.

Varacağı limanı değil.
Bu kalan limandakileri düşünüyor.
Kendisinde biliyor.
Bu limanda kalanlarda tarih olacak diyor.
Bir zamanlar bende gençtim
Benimde tarih olacak günlerim varmış.
Bende tarihte kalacağım diyor.
Belli etmeyin kendisine.
Limandan çok oldu gemisi kalkalı.
MEHMET ACET
Yaşamdan esintiler kitabımda yayınlanmıştır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/433388/tarihte-kalacak.html>

UZUN YOLCULUK

Bir gün uzun yolculuğa çıkacağım sen bilmeyeceksin.
Hani yalnız mı gideceksin beni de götür derdin ya.
Artık ben yalnız gideceğim. Sakın uğurlamaya gelme.
Yolluk hazırlama bu sefer ihtiyacım olmayacak.
Hani temiz elbisede koyma boşuna yorulma artık.
Bu uzun yolculukta dileğim uğurlamaya sen gelme.

Hep giderken dönüşüm muhteşem olacak derdim.
Hep başarılarla dolar hediyelerle gelirdim.
Çok yoruldum kutlamaya yalnız gidelim derdim.
Geriye bakar maziden bahseder geri dönerdim.
Hep beraber nice daha güzel yolculuklar dilerdim.
Her dönüşte koşarak beni bekliyorlar derdim.
Artık dönme yok, Kutlama yok Temelliye gidiyorum.
Bu uzun yolculukta dileğim uğurlamaya sen gelme.

Kimseyi istemiyorum bırakın geçmişim götürsün.
Hoş götürmeseniz de rahatsız olacaksınız.
Bir an önce gitsin diyecek olanları hatırlamayacaksınız.
Zamanla rüyanızda çok kısa gibi kâbuslar yaşayacaksınız.
Uyanamazsanız uzun gecelerde hazırlık yapacaksınız.
Keşke önce ben çıksaydım bu yolculuğa diyeceksiniz.
Ne yaparsanız yapın sırayla zamanı bekleyeceksiniz.
Bu uzun yolculukta dileğim uğurlamaya sen gelme.

Korkma benim yanımdakiler o nerde diye sormazlar.
Çevren ise çok çabuk unuttur rüyalı bir yaşamdalar.
Gittiğim yer çok uzak sakın oraya da gelme.
Gelsen de sakın tanışıklığım var deme.
Nasıl kış ve yazı yaşadıkça onları anma leke sürme.
Bırak kar gibi beyaz güneş gibi sıcak kalsın.
Sakın dönüp de hayıflanma günah çıkarma.
Benden hiçbir talep olmaz geçmişten de hesap sorulmaz.
Bu uzun yolculukta dileğim uğurlamaya sen gelme.

Hiçbir zaman kimseye ah etmedim.
Zamanda yolculukta bir gün olsun kul hakkı yemedim.
Saklanan ve benden alınanlara neden demedim.
Sana hepsi helaldir ama kul hakkım bakidir.
Eğer yolluk olarak onu vermeye kalkarsan
Almak hakkım onu da almayacağım.
Bu yolculukta elim dolu gitmek istemiyorum.
Dolu bir kalp, yıllanmış bir beden yeter.
Tek isteğim sakın sessiz ve sözsüz gitmek.
Bu uzun yolculukta dileğim uğurlamaya sen gelme.
Mehmet ACET
Yaşamdan Esintiler kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/434247/uzun-yolculuk.html>

AĞIRIMA GİDİYOR

Hadi gidelim dedim hep yazdın dedin.
Son günlerimde yine ağır geldin.
Hani hayat bir bütündü beraber sürüyecektin.
Geçmişle geleceği nasıl bütünleştirdin.
Hep geçmiş sorgulamak paylaşmamak.
Ağırırma gidiyor artık.

Hadi bir nebze geldiğimiz yerleri hatırla.
Beraber güvenerek en kötü yerlerde,
Yakalandığımız ama kol kola olduğumuz zamanı.
Kimseye hesap vermediğimiz,
Ufacık maddiyatı paylaştığımızı hatırla.
Şimdi ise ayrılan cepleri saklananları hatırla.
Kimse hatırlamaz korkma hatırlamak bana düşüyor.
Ağırırma gidiyor artık.

Fani bir maddiyat içinde insanlar.
Zamanı gelince her şeyi görür anlarlar.
İş işten geçtiğinde bir gün sorarlar.
Nasıl bilirsiniz denir ya o zaman sus konuşma.
Geriye hiç bakma ilerisi meçhul sakın kanma
Bir gün bile seni anlayamamışım dersen
Sus kimse duymasın.
Ağırırma gidiyor artık

Zamanda yolculuk hep tekin geçer.
Hesabını bilmek kalanları bir gün hapseder.
İleride rahat etmek dünyada bir ömre bedeldir.
Bir ömür yanında olanla yaşamak zor bedeldir.
Bunun için insan çok iyi bilinmelidir.
Anıldığında bir tarih olup silindiğinde görüşülmelidir.
O zaman o an inan ki bulunmaz yok denir.
Aranıldığında hani nerede dendiğinde inan.
Hep aranır olmak rahatsız edilmek.
Ağırırma gidiyor artık.
MEHMET ACET
Yaşamdan Esintiler kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/435879/agirima-gidiyor.html>

USTA

Sen aklımda hiç yoktun ustam.
Sen söz söylerken anlatır konuşurken.
Dinlerdim ya ustam.
Hani neden der başıma kakardın ya.
Bende acabamı derken susardım ya.
İşte şimdide haklı çıktın.
Şimdi usta oldum ama geç kaldım ustam.

İleride büyük adam olacak derdin ya ustam.
Sözünü geri al büyüklük Allaha mahsusmuş.
Bir yere gelmek değil anlaşılma değerliymiş.
Anlasam değer vererek hayallerimi süslerken.
Bu kısa zamanda karşı taraf bunu anlamazken.
Ustalık anlaşılmayınca neye yarar.
Şimdi usta oldum ama geç kaldım ustam.

Hadi ver bu hayatın kapı anahtarını.
Bir sen bil birde ben bileyim.
Kapı yok ise anahtarı neyleyim.
Zaman sana da bana da hak verecektir.
Verdiğin emek helal olacak bir sen bilesin.
Üzülme bende sustum bilmeyenler söylesin.
Şimdi usta oldum ama geç kaldım ustam.

Hani el emeği teşekkürle ödenmezdi.
Canını vererek yapılan işe değer biçilmezdi.
Değerini istediğinde fazla eder denirdi.
Sen sussan karşı taraf verir derdin.
O vermez ise balık ya da haluk bilirdi.
Şimdi sen nerdesin sözlerin nerde.
Ben oluruna bıraktım. Sustum sen rahat ol.
Şimdi usta oldum ama geç kaldım ustam.

Hadi artık bu hayat yürümüyor bir el atalım.
Sakın dışardan malzeme gelecek demeyin.
Sanatınızı kullanın derdin ya.
Ne isterse kişiye yalnızca onu verelim.
Yinede memnun olmayacaktır.
Dediğin gibi şikâyet etmiyorum.
Susuyor hala düşünüyorum.
Ben benden geçtim söz söylemiyorum.
Şimdi usta oldum ama geç kaldım ustam.
MEHMET ACET
Yaşamdan esintiler kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438612/usta.html>

ESKİLERİ RÜYYAMA GÖMDÜM

Eskiler kime yarar ki bir leğen bir sepet alır.
Ama benim için çok kıymetli veremem size.
Hadi dünyayı bağışlayın alamazsınız.
Neden mi Siz bilmezsiniz onunla paylaştığım hayatı.
Kim diye sorarsanız cevap alamazsınız.
Çok eskidir yıpranmıştır sizin işinize yaramaz.
Bana sorarsanız çok kıymetlidir. Değerini biçemezseniz.
Bende bu işinize yaramayan eskileri rüyama gömdüm.

Yıllarımı soruyor şimdiki zamanımı sorguluyorsunuz.
Geçmişimi yoksa bu günümü benden istiyorsunuz.
Bırakın beni siz geleceğinizi yaşayın.
Benim geçmişimle uğraşmayın.
Çok eskidir yıpranmıştır sizin işinize yaramaz.
Bana sorarsanız çok kıymetlidir. Değer biçemezsiniz.
Bende bu işinize yaramayan eskileri rüyama gömdüm.

Hadi sizde feyiz alın ibret alın dedim ama.
Sorumsuz olanlara sözüm geleceğe bakandır özüm.
Bir gün dile geleni değil de söze gelendedir dileğim.
Herkes her şeyi bilirdi özünde sözü bir olandır emelim.
Ne düşünürseniz düşünün anlayana sözümüdür benim.
Geçmişim o kadar kıymetlidir ki.
Çok eskidir yıpranmıştır sizin işinize yaramaz.
Bana sorarsanız çok kıymetlidir. Değer biçemezsiniz.
Bende bu işinize yaramayan eskileri rüyama gömdüm

Neyi yaşar neyi bilirsiniz bir sorun veya dinleyin.
İsyan edenle susanı bir bilmeyin.
Kim hayatını öne sürer kendini ispat ederse.
Sakın kanmayın susan muhakkak kazanır.
Sonra sorar kendine ve kişiye.
Siz nerdesiniz ben nerdeyim diye.
Geçmiş çok eskidir yıpranmıştır sizin işinize yaramaz.
Bana sorarsanız çok kıymetlidir. Değer biçemezsiniz.
Bende bu işinize yaramayan eskileri geçmişimi rüyama gömdüm.
Mehmet ACET
Yaşamdan Esintiler Kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/439393/eskileri-ruyyama-gomdum.html>

ŞİİR SAVUNMA SİLAHIDIR

Bir faninin hayatına son vermek zor mu?
Bir dene can verdin mi alâsın.
Geçmişini düşünemezken.
Yaşamında susar hiçbir şeyi silemezken.
Bedel, hayat yaşananlar sırtına yüklenirken.
Dur düşün elini hiçbir şeye sürme.
Şiir savunma silahıdır bilirsens.

Bir söz yeterse insan olana sana.
Bilmeyenler yıllar sonra ansa da.
Düşünmezken sen ben diyorsan ona.
Susmak kalıyor sana.
Hala söz diyorsan bana.
Hadi uyma söz dinleme yinede sus.
Şiir savunma silahıdır bilirsens.

Sen dedin. Hayallerde yüzüyor derken.
Ben hala yaşarken susuyorum.
Ben gidince ne dedi diye yorumlattırırken.
Vicdanın biraz kalbin varsa sızlamazken.
Ben hedeften vurdum artık.
Şimdi sen sus dinle.
Şiir savunma silahıdır bilirsens.

Karadır geceler ben bilirken.
Hayallerle süsler gök kuşağını yakalarken.
Zaman geçti artık dinle sus yorumla.
Şartları fazla zorlama artık.
Yorumlamana açıklama yapmana gerek yok.
Şimdi sen sus dinle.
Şiir savunma silahıdır bilirsens.

Benim bir borcum yok bilirsens.
Cennet senin ayaklarında ise
Benim bildiğim arşı ala bende.
Sakın ona da söz söyleme.
Gök kuşağı için sana lazım olacak.
Karanlıkta kalmak istemeyecek isen.
Sus düşün dinle.
Şiir savunma silahıdır bilirsens.
Mehmet Acet.
Yaşamdan Esintiler kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/441696/siir-savunma-silahidir.html>

YANLIZ KALDINMI

Gece karanlığında ürktün mü?
Soğuk kış gecelerinde üşüdün mü?
Naçar bir durumda sessiz çığlık attın mı?
Yanma geçmişe geçmiş seni düşünüyor mu?
Duygulu bir şarkıda kendini buldun mu?
Sonum ne olacak diye düşünmeden önce.
Hiç kendinle yalnız kaldın mı?

Sararmış otlarda sonunu yaşarken yalnızdı.
Meyve veremeyen ağaçta yalnızdı.
Bir çıkar uğruna kendini satanda.
Düşüncesinde adım atan ayak.
Hakkı yiyen bedende yalnızım sanıyordu.
Sonum ne olacak diye düşünmeden önce.
Hiç kendinle yalnız kaldın mı?

Ne acı çektirir ne elem dünyada tek düşüncem.
Oda benden doğana hadi sen yaşa diyemeden.
Herkes yaptığı ile övünürken.
Geçmiş geçmişliğini bilmiyorsa eğer.
Neye yarar ki gelecek.
Sonum ne olacak diye düşünmeden önce.
Hiç kendinle yalnız kaldın mı?

Sınırlar düşünen varlıklar içindir.
Ağlamak aciz bir beden içinse eğer.
Duygulanma ağlama geçmişe.
Zaten sen yaşadın değmez.
Bir soru soracaksan bak geleceğe.
Belki kendini belki de nedenini bulursun.
Bırak her şeyi kendi haline.
Nasıl başladıysa öyle bitsin.
Sonum ne olacak diye düşünmeden önce.
Hiç kendinle yalnız kaldın mı?
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/454970/yanliz-kaldinmi.html>

İNSAN

Zemheride doğmuşum ben.
Yüreğime ne soğuk işler ne don.
Çıkar dünyasında yaşadıkça insan.
Yüreği sıcak görmeyince çatlamaz inan.

Riyakârlık ve saflıkla çevreniz sarıldıkça
Döndükçe dünya yaşlanacak inan.
Toprak örtünce düşünülür insan.
Yüreği toprak sıcaklığını görmeyince çatlamaz inan.

Ne soğukluk ne açlık sordurur.
Ne fakirlik nede zenginlik anlatır.
Yalnızca yaptığı insanın yanına kalır.
Yüreği insancıl sıcaklığı görünce çatlar inan.

Yüz yıllar geldi geçti dünyadan.
Zanneder misinki en büyük insan.
Dağlar bile dayanmaz erirken.
Yüreği donmuş buzul bir insan.

Sevgi, İyilik, Saygı kurulmuş bir kere.
Hep çıkarlar üstüne.
Bir gün dönüp bakınca geriye,
Yüreği çatlar insanın inan.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/455403/insan.html>

GÜNLER

Akşam oldu yine karamsarlık başlamasın.
Hani bir zamanlar isterdin ya hemen akşam olsun.
Sırlar gizemler başladı yine ama sen yoksun.
Bu karanlıkta aramam arayamam.
Belli bir süre sonra sabah olacak.
Bazıları için gün başlayacak. Ama sen yoksun.
Hani her karanlıkta beraber olacaktık.
Görüntün var kendin yok.
Hadi biraz yaklaş sabah olacak.
Bazıları için gün başlayacak. Ama senden adım yok.
Eskiden böylemiydi sabırlar tükenirken bile sessizce!
Sokulur hani nerdesin der düşüncelere bürürdün.
Sen bilir sen istersen olur derdin.
Nerde kaldı düşüncelerin.
Onlarda mı gecedен gündüze döndü.
Şimdi akşam oldu yine karamsarlık başladı.
Ben yokum. Sen yoksun. Gelen yok.
Biraz sabret tamamen gece karanlığına bürünürsem.
Aydınlıkta gelir bütün düşüncelerini söylersin.
Yine akşam oldu sakın mı sakın senide karamsarlık bürümesin.
Karanlıkta seni artık bulamam.
Ben zaten karanlıkta el yordamı ile yürüyorum.
Gel desende gelemem artık.
Düşüncelerini de boşuna anlatma.
Zaten benim için anlamı yok hiçbir şeyin.
Af dilemekse eğer, Ona da ihtiyacım yok artık.
Dileme, İsteme, Duyma, Söyleme artık.
Bak sen gündüze döndün ben gecedeyim.
Yanıma sokulup hani nerdesin diyemeyeceksin.
Ben hep karanlık geceler ardında kendimleyim.
Ama sen siz hep gündüzde yaşayacaksınız.
Ben izlerim ama size sesimi duyuramam ki.
Hadi günleri yaşayın.
Yaşayamadığımız o gündüzlü günleri yaşayın.
Öyle bir yaşayın ki beni aramayın aratmayın.
Bir daha karanlıkta beni aramayın hep siz gündüzde kalın.
Benimle yaşıyormuş gibi yaşayın.
Sakın mı sakın geceye o karanlık geceye kanmayın.
Gizeme bürünüp macera aramayın.
Yalnız kalınca birileri sizi sizde birilerini sormayın.
En güzel GÜNLER i doyarak yaşayın.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/455536/gunler.html>

GÖRDÜN MÜ YAŞADIĞIMIZI

Gelip gördün mü nasıl yaşadığımı.
O geçen son günlerin yalnızlığını hissettin mi?
Sen mi yapmıştın ben mi bilinmez ki
Hiçte önemli değil benim için bu yaşananlar.
Geçmişe bakıp hesap tutmam artık.
Haklı haksızın önemi yok zamanı artırdık.
Bundan sonra gördün mü nasıl yaşadığımızı.

Baharlar geçti son günde yaşattın kışı.
Hani soğukta dizlerimiz ağrıyor derdik ya.
Sorarsan bu yalnızlıkta çekilmez hal aldı.
Bunları yaşatacağını bilseydim bana.
Söylense inanmaz kanmazdım onlara ya.
Bundan sonra gördün mü nasıl yaşadığımızı.

Üzülme eserim diye övün alkışla kendini.
Her ekilenin bir gün fidan olacağını bilsen de.
Korkma sen yaşama yalnızca dinle.
Ne zaman ürün biçeceksin o zaman inle.
Zamanın nasıl geçtiğini bilme sus sorma.
İnat edip ben değildim desende.
Bundan sonra gördün mü nasıl yaşadığımızı.

Artık bu kısa hayat zamanla böyle gidecek.
Bilinmez hangi araç hangi bölgeye taşıyacak.
Hiç düşünmüyorum ama kefenime dürülecek.
Yapılanlar içinizden hiç çıkmayacak.
Yüz binlerce tövbe etsen dönülmeyecek.
Ağlamak nafile acımız hiç dinmeyecek.
Bundan sonra gördün mü nasıl yaşadığımızı.

Değer miydi maddi âlemde eziyet çekmeye.
Neden diye sorgulama sen istedin bir kere.
Hiç mi güvenin yok hiç mi düşünmedin.
Af dilesen. Düşünsen. Ağlasan nafile.
Kim kanına girdi kim akıl verdiyse.
Bundan sonra otur bari onları dinle.
Çok söylememe rağmen inanmamıştın ya.
Bundan sonra gördün mü nasıl yaşadığımızı.
Mehmet Acet
Yaşamdan Esintiler kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/457471/gordunmu-yasadigimizi.html>

KOCA ŐEHİR

Koca Őehir gelme ũstũme.
Gençlik nerdeydin acı ũstũne acı verdin.
Dayandım direndim ũf demedim.
Artık yeter demeyeceğim.
Koca Őehir gelme ũstũme.

Geceleri adımlar rengine bakarım.
Gũndũzleri aratmayan gizemlidir bağların.
Yıllar ũnce bũylemiydi bu gũzellik.
Sanki hesap sorar gibi sũzleřtik.
Sen sũzũnde durmadın bizler ũrettik.
Koca Őehir gelme ũstũme.

Ayak değmemiş yerlerine bakir dedik.
Dũřũncelerde hep insanlık yaşar bilirdik.
Sana ve gũzellerine kıyamaz hoş gelirdik.
Koca Őehir gelme ũstũme.

Neden daha ũnce hesap sormadın.
O zaman sordun da ben gençlikten mi anlamadım.
Şimdi zor geliyor bu gũnleri dũřũnemedim.
Koca Őehir gelme ũstũme.

Gizemli gecelerin beni kandırmıyor.
Gũndũzũn farklıydı oda bana aldırıyor.
Acımasızlığın birazcık haksızlık oluyor.
Koca Őehir gelme ũstũme.

Sana da kalmayacak biliyorum bu hayat.
Beni hũsrana uğrattı vefasız millet.
Ne kadar yaşlansan da çoğalacak bu illet.
Koca Őehir gelme ũstũme.

Yıllara meydan okuduk kalmadı takat.
Şimdi ikimizde dost arıyoruz ey medet.
Haklımı haksız mı bir gũn çıkar elbet.
Koca Őehir artık sen bari gelme ũstũme.
Mehmet ACET
Yaşadığım Dũnya isimli Kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/457817/koca-sehir.html>

ARDINDA

Sevgi, Düşmanlık, Dostluk,
İyimiydi yaptıkların.
Hadi bir adım daha at ne olur.
Yap bir kötülük daha.
Tanımamışsın ki karşıdakini.
Ne söylenip duruyorsun artık.
Ardında ne bıraktın ki.

Güne başlamak iyimiydi sence.
Biliyorum söz söyleyemeyeceksin.
Akşamdan rüyaların bırakmadı.
Bir yetmişlik içmiş gibisin.
Döner dünya ha döner.
Ben ne yaptım diye çok soracaksın.
Ardında ne bıraktın ki.

Sevgi senin yaşam tarzın değil.
Görüntün Allah vergisidir.
Bu dünyada onu kullandın.
Tükendi artık son hakkın.
Bir kendine birde cümleye bak.
Bu kapıdan çıktın ama.
Ardında ne bıraktın ki.

Kendini bilmeyenlere hak verdin.
Bir gün geleceğe yönünü dönemedin.
Yaşam sana da hak verdi.
Neden bunu bilemedin.
Hırsın bu kadar önemlimiydi.
O zaman mazlumunu niye seçtin.
O seninle beraberdi.
Şimdi geride kaldı.
Bak üzülme bak ta söylen artık.
Ardında ne bıraktın ki.

Şimdi ardına bakıp gülüyorsun.
Geçtin onları değil mi?
Bakma arkana öyle düşünürsün.
Önüne bak geçmiş ve geleceğe.
Onlar senin hep önündeydi.
Sen bunları bilemedin.
Yanma ağlama hayat geçmiş değil.
Bundan sonra bari iyi düşün.
Ardında ne bıraktın ki.

MEHMET ACET

Bundan sonra artık hep yazacağım her yerde zabıt tutmayacağım güzel olan ister noter tastiki ister dost meclisi nerde nasıl olur ise olsun bu güzel insanlar arasında paylaşılacak ve anonim olarak kalacaktır. Sizlerin arasında kendimi ispat edtmek zorunda kalmayacağım.Birileri zamanı geldiğinde anacaktır. Sizlerle paylaştığımızı. ACET.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/460403/ardinda.html>

YÜREK

Sabırlar emekti benimle bilene.
Ne rüzgârlar esti ne fırtınalar gönlümde.
Bir türlü karaya vuramadı onlarda.
Dümende bir kaptan ne yaptıysa olmadı.
Kürek isterdi. Yelken isterdi. Yürek isterdi.
Onda yürekte vardı.
Zaman ona yetmedi cancağızım.

Yüreği taş bağlamış o kadar sertleşmişti ki.
Ne yapsa artık dibi bulacaktı.
En son terk edecekti gemiyi.
Biliyor susuyor sona yaklaşıyordu.
Bir kâğıt bir kalem eline verdiler.
Yazacaktı gelecek okusun diye.
Zaman ona yetmedi cancağızım.

Yıllarca üzerinden ekmek yemişti.
Onu hep komutan edasıyla ağırlamıştı.
Bir köşküne birde havaya baktı.
Hava öyle ağırlaşmıştı ki.
Neden dercesine o kâğıda kaleme eli gitti.
Ne olur ise olsun yazacaktı artık.
Zaman ona yetmedi cancağızım.

Yüreği o kadar taşlaşmıştı ki.
Kendisini bile tanıyamıyordu.
Yeter siz ne dersiniz deyin der gibi.
Gemiden kurtulacakları kurtardı.
Yaramayan eşyaları sonsuza attı.
Kâğıdı kalemi notlarını torbaya koydu.
İnsanlığı görevi burada sona ermişti.
Taşlaşmış yüreği artık dibe çekiyordu.
Zaman ona yetmedi cancağızım.

Bu dünya böylemi son bulacaktı.
Behey şaşkın kaptan ne vardı.
Deryayı geçmek sana mı kalmıştı.
Kimleri yutmadı ki.
Hani yüreğin vardı bizimde bildiğimiz.
Kimler taşlaştırmıştı onu.
Neye yarar ki seni yüreğin dibe çekiyor.
Ağırlığını yüreğini unuttun değil mi?
Zaman sana da yetmedi cancağızım.
Mehmet Acet

Deniz kaptanlığını dile getirerek Aile, İş, Dünya, Yöneticilik, Hayat hepsini aynı anda içinde barındırarak vefasızlığa ve sonsuzluğa kimler ne yaptı düşüncesi ile işlenmiş tema üç boyutlu düşünülmesi dileğimle. İlham veren arkadaşımıza sevgiler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/462533/yurek.html>

HÜZÜN

Hüzün mü? Hazan yapraklarını hatırlatıyor.
Hüzün mü ağlayan,
Süt isteyen çocuğu hatırlatıyor.
Yazı yaşarken kışı hatırlatıyor.
Sevgisizken sevgiyi hatırlatıyor.
En kısacası beni bana.
Seni bana anlatıyor.
Şu an yaşantımı anlatıyorsun hüzün.

Her yaşantı ressamdaki gibi bitimdedir.
Gittiğinde bilinir o yaşam üzölme.
Neden yaşarken değil.
Hadi yaşarken bilelim hüzün.
Hüzünlü olmadığın zaman mı?
Var mı insanoğlu soruyorum size.
Hüzün mü bana bir şey hatırlatmıyorsun.
Şu an yaşantımı anlatıyorsun hüzün.

Emerken karnım doyduğundan değil.
Borçlu kaldığımdandır hüzünlendiğim.
Ahirim sizseniz evvelim de sizlersiniz.
Neden bana soru sorar.
Hep sorumlu tutarsın.
Beni bana beni onlara,
Şu an yaşantımı anlatıyorsun hüzün.

Yaşam sanaysa bir gün bitecek.
Gelecek yaşam benimleyse.
Alınma ben kısa yaşama söz söylemeyeceğim,
Sana ben öyle davranmayacağım.
Tek sen benimleydin ya.
İşte ben onun hatırı için sen hüzün'ü seçtim.
Kimse anlamasa da ben burayı orayı da yaşadım.
Ya sen beni yâda ben seni anlayamadım.
Tek bir sorum bu hayatı hüzünlü yaşadım.
Şu an yaşantımı bana anlatıyorsun hüzün.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/463623/huzun.html>

VAZGEÇTİM

Bir hayattı seninle yaşamak.
Rakı yanında beyaz peynir gibidir.
Sen içtin ya ben artık vazgeçtim.
Hani dik duruyordum ya.
Nedeni rakı ve senle gururumuş meğer.
Şimdi ayakta durmaya çalışıyorum.
Her şeye inat nedendir bilinmez.
Ben en sevdiğimden vazgeçtim.

Buğudur seninle yaşamak şereftir.
Kabuk içinde onurlu bir incidir.
Aynı zamanda aramızdaki mesafeydi.
Bir o kadar ulaşılması zor eşitlikti rakı.
Dik durmaya zorlardı.
Sen içtin ya hani haksız buldun ya.
İşte ben aynen buradaydım.
Her şeye inat nedendir bilinmez.
Ben en sevdiğimden vazgeçtim.

Kandırılmayı hiç affetmez.
Öyle bir kafadır ki yalan söylemez.
Sen dinledim desende.
Dalga geçerken bile.
O her şeyin farkında seninledir bilesin.
Sen içtin ben içtim hadi bir teraziye girelim.
Sakın ağır basma ağır basarsan.
Her şeye inat nedendir bilinmez.
Ben en sevdiğimden vazgeçtim.

Şeref sözü verdiğin anda bilinmelidir.
Şerefe dedin ya.
Sen neler düşünürsün ah heyhat.
Birde söz ararsın değil mi?
Ben o kafayla ne sözler verdim.
Hepsi aklımda hepsini yerine getirdim.
Dik duramayanlar utansın.
Her şeye inat nedendir bilinmez.
Ben en sevdiğimden vazgeçtim.

Bu saatten sonra kolay değildir artık.
Dalga geçmeye hiç gelmez.
Dikkat et yudumlarken bak kendine.
Bir daha bu masa hiç affetmez.
Sen bilsen de bilmesen de.
Ne sözler verildi bu masada.
Ben unutmadım o kafayla.
Sen unutsan da bir diyeceğim yok ama.
Her şeye inat nedendir bilinmez.
Ben en sevdiğimden vazgeçtim.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/464308/vazgectim.html>

ÇOCUKSUN SEN

Gülen yüzler çiz demişlerdi.
Elması kızardı demişlerdi.
Bakıyordum çevreme.
Hep bir yöneten benim yerime çizen.
Birileri vardı beni çomak üstünde oynatan.
Hep soru sorma yerine soru sorulduğunda.
Benim yerime cevap verenler.
Susuyordum sustuğum halde
Bir cevap veren muhakkak vardı.
Çocuksun sen diyorlardı.

Benim kendime göre kişiliğim vardı.
Hayata isyanımda aynen öyleydi.
Ne anlayan ne dinleyen vardı.
Büyüdüm yâda ben büyüdüm zannediyordum.
Soran kendi kendine cevap verenler vardı.
Çomak üstünde,
Hacivat gibi oynamak istemiyordum.
Soruyor cevap bekliyordum.
Çocuksun sen diyorlardı.

Kurtulamadım o çocukluktan.
Önce baba gitti direk yıkıldı.
Sonra. Sonrasını mı sormayın.
Sorarsanız birileri size kendini anlatacak.
Daha sonra yine sormayın.
Hepsi reis hepsi büyük olacak.
Oturma koltuklarına oyuncak olacaksınız.
Tek laf tek söz kalacak.
Çocuksun sen diyeceklerdi.

Ne güzel laflar keşke çocuk kalsak.
Sakal çıkmış çıkmakla kalmamış.
Üstüne üstlük ağarmış göz ferin düşmüş.
Bu sefer tek bir söz kalacak.
Çocuklaştı bunadı denecek.
Keşke eskisi gibi çocuk kalsaydım.
Çocuksun sen deselerdi diyeceğim.

Ağlayacak, gözyaşını gösteremeyeceksin.
O kadar dokunacak ki.
Yaşam işte çocuklaştı ermiyor akli.
Denecek susacaksın.
Kim ne derse desin. Kimilerine göre.
Çocuksun sen. Keşke çocuk kalabilseydim.
Zaman geçmese söyleselerdi ne vardı
Çocuksun sen deselerdi diyeceğim.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/467626/cocuksun-sen.html>

YILLARIN İÇİNDEKİ GENÇLİK

TÜM TÜRKİYE VE DÜNYANIN 1 MAYIS BAHAR BAYRAMI KUTLU OLSUN.

Yıllar önce gençliğimizde bir dönemdi.
Hadi görün yaşayın dercesine.
Nasıl mı?
Bu acı günleri gör anla diye.
Bir nebze dost sesi nereden gelir nereye gider.
Geçmiş sabır çeker gelecek nerde diye.
Bense hayıflanırım dost neredesin.
Bende aranır mıyım?
Yalnızlığımı yazarım.
Gelmeyi bilmeyen kişi dinle.
Sen gelmesen de ben geliyorum işte.
Karanlığı ben biliyorum şimdi sus dinle.
Hep sessiz kaldık halende sessiz.
Nedendir niye kimse bilmez söz söylemez.
Söz söylese de kimse dinlemez.
Hüküm verilmiş kalem kırılmış.
Elimizde kalan.
Tek miras. Tek güç.
Yıllar içindeki gençlik.
Oda geçmişte kaldı ya.
İyi ki anısı var artık.
Kimine göre güzel,
Kimine gururlu,
Kimine hüzünlü yıllar.
Mehmet ACET
Yaşadığım dünya isimli kitabımdan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/468779/yillarin-icindeg-genclik.html>

ANNE

Kendimi ararken tanımazken,
Sen tanıyordun beni.
Bilmediğim tanımadığım insanlar.
Bu kadar eziyet ve geçen günler.
Nedendir bilmem ki işte
Siz biliyorsunuz adı gurur.
Anne işte bende yaşıyorum.

Tanımadığım insanlar arasında.
İmdat der gibi.
Anne ilk defa anne diyorum.
Neden anlamadın ki.
İşte bende gurur diyorum.
İlk sütü bana verirken.
İçine o duyguyu siz koymuştunuz.
Anne işte bende yaşıyorum.

Anne nasılsa birkaç evladın daha var.
Bana yorgan örtecek yaştayken.
Hadi sen büyüksün derken.
Hiç mi düşünmemiştin.
Nasılsa birkaç evladın daha vardı ya.
Anlamamı beklersen eğer.
Sorma ben düşünemem artık.
Anne işte bende yaşıyorum.

Her karede nasıl yaşadınız.
Anımsayın o güzel geçmişe gülün.
Sizler benimle yaşayanlar.
Beyler hanımlar efendiler.
Hiç önemli değil yiyin.
Geçmişe bakmaya kalkmayın.
İnandığım içimde bir duygu var.
Belli etme bir tek sen düşünürsün.
Anne işte bende yaşıyorum.

Kimse düşünmese bile
Biri düşünür derdim.
Bende bir anınız olduğu kadar.
Bendende size ince bir sızı
Ağlamayın ne olur,
İnsan düşmeye görsün.
Kimseye yaranamadım ki.
Sonumu. Tarihi vefasızlıktı dersiniz.
Anne işte bende yaşıyorum.
Bir farklı yaşama, Bende gidiyorum.
MEHMET ACET
ANNELER GÜNÜNÜZ KUTLU OLSUN.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/470154/anne.html>

ANNESİN SEN

Sınırları tanımayan.
Bütün duyguları,
Tadan tattıran.
Acı elem kederde.
Her an yanında bulunan.
Bin bir zorlukla dünyaya getiren.
Karşılık beklemeden.
Gülersen.
Annesin sen.
Doyumsuz sevgilerin en yücesisin.
Unutmak unutulmak nedir dersin.
Çok iyi bilirsin.
Ayrım yapmadan seversen yücelirsin.
Karşılık beklemeden.
Gülersen.
Annesin sen.
Güneşle güler bulutlarla ağlarsın.
Karamsar gecelerde.
Yıldızlı yorgansın.
Sevgiyi her zaman yüreğinde taşırsın.
Karşılık beklemeden.
Gülersen.
Annesin sen.
İki farklı dünyanın geçit yerisin.
Dünyaya gelene sıcaklığını verirsin.
Koruma duygusuyla surları,
Yıkar devirirsin.
Karşılık beklemeden.
Gülersen.
Annesin sen.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/470901/annesin-sen.html>

HAYATI SEVDİM YALANSIZ

Hayatı doğduğumda anlattılar ebenin tokadıyla.
Hayatı yaşadığımda anlattılar aile sadakatiyle.
Hayatı evlendiğimde anlattılar nasıl bağlanacağımı.
Hayatı çocuğum olduğunda anlattılar nasıl sevileceğini.
Bir anlatılmayan yalansız olmadığıydı.
Ben yinede sevdim yinede zorladım gücümü.
Hayatı sevdim yalansız sevdim.

Bırakmadılar toprağı seviyim.
Bırakmadılar bir gün olsun sevgiye doyayım.
Bırakmadılar kendimle bir dakika yalnız kalayım.
Kime nasıl yaranayım derken insanlığımdan çıktım.
Hadi bir gün bu bildiklerimle yaşayayım derken.
Sevgi asıl sevginin nereden geldiğini unuttum.
Hayatı sevdim yalansız sevdim.

Her bakışa inandım sevgidir dedim.
Çıkarların riyakârca tarafıma döneceğini bilemedim.
Ben yaklaştıkça kaçanlar bizdendir dedim.
Yalnız kaldığımda bir nebze olsun geriyi düşünmedim.
Hadi bir gün onlarda anlar dedim.
Ben hayatı sevdim yalansız sevdim

Zaman geçti ömür bitti ebeden sonra imam geldi.
Nasıl bilirdiniz dediğinde bir yalanda bana söylendi.
İyiydi dendi. Nasıl yalnız bırakıldığından söz edilmedi.
Kimse diyemezdi itiraz edende olamazdı zaten.
Bakmak görmek acaba söylesem mi demek istedim.
Sesim boğazımda düğümlendi sesim çıkmıyordu.
Ama yıllar sonraya işte benim hayatım diyebildim.
Ben hayatı sevdim yalansız sevdim.
MEHMET ACET
Yaşamdan Esintiler kitabımdan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/472930/hayati-sevdim-yalansiz.html>

SON MEKTUP

Dünya bir çiçek tarlasıydı.
Dermesini bilene
Koku alma duygun yoksa.
Neye yarar ki yalnızca bakmak.
Hadi topla artık kopanları.
İncitme ince filizi bırak yerinde kalsın.
Çok istememe rağmen
İstemem yazmak sana.
Bırak son mektup bana kalsın.

Yazdıklarımı herkes bildi.
Ne selam vardı ne sabah.
İçeriği anlatılamazdı neler yaşandı.
Hadi sorma artık gün bitti.
Yıllar geldi geçti.
Yazdıklarım bir sayfa bile etmedi.
İstemiyorsan yazmam sana.
Bırak son mektup bana kalsın.

Sonunda son sözümü bekliyorsun.
Yazmayacağım.
Ben biliyorum ne dedi diyeceksin.
Falcılara sorup çözüm arayacaksın.
Bense susacak sessiz kalacağım.
Sonunu bağlamayacağım.
Ana fikirse hiç belli olmayacak.
Yazmak istemiyorum sana.
Bırak son mektup bana kalsın.

Hani neler istemiştin o bahçede.
Kimler koşacak oynayacak biliyor musun?
Hiç düşünme çoktan viran oldu bir kere.
Hadi yoldan geçerken bak eserine.
Korkma ektiğim hiçbir çiçek ezilmedi.
Toprak üstüne çıkmadı bir kere.
Sevgiyle büyürdü biliyorsun.
Görüntü yok kokmayacakta.
Yazmak istemiyordum sana.
Bırak son mektup bana kalsın.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477133/son-mektup.html>

HAZAN YAPRAKLARI

Hazan yaprakları sardı gönlümü.
Kimisi kızıl kimisi sarı renkli.
Tomurcukları sanki al benili.
Bir birinden ayrılmaz sanki bir ikili.

Dağların zirvelerine çıktığın an.
Sarar bir ürperti hafif soğukluktan.
Yalnızsındır. Karamsarsındır. Naçarsan.
Şarkı söyler bütün makiler otlar kuşlar o an.

Hepsi dost. Hepsi birer figüran.
Ne zaman bir insan eli arar bulur.
Ne figüranlık kalır. Ne dostluk inan.
Şarkıları bitmiştir. Ayrılmaz ikililerin o an.
Mehmet Acet
Yaşadığım dünya isimli kitabımda yayınlandı 1980 Yıllar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/479544/hazan-yapraklari.html>

YANLIZLIK

Hayatı yalnız gecede ve gündüzde yaşadınız mı?
Bir gün önce bir gün sonra yalnızlığınız oldu mu?
Niye bu sorular kimi imtihan ediyorsun dendi mi?
Kendini sorgularken başkası sınava tabi tutu mu?
Hadi boş verin artık siz yalnızlığı yaşıyorsunuz.

Kimle yaşadığınız değil sahip çıkanla yaşadığınız önemli.
Kimle övünmeniz değil saygı duyulmanız önemli.
Kendine soru sorman değil soru sorulan olman önemli.
Bunlar yok ise ne duruyor ne susuyorsunuz.
Hadi boş verin artık siz yalnızlığı yaşıyorsunuz.

Güzel günlerde yaşamak herkesin harcıdır.
Önemli olan kötü günleri paylaşmaktır.
Hani neredeler diye çevrene bakıyor.
Hiç kimseyi bulamıyor arıyorsan işte yandığın andır.
Hadi boş verin artık siz yalnızlığı yaşıyorsunuz.

Geçmişinizi anlatırken yalnızca siz yaşarken,
Herkes susuyor siz konuşuyorsanız.
Cevap veren olmuyor neden diyorsanız.
Sözün bittiği yerdeyseniz susun dinleyin artık.
Hadi boş verin siz yalnızlığı yaşıyorsunuz.

Geçmişte sevgi aşk güzellik mi dersiniz.
Makam zaman yer mi beğenmediniz.
Yaşayan yaşatan sizinle miydi süresiz.
Kanmayın hayata geleceğe hesapta imrenirseniz.
Sakın korkmayın artık güzel günlerdesiniz.
Hadi boş verin siz yalnızlığı yaşıyorsunuz.

Neyi istedim ki ben bir güzel söz bir dilim ekmek.
Onu yiyebilir birde dileyebilirim.
Önemli değil birde anlayabilsem.
Hiç biri bana hak değil yaşayabildiysem.
Ne sorgum olur nede sualım.
Sizde sakın alınmayın geleceğe bir sorun.
Bunları biliyor birde bile bilirim dersin.
İnanma artık sorma inadına sorma artık.
Ben söyleyemem korkuyorum bilemem diyemem.
Ben söylesem de inanmayacaksın susacaksın.
Hadi boş verin siz yalnızlığı yaşıyorsunuz.
Mehmet ACET
Yaşamdan Esintiler kitabımdan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/480582/yanlizlik.html>

YILLAR

Sevgiler sustu gökyüzü kızıldı bulutlar ağladı.
Çiçek tomurcuklandı açtı zaman ağladı.
Yerinden koparılan çiçek sevgiye sunuldu diller ağladı.
Her şey zamana bırakıldı yıllar ağladı.

Bilgin yetişti âlim olundu cehalet ağladı.
Sabırlar dilendi hep susuldu gönül ağladı.
Kalem kırıldı. Karar verildi kader ağladı.
Her şey zamana bırakıldı yıllar ağladı.

Bir çiçek sunuldu gönüller doydu güller ağladı.
Maddiyat verildi. Beden doydu kalpler ağladı.
Beğenilen atalar öldü cihan ağladı.
Her şey zamana bırakıldı yıllar ağladı.

Sepetler meyveyle doldu ağaçlar ağladı.
Bir evlat koptu gitti analar ağladı.
Her şey zamana bırakıldı yıllar ağladı.
Bedenler toprakla buluştu bulutlar ağladı.

MEHMET ACET

Yaşamdan Esintiler kitabımdan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/482168/yillar.html>

Ŗiir

Ŗiirlerle yaŖamak. Su içmek gibidir.
O sudan doyasıya kanarak içmek gibi.
En önemlisi yazılana doymak.
Bıkmadan usanmadan.
Doyarak okumak.
Sonuna kadar okumak mıdır?
Yetmez.
Yorum analiz etmekte ister.
Ŗairin suyundan içtiği gibidir.
Onunla yaŖamak.
Yetmez.
Aynı sudan içmek,
Onun gibi yaŖamak.
Sonra sanki bir çift göz gibi ona bakmak.
Musalla taŖına konunca.
Sen giderken
Arkandan bakıldığı.
Gibi bakmak.
Siz tanıklar
ldürücü bir el kaldırmanız.
İŖte buydu yazan diyebilmeniz.
İŖte Ŗairim iŖte Ŗiirim.
Sonu ve n yatıyor gördünüz mü?
Gittikten sonra yaŖamanız.
Bilinir mi boŖ ver.
Bir bilen varsa eğer bulur yerini Ŗiir.
Sen mi ben mi neye değer.
Yazan yazmıŖ bir kere.
lmne.
Beraber yaŖadıđımız niyetine.
Ne ararsın ki oku bak iŖte.
Hiçbir Ŗey yapamıyor.
Son uykusuna yatmıŖ Ŗair.
Yazdığını oku dinle.
Ona son görevin.
Seni anlattığı için.
Yalnız bırakma birde sen el salla.
O okuduğun Ŗiirin niyetine.
Mehmet Acet
Facebook'ta Balık,rakı,Ŗiir sevenler grubunda arkadaşlarla bir Ŗiirin yazarı hakkında araŖtırma yapıp kim yazıyor diye tartıŖırken isimsiz Ŗairler niyetine ilham geldi yazdım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/482686/siir.html>

YAŞAM

Baştan şüphelendiğinizde acı çekmişim.
Anlaşılamadığımdan.
Kendi gözümde benim düşmem önemli değildi.
Ben beni kendimi biliyordum zaten.
Canımdan çok sevdiğim dostlar vardı ya.
Beni kahreden işte onlar.
Onlar tarafından yalnız bırakılmam.
Önemli değildi işte yaşam.

Gizemler her zaman çekici olmuştur.
Bende birilerine gizemliydim.
Zaman öyle bir harcadı ki.
Ne gizem nede geç kalmaktan korktum.
Kanayan kalemimden bir parça düştü.
O sizlerdiniz işte.
Yalnız kalmak değildi korkum.
Ne ıssız deniz nede deryaydı.
Önemli değildi işte yaşam.

Bir şeyler paylaştık kısa hayatta.
İster sanal ister gerçek.
Ne istediniz ki dünyamdan.
Hayal miydi hayır buda gerçek.
Dost mu bildiklerimiz.
Yazılanlar inkâr edilemez.
Silinemez.
Birer gerçek.
Sizde inkâr ederseniz eğer.
Ben alıştım.
Önemli değil işte yaşam.

Ortam güzelse eğer.
Her paylaşıma değer.
Güler hafife alırsanız eğer.
Dalmanın derinlere bakın kendinize.
Çok yakınında çok sevdiğinde eğer.
Riyakârca davranışlar sezdiğinizde.
Sana güzelsin diyorsa eğer.
Yaşıyorum desende unutma.
Bir gün sap döner keser döner.
Hayıflanma üzülme o zaman.
Önemli değil işte yaşam de yeter.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/483437/yasam.html>

BABAMLA BENDE YAŞAMIŞTIM

Gençlik sanmışım.
Sustum dinledim anlayamamışım.
Bu sen mi ben miyim diye sormuştum.
Kararlarına uydum sustum.
Bir şeyler seziyor biliyordum.
Bilge insan babam diyordum.
Kim ne derse desin
Babamla bende yaşamışım.

Hani yanlış bir kişimi diye söylendim.
Paylaşmadığım hiçbir şey kalmadı.
Dostça arkadaşça acabamı dedim.
Bir şeyleri benden daha iyi biliyordu.
Tek ahım sözünü yerine getirememekti.
Ben mi?
Evladımdan bir şey istemeyeceğim.
Babamla bende yaşamışım.

Söz söylemezdim inan geçmişe.
Dilek mi hiç mi hiç istemezdim kendimce.
Ben ne yaptım ne verdim diye,
Düşünce geçmişe.
Geleceğe bir ödüldür diye.
Hadi sizde anlayın dercesine.
Bir cevap veremem artık size.
Babamla bende yaşamışım.

Yaşayın beyler yiyin beyler.
Ben neredeyim siz nerede.
Geçmiş mi sormayın artık.
Anlatamam dinlenmiyor.
Özürü deniyor yeni nesil diliyle.
Hadi gidelim geçmişe diyorlar.
Dara düştüler ya anıyorlar.
Sevgimi,
Babamla bende yaşamışım.

Söz mü söyledim yargıladım mı?
Hiç anlamadım yüzüne konuşurken.
Hiç yanımdan gitmeyecekmiş gibi.
Ben sana kafa tutarken.
Ben yargılanırken, Sen severken
Son sözüm şimdi yine ben.
Sanki geçmişi unutmuş gibi
Geçmiş olsun geç kaldım.
Çözene ne istediğimi bilene.
Babamla bende yaşamışım.
MEHMET ACET
BABALAR VE BABA OLACAKLARIN BABALAR GÜNÜ KUTLU OLSUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/485913/babamla-bende-yasamistim.html>

GİDİYORUM

Kimsenin sormasını istemem.
Nereye demeyin.
Meçhule mi belli değil.
Neresi önüme çıkar bilemem.
Hiçbir yerde yaban olmak istemem.
Her yer memleketim.
Doğduğumda burada mıydım?
Burada doydum ya bilin.
İşte o yeter bana.
Gidiyorum.

Yarım ekmeğiydi paylaştığımız.
Onunda yarısı sizin yarısı benim.
Vakit doldu.
Akşam oldu artık.
Yol yolcusunu beklemez.
Azıkmiş onu da istemem.
Nasibim varsa yolda bulurum elbet.
Burada doydum ya bilin.
İşte o yeter bana.
Gidiyorum.

Meçhulden sıcaklık gelirse eğer.
Gözünüzü kapatıp hissedin.
Teninizi yakmıyorsa.
Bir sam yeli gibi esiyor.
Sizi sarıp.
Meçhule götürüyorsa.
Benim doydüğüm yerdesin.
Burada doydum ya bilin.
İşte o yeter bana.
Gidiyorum.

Azık olarak vereyim dediğin.
Kalan yarım ekmeği kurutma.
Birde hani derler ya o ışığı karartma.
Her tarafınız mazide olsa.
Gelecek hep senin yanında.
Düşünmeyin beni.
Doğa kanunu yolcu yolunda gerek.
Burada doydum ya bilin.
İşte o yeter bana.
Gidiyorum.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/486724/gidiyorum.html>

AYAKLAR

Hani sana koşarken neler istemişti hiçbir şey.
Senin ve bedenimizin ağırlığını taşıırken ne sordu.
Bütün bir vücudu taşıırken seni bile tanımazken.
Tanırmış gibi davranan birliktelik yaşarken.
Bedenimin parçası olup seni her an kabullenirken.
Hayatın yükünü taşıırken nedenini bilemeden.
İşte yaşam işte o ayaklardı.

Şimdi yorgun ve bir vücudu bile taşıyamıyor.
Destek istiyor. Dayanak istiyor hadi diyor.
Geçmişe söz vermiş gibi ama dayanaksız düşünce.
Nazar eder söz vermişçe yorgun direnen.
Hadi yine beraber olalım taşıyalım.
Ne çıkar ki taşımak görevimiz derken.
Bir birine benzer bir çift gibi söz dinlemeden.
İşte yaşam işte o ayaklardı.

Şimdi taşıyamıyor destek arıyor.
Yorgun yükün altında kaldığına yanmıyor.
Anılmadığı geçmişin yorumlanmadığına yanıyor.
Önemli değil gelecek benimdir diyor.
Damarlar benden olanlar isyan etmesin yeter diyor.
Uyuşuyor hadi bir hareket daha diyor.
Nafile kendini bile taşıyamıyor.
İşte yaşam işte o ayaklar.

Herkes çocuktu herkes anasının evinde koşuyordu.
Zamanla bu güne erişeceğini bilseydi eğer.
Hani gelecekte de beraberiz diyenler.
Sorarda sorar oda kansaydı eğer.
Hiç alınmaz sahibine söz söyletmez.
Yinede benim gücümdü der.
İşte yaşam işte o ayaklar

Şimdi sahibine bile isyan eder.
Ne olur ona da geçmişi sormayın.
Size neler söyler nelerden bahseder.
Bir yaşam mı bir suskunluk mu?
Bunlara değer mi der. Susarda susar.
İşte yaşam işte o ayaklar

Ne siz sorun nede ben söyleyeyim mi der.
Güçsüz dayanaksız yinede titreyerek ayakta direnir.
İnat eder. Söz verir düşürmeyeceğim der.
Ne takati kalmış nede söyleyecek sözü kalmıştır.
Yinede vefalı düşüncesi ile inat eder.
Ben ayaktayım sen neredesin der.
İşte yaşam işte o ayaklar

Şimdi sahibine bile isyan edercesine söylenir.
Sen beni gençliğimde görecektin der titrer.
Geçmişe riyakârlık edenlere söyler.
Bilsen de bilmesen de nasıl hor kullandıysan.
Şimdide öyle yaşa sakın korkma der.
İşte yaşam işte o ayaklar dercesine güler.
Mehmet ACET
Yaşamdan esintiler kitabımdan.....

MOR

Tanıştık. Sen Kırmızı.
Ben maviydim.
Öyle bir an oldu ki.
Sonuç mu nikâh masası oldu.
Güzel yıllar.
Vakit çok geç oldu.
İki rengin karışımı yanıştı.
Sadakat mi arama o beyazı.
Mor oldu o yıllar.

Acabamı dendi su katıldı.
Hayatımız denen bir yavru.
Nerden bulduysak.
Birazda beyaz renk kattık.
Yetmiyordu.
Vakit çok geç oldu.
İki rengin karışımı yanıştı.
Sadakat mi arama o beyazı.
Mor oldu o yıllar.

Ne istemiştin ki.
Yaşadığın hayat.
Bazılarının hayaliydi.
Tıpkı yıllar öncesi senin ki gibi.
Beni sorarsan.
Şimdi benim rengim kırmızı.
Utandığımdan.
Vakit çok geç oldu.
İki rengin karışımı yanıştı.
Sadakat mi arama o beyazı.
Mor oldu o yıllar.

Seninki neden mavileşti.
İşte ona anlam veremedim.
Benimki utandığımdan kırmızılaştı.
Beyazda yetmedi açmaya.
Rengi yine sen tamamladın.
Haklı haksız aramam artık.
Vakit çok geç oldu.
İki rengin karışımı yanıştı.
Sadakat mi arama o beyazı.
Mor oldu o yıllar.

MEHMET ACET

MAVİ VE KIRMIZI RENGİN KARIŞIMI HER ZAMAN MOR'dur ZATEN...:))

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493634/mor.html>

RAKIYLA İNANÇ OLURMU

Benim rakımla ne uğraşıyorsun.
Sakın hor görmeyin.
İçen kendine.
Düşüncede kendinize.
Zaman halledecektir.
Ben susarım yine.
Düşünce herkes sorar kendine.
Rakıyla inanç olur mu?

Olur, bal gibi olur düşün bir kere.
Hani nerede sen bilirken o insanlar
Nerede sahiplenirken sahipsizler.
Hadi bir söz söyleyin.
Hepiniz geçmişten hayıflanırken.
İçip de sözünü söyleyene kafa tutarken.
Rakıyla inanç olur mu?

Bu dar kapıdan dünyaya gelir söz söylerken.
Büyük kapıdan yükünüzle,
Siz geçemezken.
Tüm yükünüz hep kötülükse.
Siz kendiniz geçemezken.
Neden kafa tutuyor sorguluyorsunuz.
Rakıyla inanç olur mu?

Sarhoş olan her şeyi bilir ama.
Bilmiyordum diyene lafım.
Hadi her şeyi beraber yaşayalım.
Ne kadar suçluysak onu da sorgulayalım.
Ben içmedim. Suskunum.
Bir o kadar söyleyeceklerim var.
Yinede söylemiyor susuyorum.
Ben mi sarhoşum sen mi?
Rakıyla inanç olur mu?

Sus geçmeyelim sırat köprüsünden.
Ben ayakta sallansam da geçerim.
Hayıflanma bir o kadar okusan da dinle.
Ben geçerim. Ah etmiyorum sana ama
İşte her zamanki gibi içimi döktüm yine.
Bir gerçek var ki. Ben biliyorum kendimi.
Ben susuyorum. Sen ne yapıyorsun.
İçme ama sen diline sahip çık yeter.
Sorarım size
Rakıyla inanç olur mu?
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497222/rakiyla-inanc-olurmu.html>

YEMİNLİYİM

Öyle bir geçmiş ki zaman,
Temenniler süslemişti gönlümü.
Hasret mi?
Düşünemem artık.
Vakit geçti zaman geçti.
Yeni limanlar mı?
Arayamam gücüm yok artık.
Yeminliyim bu dünyaya vaktim yok.

Ne zaman bırakır nede saatim.
Vakit geçti gün döndü.
Ne benim zamanım var ne senin.
İnanmak mı? Yok, ona da artık zamanım.
Yeni limanlar mı?
Arayamam gücüm yok artık.
Yeminliyim bu dünyaya vaktim yok.

Bu limanda ne gemileri ağırlamıştık.
Sentine boşaltsa da kabul etmiştik.
Ne zaman gün doğdu.
Ben kabul etmiştim geceden kabulümdün.
Sormadın, Yargılamadın, Bilemedin.
Yeni limanlar mı?
Arayamam gücüm yok artık.
Yeminliyim bu dünyaya vaktim yok.

Ay ışığındaki kabuldü de.
Gün ışığında neden olmasın.
Zaman geçmişti.
Gönlümü bir bilebilseydin.
Şimdi mi? Bak çevrene ah de.
Geçti bir kere. Hayat bitiyor.
Zaman yok.
Yeni limanlar mı?
Arayamam gücüm yok artık.
Yeminliyim bu dünyaya vaktim yok.
MEHMET ACET
286.Şiir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/497876/yeminliyim.html>

SEVGİ SANIRSIN

Geceler içinde özlemleri barındırır.
Deryada bir ağ atılmış gibi hapis.
Tutuldu mu?
Korkma birileri koruyacak sanırsın.
Biraz semiz ve verimliysen.
Korkma düşünme teslim ol bir kere.
İnsansa eğer hiç düşünme.
Sevgi sanırsın.

Uyandığında gün doğduğunda ayılırsın.
Her şey bitmiştir artık.
Sen esir o sahibin kurtul kurtulabilirsen.
Artık itaat zamanıdır.
Ya evcilleşirsin.
Yâda yaban kalırsın.
İnsansa eğer hiç düşünme.
Sevgi sanırsın.

Etinden sütünden faydalanırlar.
Of deme sakın verimli ol.
Sahiplen hiç düşünme.
Arama kendini Sen seni bulunca.
Soru cevap kalmaz.
Hep vermek zorundasın.
İnsansa eğer hiç düşünme.
Sevgi sanırsın.

Artık ne baharlar ne yazlar geçmiştir.
Gitmek istemesen de gönderirler.
İhtiyaç kalmamış gün bitmiştir.
Hatıra olarak eskimiş ağları gösterirsin.
Sen yakalamıştın dercesine.
Artık susmak kalır.
İnsansa eğer hiç düşünme.
Sevgi sanırsın.

Hatıralar bir yana bakar yanarsın.
İteleyenlere hep ah eder yanarsın.
Yine sevinir ele ayağa düşmeden.
İyi ki nefesim varken geldi dersin.
Daha iş işten geçmemiştir.
Geçmişe yakalayana bakar.
Susar.
Geçmiş, anı ve geleceği düşünürsün.
Yinede sevgi sanırsın.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/498855/sevgi-sanirsin.html>

KAÇMAK GELİYOR

İsyan etmiyorum. Haddimde değil.
Düzene yaşantıma bakıyorum.
Geçmiş mi önemli gelecek mi?
Ben ikisini de önemsedim.
Hata yaptım herhalde.
Terazi şaştı bir kere.
Ya cami avlusu ya da ıssız bir yer.
Bu kalbi bırakıp kaçmak geliyor içimden.

Her sorumluluk aldığımda,
Bakarken dünyaya.
Düşene hadi bir el atın derken.
Yaşam mı yaşantın mı?
Ne istenir ki bu sahte dünyadan.
Ölmüş mü kırılmış mı bilinmezken.
Ya cami avlusu ya da ıssız bir yer.
Bu kalbi bırakıp kaçmak geliyor içimden.

Ben benden kaçamıyorsam eğer.
Sen mümkün değil yer arama.
Kalbin değil vicdanını bıraksan oraya.
Hesap vereceksin. Yalnızca sen değil.
Bedeninde diyet ödeyecek.
İşte o zaman ben olmayacağım.
Ya cami avlusu ya da ıssız bir yer.
Bu kalbi bırakıp kaçmak geliyor içimden.

O zaman sen soracaksın.
Geçmişte gelecekte soracak.
Kimin acaba bu kalp diyecekler.
Sakın sahip çıkmayın.
Bir hayırsever bulursa eğer.
Gömsün toprağa, Yazsın taşına.
Bir gününü, Bin yıl gibi yaşadı desin.
Ya cami avlusu ya da ıssız bir yer.
Bu kalbi bırakıp kaçmak geliyor içimden.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500921/kacmak-geliyor.html>

LİMAN

Meçhulden mi geliyorsun.
Bir tanışıklığımız var herhalde.
Nerden diye sorma bana.
Bir yalnızlığın,
Birde yabancığın.
Donuk yüz ifaden söylüyor bana.
Merak etme yaşaş güvenlidir.
Bizim bu liman.

Uzun yolculukta arar insan.
Ne rüyalar görmüşündür.
Neler hissetmişindir.
Ne dalgalarla boğuşmuş.
Neler düşünmüşündür.
Merak etme yaşaş güvenlidir.
Bizim bu liman.

Her limanda bir sevgili derler ya.
Yok, burada dost olunur anca.
Fırsat bulunca dinlen bak etrafına.
Demir alma vakti geldiğinde.
El salladığında.
Anacak, Anlatacak, Unutmayacaksın.
Merak etme yaşaş güvenlidir.
Bizim bu liman.

Ne fırtınalar gördük biz.
Bizden olanı vermedik deryaya.
Bağlandın ya bir kere.
Korkma yat uyu.
Uyandığında sormadan dinle.
Yum gözlerini bak geçmişe.
Merak etme yaşaş güvenlidir.
Bizim bu liman.
Mehmet Acet

FACEBOOK 'ta O LİMAN GRUBUNUZA YENİ YAZILMIŞTIR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502525/liman.html>

ÖLÜM

Damat, Gelin girmedik ev olur.
Yaprak dökülür son bulunur.
Sevdamı belki sonu yok denir.
Hayat telaşı bir gün durulur.
Ölüm girmedik ev olur mu?

Neler yaptık gençlikte denir.
Sonu olmayacakmış gibi ömür yenir.
Hiç sordun mu?
Geçmişin nedir neredendir.
Ölüm girmedik ev olur mu?

Yaptıklarına bir bak hele.
Geçmişe değil yalnızca bu güne.
Geçiyor zamanlar hak getire.
Üzülmeden bir bak geriye.
Damat, Gelin girmedik ev olurda.
Ölüm girmedik ev olur mu?

İyilik iki başlı olur derdiniz.
Hep bilineni sorarsınız.
Kötülüğü tek başına mı zannedersiniz.
Nerde yaptıklarınız.
Bir bakın geriye.
Ölüm girmedik ev olur mu?

Yiyin beyler hanımlar sormayın.
Bir günde bir yılı yaşayın.
Geç mi kaldınız korkmayın.
İmanın varsa.
Rahat verirsin alınan emaneti.
Kul hakkın var imanın yoksa düşün.
Ölüm girmedik ev olur mu?

Emanet alınan bedendir.
Nerde nasıl kullandın bilinir.
Ben yapmadım desende.
İlmek gibi o beden elenir.
O anda değil şimdi düşünülür.
Ölüm girmedik ev olur mu?
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504234/olum.html>

ANNE

Bir yerlerde duman tütüyor.
Ocakta yanmıyor ki aş kaynasın.
Bakmaya gerek yok.
Şimdi dumanlar başka yerde tütüyor.
Taş kaydattığın günler geçti anne.

Gözleri yaşartan duman nereden geliyor.
Sorma seni hatırlatan arkadaşlar niyetine.
Bedel mi ödüyorum.
Onu da ben bilmiyorum.
Hiç yaşayamadım ki anne.

Hani kollanıp gözetleniyordum.
Ekmek getirdikçe aslanım diyordun.
Yeni ekmekler peşine ben koşarken.
Büyüdün artık diyordun ya.
Ben hiç büyümedim ki anne.

Nasıl da geçti zamanlar.
Senin gibi bazıları da övdü.
Seninle beraber yaşayanlar unuttu.
Eli ekmek tutanlar kaçtı ya.
Neden hala ben anlayamadım.
Eskisi gibi hiçte düşünmüyorum artık.
Ben hiç büyümedim ki anne.

Kazanlar kaynıyor bak dünyaya.
Özlem mi korkma artık.
O kazanda aş değil su kaynatıyorlar.
Bana soru soran yok artık.
O dökülen sahte gözyaşları.
Ben mi. Hala anlayamadın mı?
Ben hiç yoktum ki.
Ben hiç büyümedim ki anne.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504502/anne.html>

TERK EDİYORUM

Öbür tarafta buluşmazmış nikâhsızlar.
Onun için terk ediyorum.
O Ölümsüz dünyada yalnız kal diye.
Dünyada çektiklerimin acısını,
Bedelini ölümsüz dünyada tat diye.
İster bil ister bilme her şeye değer.
Kıyamete kadar seni terk ediyorum.

Seni Allaha havale etmiyorum.
Allah affedicidir.
Şeytana havale ediyorum.
Bu dünyada alamadıklarımı o sorar.
Yalnızca o alır hak der ister.
Şimdi sen düşün. Bu dünyamı.
Ölümsüz dünyamı senin için önemli.
Kıyamete kadar seni terk ediyorum.

Bu dünyayı bilen helâlaşmak ister.
Bir kere sordun mu giderlerken o gözle.
İmdat der gibi bakan gözle.
Onlar neden ister neden helâlaşmak ister.
Hiç önemli değil emelleri helallik almak.
Şimdi sen düşün artık.
Kıyamete kadar seni terk ediyorum.

İste dile her şey zamanda sana verilir.
Şahit insanlık ne güzel istektedir.
Tam kazandım derken bir istekte haktandır.
Kazanmak kaybetmek o bir andır.
Hadi ya rap ver dediğinde.
Kimse yoksa yanın da o anda.
İstekle baktığın helallik istediğin anda.
Ben yoksam yanında artık affetmiyorum.
Kıyamete kadar seni terk ediyorum.

Otuz mısrada bir ay gibi toparladım.
Yıllar geçti sonunu kimse bilemez.
En sonunda nasıl bilirdiniz derler ya.
Ben kaldıysam sustum.
Sen kaldıysan gelmeyeceğini biliyorum.
Ne sen duydun nede ben konuştum.
Ben zaten geçmişime ders verecektim.
Buna sende öğrenci gibi katıldın.
Kıyamete kadar seni terk ediyorum.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/508793/terk-ediyorum.html>

YALNIZ KALDIN MI ?

Gece karanlığında ürktün mü?
Soğuk kış gecelerinde üşüdün mü?
Naçar bir durumda sessiz çığlık attın mı?
Yanma geçmişe geçmiş seni düşünüyor mu?
Duygulu bir şarkıda kendini buldun mu?
Sonum ne olacak diye düşünmeden önce.
Hiç kendinle yalnız kaldın mı?

Sararmış otlarda sonunu yaşarken yalnızdı.
Meyve veremeyen ağaçta yalnızdı.
Bir çıkar uğruna kendini satanda.
Düşüncesinde adım atan ayak.
Hakkı yiyen bedende yalnızım sanıyordu.
Sonum ne olacak diye düşünmeden önce.
Hiç kendinle yalnız kaldın mı?

Ne acı çektirir ne elem dünyada tek düşüncem.
Oda benden doğana hadi sen yaşa diyemeden.
Herkes yaptığı ile övünürken.
Geçmiş geçmişliğini bilmiyorsa eğer.
Neye yarar ki gelecek.
Sonum ne olacak diye düşünmeden önce.
Hiç kendinle yalnız kaldın mı?

Sınırlar düşünen varlıklar içindir.
Ağlamak aciz bir beden içinse eğer.
Duygulanma ağlama geçmişe.
Zaten sen yaşadın değmez.
Bir soru soracaksan bak geleceğe.
Belki kendini belki de nedenini bulursun.
Bırak her şeyi kendi haline.
Nasıl başladıysa öyle bitsin.
Sonum ne olacak diye düşünmeden önce.
Hiç kendinle yalnız kaldın mı?
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/510091/yalniz-kaldin-mi.html>

YÜREĞİM

Sahip çıkamıyorum işte geldi sana.
Nereye deme neden deme sorma
Hadi sitem et ama yargılama.
Geçmiş mi döndü bir kere o yana.
Sakın alınma bende sana gitti sandım.
İkimizde yanılmışız meğer.
O sevgiyi seçti sanırım.
Artık o karar veriyordu.
Söz geçiremiyordum yüreğime.

Sevgimi onun yanında geçerli.
Başının okşanması mı?
Verilen yemeğimi.
Bir söz bir iyi dilekti isteği.
Avuçlarından mı uçtu.
Alınma kızma üzülme.
Senin avuçlarından benim bedenimden
Terk etti. Uçtu gitti.
Artık o karar veriyordu.
Söz geçiremiyordum yüreğime.

Bir zamanlar kimlere güven verirdi.
İlk gördüğü anlam kazanmıştı.
Son gördüğü onunla yaşamıştı.
Hepsini aradım tüm gönülleri.
İsyan etmiş hiç birine dönmemişti.
Yaşadığı mekân mı viran olmuştu.
Yoktu, Zaman ona ağır gelmişti.
Artık o karar veriyordu.
Söz geçiremiyordum yüreğime.

Benim bedenimden çıkmıştı o yürek.
Kime yarar ki.
Kimi atar kimi tutar.
Önemli olan bedende atarda atar.
Yokluğu bir yana yaşam var ya.
O da boş bir dilek.
Bedenin de boşluğu anlayabilmek.
Artık o karar veriyordu.
Söz geçiremiyordum yüreğime.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/510401/yuregim.html>

BU GECE

Gökyüzü kızılığa büründü yine.
Gizemli bir his var içimde.
Issızlık hâkim ben kendimleyim.
Bir ezan sesi bozuyor sesliği.
Akşam oldu mu diye soruyorum.
Geçmişime bakan ağlıyor bu gece.

Ne hesap vereceğim der gibi.
Bana bakan bir çift göz.
Aynada resmim o ben miyim?
Dercesine dalıyor gidiyorum.
Kimse teskin edemez beni.
Geçmişime bakan ağlıyor bu gece.

Oldum olası hüznlendirir geceler.
Gün batıyor ya sanki senide batıracağım.
Der gibi.
Geçmiş mi sorarım hep kendime.
Akşam oldu ya ne kaldı ki geriye.
Geçmişime bakan ağlıyor bu gece.

Sorgular başlamadan seni sardığı an.
Anlarsınız boşlukta içi kıyılır ya insan.
Dört tarafın ıssız ve sakın o an.
Haklıyım dercesine isyan.
Gündüz bitti saat geriye işliyor artık.
Geçmişime bakan ağlıyor bu gece.

Ya bir duble ya bir teselli.
Oda yetmez artık.
Terazi şaşmış hak veren çok.
Ben hak istemiyorum ki diyorsun.
Ya hakkı bilmeyen gidin ona dercesine.
Uyuşup kendince hesabı kesiyorsun.
Ödememi oda kaldı geçmişe.
Geçmişime bakan ağlıyor bu gece.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513225/bu-gece.html>

NAFILE

Şimdi seyrediyorum.
Ay ışığı gece suyu.
Biri ağ atmış.
Enginde dolaşan.
Kendince özgür.
Hürriyetini verme diyor.
Nafile yakalandın bir kere.

Çırpınma sana acı verir.
Çeken zevk duyuyor.
Ona o zevki tanıma.
Usluca bırak kendini.
Hürriyetimi boş ver artık.
Sen başta istememiş miydin?
Nafile yakalandın bir kere.

Artık rakı masasında mezessin.
Belki bir anlık nefessin.
Önemlimi o yakaladı işte.
Ödül onun.
Değerini bilir veya bilmez.
Nafile yakalandın bir kere.

Geçti artık ömür bitti.
Çekilen ağda bir nefes vardı.
Sen ne çektiğini bilsen de.
Gözün dolsa izlesen de.
Bir ömür bir anda gitse de.
Bırak oluruna.
Nafile yakalandın bir kere.

Mehmet Acet

Hayatta bir balığın üç saniyelik aklı gibidir. Sen yakalandığına yanarsın. O ise yakalandığına sevinir. Değer bilinse ya.! O karnını doyurduğuna bakar. Değermi boş ver hiç düşünme....?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/518334/nafile.html>

EYLÜL

Hani okullar açılmıştı.
Hatırlar mısın deli bir rüzgâr esiyordu.
Seninle yan yana giderken.
Zaman ne çabuk geçmişti.
Okul zili çalmıştı.
Gazeller üzerinde biz hala geziniyorduk.
Aylardan eylöldü.

Tatlı bir o kadar büyük hayaller.
Yapamasak ta bizim hayallerimizdi.
Neyimi düşünmüştük.
Sende bende hatırlamıyoruz.
Hatırladığımız.
Yalnızca zilin çaldığı,
Hayaller sen ve ben.
Aylardan eylöldü.

Dokuz ayı takip etmişti.
Bir dünya gibi aylar geçmişti.
Daha on günü doldurmadan.
Erken doğum derler ya.
Bana öyle gelmişti.
Seni tanımak o aya aitti.
Aylardan eylöldü.

Yapraklar dökülüyor.
Gelen hep ıssızlaşıyor.
Garip bir his içine giriyordum.
O hayaller vardı ya,
Onlar gibi bende sararmıştım.
Demek ki solma vaktiydi.
Aylardan eylöldü.

Önemlimi tüm aylar aynıymış.
Ne aylar geçti.
Yıllar yılları kovaladı.
Aklımda kalan o zilin çalışı.
Bizim geç kalmamız.
Geç kalmıştık yine.
Bir yaprak düştü.
Küçük bir tebessümle sustum.
Sessizce mırıldandım.
Aylardan eylöldü.

Mehmet ACET

Facebook'ta duygu Hn. Paylaşımı kaptan hüsamettin beyin yorumu ve Deniz Hn. Yorumu üzerine yazılmış düzeltilmeden yayına sokulmuş bir şiir. İlham veren arkadaşlarıma teşekkürler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/519040/eylul.html>

KORKMUYORUM BABA

Akşam oldu hava karardı yine.
Ne güzelde uyurdum doyasıya.
Sen vardın ya öbür odada.
Yanımda olmasan da hissederdim.
Görünüşü sert suskun kişiydin.
Benim için sahip çıkacak biri vardı ya.
Şimdimi sorma uyku tutmuyor.
Korkmuyorum baba.

Zaman ne çabuk geçti.
Uykular tutmasa uyumasam da.
Benim koruyacağım var diyordum.
Şimdi düşüncelerim değişti.
Arkama bakıyorum.
Gölgen var gibi sanki.
Şimdimi sorma uyku tutmuyor.
Korkmuyorum baba.

Neler öğrenmiştim senden.
Sabır onu sen başardın.
Ben bu hayatta ondan sıfır aldım.
Hepsini başardım. Surat asma.
Sabırdan ikmale kaldım.
Korumamı onu yaptım işte.
Şimdimi sorma uyku tutmuyor.
Korkmuyorum baba.

Birde sen olsan soracağım vardı.
Onu sende bilemezsin ki.
Bilsen de zaten söyleyemez söylemezdin.
İşte asıl sınavı şimdi vereceğim.
Orta halli hepsinden geçtim.
Bir sorum var aşağıda bahsettim.
Şimdimi sorma uyku tutmuyor.
Korkmuyorum baba.

Nasıl son nefes verilir.
Kimse kimseye öğretmemiş.
Dürüstlükle derdin ya.
Yalnız gecelerde düşünüyorum.
Yan odada yatan koruyan yok.
Boşluğa kendimi bırakıyorum.
Sıra bendemi düşünmüyorum.
Şimdimi sorma yine uyku tutmuyor.
Korkmuyorum artık baba.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/526694/korkmuyorum-baba.html>

AYNALAR

AYNALAR

Aynaya bakıyordum.
Saç sakal uzamıştı.
Bir çift göz gülümsüyordu bana.
Hiçte yabancı değillerdi.
Tanışıyor muyuz dedim bir kere.
Ne geçmişim kaldı ne geleceğim.
Susturmak mümkün mü?
Sen misin soran anlattı da anlattı.
O aynalar.

Tanıdım ama geç oldu
Aynada kendimdim
Dinlemeye başladım.
O konuşacaktı anladım.
Gülme dedim hep gülüyordu.
Sarhoş muyum diye çimdik attım.
Yok gerçektir. Susturamıyordum.
Birilerine söylesem delirdi derdi.
Serdi hayatımı göz önüne.
O aynalar.

Güldüm oda güldü bana.
Sen dinliyorsun kendini dedi.
Dinlemeyen utansın diyordu.
Sustum cevap veremedim.
Bu ayna ya küçükken sorardı.
Hani masaldı ya.
Zaman geçti diyordum.
Masal dinlemeye zamanım yok diyordum.
Ayna işte güldü.
Yüzüme bak dedi.
O aynalar.

Anladım ki zaman geçmişti.
Hani o akıl verenler deli diyenler.
Baktınız mı o aynaya.
Kendinizi görebildiniz mi?
Ben gördüm işte.
Hata yapmayın dercesine.
Kırışıklıkları yansıtan.
Zamanı geldiği için konuşan.
Gülen dost.
Sessizce anlatan.
Her sabah baktığımız halde.
Kendimizi göremediğimiz.
O aynalar.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/531435/aynalar.html>

BEN KENDİMLEYİM

Camdan bakıyorum masumca.
Bin bir ümitle çocuk gibi.
Oynayanda yok ki canım çeksin.
Bazı sesler duyuyorum.
Beni çağırıyorlar sanıyorum.
Kendi kendime gülüyorum.
Hayat oyununu oynadı.
Ben kendimleyim.

Puslu bir hava yürümek isterim.
Romatizmalarım azdı yine.
Yağmur yağacak herhalde.
Elime dayanak almak isterim.
Utaniyorum önemlide değil.
Ağrılarım azdı zamanda geçti.
Hayat oyununu oynadı.
Ben kendimleyim.

Eski dostlar mı sizde bakın.
Hepsi cam önünden geçiyor.
Kafasını çeviremiyorlar.
Onlarda mı utaniyor acaba.
Romatizmam onların suçu değil ki.
Gülüyorum çok alınganlar.
Hayat oyununu oynadı.
Ben kendimleyim.

Bir gün utanacaklarını biliyordum.
Çok erken dercesine susuyorum.
Cam önünde masumca bakıyorum.
İsmimi söylesinler diye bekliyorum.
Ne çağırın var nede bağırın.
Susuyorum kimsenin suçu yok.
Hayat oyununu oynadı.
Ben kendimleyim.

Saklandım camın arkasına
Kendi kendime sen sus diyorum.
Belki bulurlar sobelenirim.
Sobelenmek hiç istemezdim.
Şimdi ebeliğe bile razıyım.
Gördüğü halde sobe diyende yok.
Gülüyorum ben buradayım diyorum.
Hayat oyununu oynadı.
Ben kendimleyim.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/534080/ben-kendimleyim.html>

KAHPE DÜNYA

Ya rab bitti işte isteklerim.
Gelmiştim ya dünyana.
Açtım istekliydım doydum.
Ne verecekleri kaldı bana.
... Nede onlardan isteklerim.
Al beni diyemiyorum ama.
Kahpe dünya isteyene kalsın.

Riyakârlığı olan insanlar.
Dilsiz canlının isteği yoksa.
Talep edilmeyen ne varsa.
İsteyene değil de bilmeyene veriliyorsa.
Düzende bir yanlışlık var ise.
Riyakârlık pirim yapıyorsa.
Kahpe dünya isteyene kalsın.

Ustalar zamanında yazmış söylemiş.
Ben mi?
Kimim ki istemeden gönderilen bir kul.
Hadi yiyin beyler hanımlar.
Verilenle doymazsanız dileyin.
Nasılsa istekleriniz onaylanacak.
Ölümsüzlüğümü istiyorsunuz.
Kahpe dünya isteyene kalsın.

Hep verilen bir gün sorulacak.
Nerde gençliğin nerde insanlığın denecek.
Bir benim hakkım vardı ya.
Onu da istemiyorum artık.
Sizin olsun karşılaşmayım yeter.
Bu dünyada doymadıysanız eğer.
Ne diyeyim ki hakkım olan sizin olsun.
Kahpe dünya isteyene kalsın.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/541620/kahpe-dunya.html>

GÜN DOĞMAYACAK

Sabahlar sessiz akşamlar ona inat.
Suskun ve sessiz geceler.
Bir gün onlarında sahibi olacak.
Her kişi hepsinin tadını tadacak.
Biriktirdiklerin var ya raflar almayacak.
Hayaller mi süsleme artık.
Soran olmayacak.
İşte o zaman gün doğmayacak.

İnadına ben diyeceksin.
Sende olmayacaksın.
Bir bak o zaman esen rüzgâra.
Uzaklardan bir ses bir nem getirecek.
Yetişemeyeceksin. Üşüyeceksin.
Elini uzatsan tutan olmayacak.
Geçmişe bir ah çekecek susacaksın.
İşte o zaman gün doğmayacak.

Seher yeli derler ya.
Hafifçe bedenine esecek.
İşte yakaladım diyecek susacaksın.
Bir bakraç sıcak su üzerine dökülecek.
Zaman geçmiş susacaksın.
Hoş susmasan da konuşamayacaksın.
Elimi uzatabilsem diyecek.
Uzatamayacaksın.
İşte o zaman gün doğmayacak.

Gelenleri göremeyecek.
Gözlerinde gülümseme.
Hoş geldiniz diyemeyeceksin.
Sarılacak bir bez parçasına bedeninin.
Karanlık suskun yine yerin.
Uzaklardan bir ses ya gel ya gelme diyecek.
Bir zamanlar bende sevmiştim diyeceksin.
İşte o zaman gün doğmayacak.

Onun sesimi yok diyeceksin.
Unutmuşsun ya çağırsa da gidemeyeceksin.
Sende kendinlesin.
Ver cevap verebiliyorsan.
İkilem içindesin.
Bir kol iki yerden kırılmazmış derler ya.
İkinci sefer kırsan ne olur.
Zaten karanlık senin için.
Bilsen de bilmesen de ne fayda artık.
İşte o zaman gün doğmayacak.
Mehmet Acet.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555453/gun-dogmayacak.html>

AH BİR KONUŞABİLSEYDİM

Hayat bu yaşıyorum.
Doğduğumda ağlıyordum.
Her gün büyüdükçe anlamsızca,
Konuşuyordum.
Ben sustuğumda yorum yapılıyordu.
Ah bir büyüsem konuşabilseydim.

Gençtim bazı şeyleri saklıyordum.
Yine yorumlar yapılıyordu.
Açıklamamı ne mümkün,
Ben susuyorum onlar konuşuyordu.
Herkes haklı herkes biliyordu.
Ah bir konuşabilseydim.

Zaman geçti yaş ilerledi.
Bazıları yakışmaz dedi.
Yine sustum sessiz ve sakince.
Yakışır mı yakışmaz mı diye düşünürken.
Ben benden geçmişim söyleniyordum.
Ah bir konuşabilseydim.

Yıllar yılların peşindeydi.
Ne vardı ki artık konuşacak dedim.
Sustum suskunluğum birilerine güç verdi.
Ben böyle insan değildim.
Taniyanlar neden dedi ben yine sustum.
Ah bir konuşabilseydim.

Yaşam mı merak etmeyin devam dedim.
Benden yalnızca bir nokta,
Konuştuğunuzda sonuna koyun dedim.
Yetmedi daha dediler sormanıza gerek yok ki,
Bakın imla kuralına dedim.
Rahmetli hocam serbest yaz demişti.
Ah bir konuşabilseydim.

Sonuna soru işareti yakışırdı.
Söyleyemedim yalnızca,
Onu da yine siz koyun dedim.
Ben artık konuşamıyor, yalnızca,
İç geçiriyordum. Ne önemi vardı ki
Sözün bittiği yerd.
Yıllar geçti kendimi ifade edemedim.
Ah bir konuşabilseydim dedim.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/556216/ah-bir-konusabilseydim.html>

GURURLA SEVGİ

Ömrümü gururla kaybettim.
Gururla kazandım.
Rulet masasında dönen saat gibiydim.
Bir kaybettim bir kazandım.
Sevgi her şeyimdi ama yaşamım bir başka.

Sevgi seli, Çıkarlar, Riyakârlık en başta.
Bilenler bildi kararlar başka.
Sonradan düşünceler değişti. Kişiler geldi aşka.
Saygı Sevgim her şeyimdi. Yaşamım bir başka.

Durulurken dereler ırmaklar.
Akan yaşam insanı hırpalılar.
Bir gün neydim diye sorarsa insan kendine.
Geride kalan sevgim her şeyimdi. Yaşamım bir başka.

Yay gerildi ok hedefi buldu neyleyim.
Yaşam bir rüzgâr gibi düşünemedim.
Saatlerin saniyeye döndüğünü bilemedim.
Sona kalanlara sevgim her şeyimdi. Yaşam bambaşka.

MEHMET ACET

Not: Şubat ayı doğum günüm ama beşi birlik gibi boynuma takılan, Hayatıma bir şekilde giren istemediğim o beş kişiden dolayı o önemli günüm olan şubat ayında istesemde şiir yayınlamıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578882/gururla-sevgi.html>

HAYAT DEVAM EDİYOR

Hayat yaşamaksa bir lokma nasılsa gelir.
Bir bak doğaya.
Kelebek bile doyuyorsa eğer.
Ezdim diye sevinme üzül bence.
Ezildiğinde bile yemdir birilerine.
Bilen bilir bilmeyen inler dercesine.
Hayat devam ediyor.

Ne çağlayanlar dayanamadı kurudu.
Bir bak doğaya.
Karıncalar bile doyuyorsa eğer.
Basıp ezdiğine üzülme sevin bence.
Ölüsünü bile diğerleri ambara taşır.
Yaşam biri için biterken.
Öteki için yeniden başlamaktadır.
Hayat devam ediyor.

Hani Harun'dan kalan mallar.
Karşındakinde büyük mal var.
Bitirmen mümkün değil.
Yüklen ezdim diye sevin..
Ye yiyebildiğin kadar.
Öyle bir yürek ki bitiremezsin.
Kendini geleceğine bırakmış zaten.
Hayat devam ediyor.

Neler çaldın dünyada görebildin mi?
Çantana bakma bulamazsın.
Aldıklarını sende bırakacaksın.
Bırakmasan bile alacaklar elinden.
Ağlama o zaman.
Bir bak doğaya hepsi geçiciydi de.
İşte o zaman iş işten geçmiştir.
Hayat devam ediyor.

Bütün kalbimle her şeyi vereceğim.
Dönülmez yolda bende yalnız gideceğim.
Hissetmekse acıyı sende bileceksin.
Doğduğumda yalnızdım ya.
Ben o yalnızlığımı geri döndüm.
Yürü artık sen git gidebiliyorsan.
O anılarla maddiyatınla mutlu ol yeter.
Geriye bir söz kalır.
Hayat devam ediyor.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584436/hayat-devam-ediyor.html>

YANLIŞ BİR ŐİIRDİN

Hareketlerinle, duruşunla çok önce belliydin.
Tek fark rüzgârlı bir havada liman oldun.
Kabullenmişim bu liman beni korur demiştim.
İlk küçük dalga darbesinde yıkıldın.
Bir gece bari korunsaydım diye hayıflandım.
Yapılan emeklere görüntüne yazık dedim.
Sustum Elimde kalem günlüğe yazdım.
Baştan yanlış bir Őiirdin benim için

Dost görünüp gülerlerken benim hayatıma.
Söz ettirmem serde görev var ya.
En son terk eder gemileri kaptalar ama.
Viran olmuş limanda söz hakkın yoksa da.
Geleceğe sahip çıkamadı derler ona yanarım.
Zorla bu limandan beni alsalar da.
Sustum Elimde kalem günlüğe yazdım.
Baştan yanlış bir Őiirdin benim için

Şimdi liman bulmak benim için çok zor.
Bu sessiz yatan katamaran kalkmaz buradan.
Geleceği kirletse anmasalar kaptanı o an.
İçim yine sızlamaz susarım yön veremem ama.
Uykusuz acı geçen kamaramı anar susarım.
Neden dediler ne söylediler duymam dinlemem.
Bir geleceğe söz söyletmem artık beklerim.
Sustum Elimde kalem günlüğe yazdım.
Baştan yanlış bir Őiirdin benim için.

Her kaptan açık engin denizde dolaşır.
Her hareketi derin denizde özgürdür kendince.
Ne karar verirse sualsiz yapılır sessizce.
Herkes muhtaçtır tek karar merci kaptandır.
Ne zaman sığ suda yakalandıysan.
İşte korktuğun an işte sevilmediğin zamandır.
Sende insansın sende korunacaksın o an.
İsteğin kararın kuytu rüzgârsız sessiz bir liman.
Engine bakarsın.
Ya açılacaksın.
Ya da susacaksın.
Sustum Elimde kalem günlüğe yazdım.
Baştan yanlış bir Őiirdin benim için.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594875/yanlis-bir-siirdin.html>

SUSKUN

Hayatını anlatırken acıyorsa için.
Geçmişe söz söylüyorsa dilin.
Derin bir kesikten ibaretse sesin.
İstedğini söyle.
İstedğini yap.
Hiçte önemli değil.
Benim suskunluklarım var.

Ne şahitler gördü bu dünya.
Ne olayları yaşadı bedende bu rüya.
Seninki az bile gelir.
En fazla bilen bilir.
Yanlış yerde yanlış adammış denir.
Hiçte önemli değil.
Benim suskunluklarım var.

Bırakın artık teselli etmeyi.
Ucuz laflar bedelim değil.
Ey Azrail duy sesimi.
Doydum bu hayata ben.
Bu kadar sözden sonra hesabı getir.
Hiçte önemli değil.
Benim suskunluklarım var.

Issız geceler bir hançer.
Her yığıdı yaralar.
Siz kendinizi bilirsiniz ya.
İşte o sizden doğan bir yar.
İster iste ister reddet.
Zaman geldiğinde yigit dersiniz ya.
Hiçte önemlide değil.
Benim suskunluklarım var.

Gidiyor artık dönmez geriye.
Zaman mı büyütme gözünde.
Artık el salla gidiyor.
O da tabirinle senden doğan bir illet.
Bir daha görüşmek mi?
Zor biraz sonu musalla taşı.
Gelsen de gelmesen de.
Hiçte önemli değil.
Benim suskunluklarım var.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600430/suskun.html>

ÖZGÜR

Özgür canlıyı besleyemezsin.
O kadar özgürdür ki yabandır.
Yanına yaklaşmaz.
Sevgiyi sunsan bile.
Gelmez kaçarda kaçır.
Öyle bir zamanda gelir ki!
Sen bile şaşırırsın.
Sevinir özgür canlı dersin.

Bir anlık gafleti yemeğidir.
Birde en önemlisi güvendir.
İşte o güveni kaybettiğinde.
Bir daha yakalayamazsın.
Dünya nimetini al desen.
Sevgini sunsan,
Ağlasan yansan yalvarsan.
Çekemezsin yanına.
Karalarsın özgür canlı dersin.

Zaten özgürdü birde asil.
En önemlisi geçmişi gururudur.
Aynı öğrenci gibidir hayat karnesi.
Hem takdirli hem de teşekkür.
Yanına yaklaştığına bakma.
Kimseye gelmez yabandır ama.
Birde serde özgürlük var ya.
En önemlisi de güven.
Karalama özgür canlı dersin.

Tanıyamadıysan bak geçmişe.
Karalama zaten aynı yürek.
Gün gelir kendince düşünürsün.
İş işten geçmiştir o zaten özgür.
Bir anlık yanımdaydı dersin.
Susar bir martıda görürsün.
Bu omu dersin ya.
Bırak göçtü bu hayattan.
Hem karada hem denizde yüzsün.
Yanına geldi ya.
Bak yalnızca geçmişe,
Belki özgür canlı dersin.
Mehmet ACET.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604637/ozgur.html>

BUGÜN TATİL

Bu gün tatil hiçbir şeyin artık tadı yok.
Hani mangal yapacaktık.
Yarın erken kalkacaktık
Derdi hiç yok.
Ben gözlerimi kapattım. Düşünüyorum.
Sevenler toplanmış nerede bunlar diye sorarlar.
Hadi onlar gecikmez siz işinize bakın diyenler.
O olmazsa olmaz ama muhakkak gelecektir diyenler.
Hep toplayacak mıyız biz bunları neredeler.
Diye bir derdim hiç yok
Bu gün tatil hiçbir şeyin artık tadı yok.

Hadi şimdide güzel sorunlar üretin.
Sevenler toplanmış nerede bunlar diye sorarlar.
Onlar gelmese de hayat devam ediyor diyenler.
Ben bu gün havamda değilim.
Böylede bir derdim yok
Bu gün tatil hiç bir şeyin artık tadı yok.

Zamanlar su gibi akıp gitti bu hayattan.
Geçmişine yanan bir ben mi kaldım acaba derken.
Sağımda solumda pervane olanlar nerede bu insanlar
Hiç mi güzel günlerin hatırı yok.
Hiç mi hiç o mangalı o ateşi ben yakmadım.
Rüzgârsız havalarda az mı üflemişim.
Hiç ateş sönmesin derken,
Bir avuç kömürle neler yapmışım.
Artık şimdi böyle bir derdim yok.
Bu gün tatil hiçbir şeyin tadı yok.

Gözümü açamayacağım artık.
Eşlikte edemeyeceğim.
Hani nerede yetişmedi gelmedi sorularınızın cevabı da yok.
Ben bıraktım tatilleri siz elinizden geldikçe dinlenin.
Sakin mi sakın düşünmeyin ben uzun bir tatildeyim.
Şimdi düşüncelerinizde tatil yapma zamanı sizin.
Artık benim şimdi böyle bir derdim hiç yok.
Nerde o güzel günler diye sormayın.
Bu gün tatil benim için hiçbir şeyin anlamı ve tadı yok.
Mehmet ACET
""Yaşadığım Dünya "" İsimli Kitabımdan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/608537/bugun-tatil.html>

İSYAN

Kimine göre ey Allah,
Kimine göre ey Tanrı,
Bana göre ey YARADAN.
Bu isyanımı bilmem ama.
Güç kudret sende.
Aç bak şu kalbe.
Biliyorum gerekte yok sence.
Benim ona isyanım.

... Yinede yutarım.
Yinede sararım kendimce.
Yapılan uymasada edebe.
Yemin eder susar da susarım.
Hak yanında ararım.
Yinede önemlimi yaşam işte.
Ta ki ömür bitene kadar.
Benim ona isyanım.

Kimi kalbine yazar.
Kimi hayatına.
Kimi düzene.
Ben kimseye yazmadım.
Yorumlayan istediği yere yorumlar..
Düzen diye kimse hayıflanmasın.
Kuruluşunda sende varsın ya.
Benim ona isyanım.

Düşünülürse yenen bir ekmek.
Kimine bir somun.
Kimine diyet.
Hak önüne gelecek hepsi elbet.
Ver verebilirsen diyetini.
Bu dünyada yaşadın elbet.
Ot gibi yaşadıysan,
Benim ona isyanım.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/619410/isyan.html>

YAŞAM

Hep içince yazıyorsun dediler.
Biri kafa biri kalp.
Söz dinlemiyor.
Kalp ayrı düşünüyor.
Kafa ayrı yorumluyor.
Biri hisli.
Biri mantıklı.
Yaşam aynı bedende.

Geçinmeleri çok zor.
Ayrılığa baş koymuşlar.
Beslenmemi oda aynı.
Tek fark his ve mantık.
Anlaşamıyorsanız suç benimmi?
Başım dönüyorda dönüyor.
Kararmı onlar verecek.
Yaşam aynı bedende.

Toplum hiç olmuşken.
Açlık bedene vurmuşken.
Düzen bozulmuşken.
Küçük büyüğü saymazken.
Her kişi hayatı yaşarken.
Size çok görmüyorum.
Mecbur kaldıysanız.
Yaşam aynı bedende.

Ne olur susun artık.
Yaşamaksa eğer.
Yaşam benim.
Sizi ayıramam ama.
Ben ayrılırim.
Sizede hak tanmam.
Ya gidersiniz sonsuzluğa.
Yada benimlesiniz.
Bu yaşamda aynı bedende.
Mehmet ACET.

1970 yılların başı ne küflü çıkıymışım. Karıştırırken buldum. İki kitabımda yaparken hızlı karar vermişim. Şimdi Facebook ACET sayfasında ve edebiyat defterinde burada en çok yorumu ve beğeniye alan şiirleri şiirde demeyelim bazılarına şiir tadında söyleşileri bir kitap haline getireceğim. Her beğeni ve yorum yapanlarında isimleri kitapta onay verenler diye yer alacak. Kitabın ismide sizler tarafından zaman içinde konacak. Bakıyorum hayata kırk yılda bir şey değişmemiş. Aynı havan aynı su. Aynı arpa aynı arpa boyu. Tek fark senaryo ve oyuncuların değişikliği.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/622340/yasam.html>

AFFETMEK

Dilinle hareketinle viran eylediysen.
Yüz bin defa Mekkeyi yol etsen.
Bin defa tövbe etsen ne fayda.
Kendini kandırma yolun öteside var.
Temizlenmek bir tarafa.
Her gün secdeye varsanda.
Dilin ve hareketinle kırdığın.
Affetmedikten sonra.

Ahtımdır yaşamımda değil.
Zaman ötesindedir dileğim.
Bilinmez ama sormak isterim.
Şu an değil, Görevim susmak.
Niyetim gidince hak almak.
Sende kendini düşün bir kere.
Dilin ve hareketinle kırdığın.
Affetmedikten sonra.

Ne güzel dilin laf yapıyor.
Sahte dostlar çevrende gülüyor.
Onlarda sende biliyorsun.
Bir uyanmayan sensin
Geçmiş o kadar uzunmu dön bir bak.
Gelecekte o lal olmuş diller olmayacak.
Dilin ve hareketinle kırdığın.
Affetmedikten sonra.

Önemlimi şimdi kazandınız işte.
Siz öyle sanın hamudun hesabı gibi.
Bir gece sizde konaklayacaksınız.
Ya bir bedel ya insanlık diye.
Terleyecek yalvaracaksınız.
O zaman sorarım?
Neredeydi sizin insanlığınız.
Dilin ve hareketinle kırdığın.
Affetmedikten sonra.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626087/affetmek.html>

ÖYLE BİR ŞEY

Damla düşüyor denize.
Deryaya can verdim diyor.
Derya gülmüyor bile.
Sen öyle bil dercesine.
Arı bal yapıyor.
Sahibi gül benim demedikçe.
Sen kimsin ki!
Yaşam öyle bir şey işte.

Suskunsa derya ve gül.
Neden övünmek sence.
İşte geldi geçiyor ömür.
Hırs alıp diyet ödemekse.
Bir bak çevrene.
Biliyorum hak vereceksin.
Bitti söylenme artık.
Yaşam öyle bir şey işte.

Bir damlamıydı isteğin.
Bir katkı mıydı dileğin.
Sen ne söylersen söyle.
Olsada olmasada dileğin.
Ben yaptım dersin ya.
Sende hiç bir şeymişsin.
Geç anladım ama.
Yaşam öyle bir şey işte.

Hadi dolduralım deryayı deme.
Hadi bal yapalım diye hiç düşünme.
Sabır ister.
Zaman geçti artık.
Bir dahamı.
Ne derya ne petek.
Gidiyor yaşam arkasından bak.
Gidene el sallanır.
Kalkabiliyorsa elini kaldır.
Yaşam öyle bir şey işte.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/631058/oyle-bir-sey.html>

GİTMEK

Şair bazen gitmek gerekir.
İşte o vakittir der ya.
Gitmeyide bilmek gerekir.
Bir yanın ağrır.
Geçmişe bakar yanarsın.
Ağrı geçmez ayaklar gitmez.
Bir baskı vardır üzerinde.
Gitmek istersin.
İşte o an gitmek gerekir.

Hani meltem eser ya.
Hani lodos eser ya.
Bir baş ağrısı bir tutunma.
Bir şey yapmak istemezsin.
Susar havanın dinmesini beklersin.
İşin varmış gibi acelede edersin.
Bir adım atmaya ramak kalmıştır.
Gitmek istersin.
İşte o an gitmek gerekir.

Artık haklı haksız davası vardır.
Susar ne olur yapma dersin.
İçin kaynarda kaynar.
Söylenenleri irdeler.
Ufka bakar bu benmiyim dersin.
İşte sen yarattın bunları.
Dercesine arkanı dönersin.
Gitmek istersin.
İşte o an gitmek gerekir.

Bundan sonra tek bir şey kalır.
Geçmiş hesap etmek.
Gitmek gerekir dedin ya.
Dönme bakma geriye.
Geçmişide borçlu çıkarırsın.
Sen yaşadın işte.
Dönme geriye, İnanma beynine.
Ayaklarına talimatı o verdi diye.
Kızarsın bedenini bile bırakıp.
Gitmek istersin.
İşte o an gitmek gerekir.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/635290/gitmek.html>

HESABIM VAR

Yenen hurmadandamı hesap var.
Ey yapar.
Evet der! Yenen hurmadanda.
Diyemezsin ki onların ki niye.
Sen senden sorumlusun diye.
Düzen biçilmiş bir kefen niyetine.
İster bil ister bilme.
Gün zaman budur diye.
Anlayan bilir dercesine.
Benim hesabım var.

İsyan etmem ordada varsa bu düşünce.
Şu an ben benden geçtim dercesine.
Anlasam anlamasam ne olur.
Çok fark var bilene.
Rüyalar bırakmaz gerçek olur.
Bu gün Ramazan şerefine.
Bilen bilir bilmeyen ister bence.
Hayra yoralım der düşüncelerinde.
Yorma bak yaşa doyasıya.
Benim hesabım var.

Hocalar hacılar düşlerinde görür.
Hadi birde biz el atalım der durur.
Geçti zaman bu düzende.
Zaten hiç inanmadım ki!
Kendilerine faydası olsaydı.
Düşünürlerdi öbür tarafı.
Sen medet umma artık onlardan.
Onlarda düştü kendi derdine.
İstenen sınırmı sonsuzlukmu?
Benim hesabım var.

Bir dilek bir istekdi benimki.
Hepiniz yaşayın sessizce.
Bir başkasına bakıp.
Ahkam kesmeyin bence.
Minarede Allah diyende.
Yerdekide eşit bence.
Benden üstünsen eğer.
Okuyunca,
Dur düşün sakın büyüklenme.
Sendende olmayım alacaklı,
Zaten benim bir hesabım var.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/638646/hesabim-var.html>

SESSİZLİK

Alıştım sessizliğe.
Karanlık bir oda.
Saat on iki.
Bir sonraki gün başlıyor.
Boş çerçevede gözüm.
İçini yıllardır dolduramıyordum.
Baktığımda dünyayı alıyor içine.
Alıştım sessizliğe.

Halbuki neler sığdırmıştım.
O çerçeveye!
Hepsi sahteymiş meğer.
Şimdimi sorma.
Yok artık.
Ya ben sahte ya onlar.
Bir tanemi yok diyeceksiniz.
Bir tek geleceğim.
Oda kendince yerleşti.
Alıştım sessizliğe.

Bakarsanız geçmişe.
Benmi yaşadım?
Yoksa bunlar hayalmi.
Dercesine.
Susar boş çerçeveye bakar.
Geçmiş anarda anarım.
Gelecekmi?
Bırak nasıl geçerse geçsin.
Ben günüme yanarım.
Alıştım sessizliğe.

Artık hayatı çerçeveye almıyorum.
Giren girdi çıkan çıktı kendince.
Hayalmi yok artık.
Baktığımı görüyorum.
O sahte görüşler kaldı geçmişte.
Nasıl anladın dersiniz.
Sözlerime bakın bence.
Alıştım sessizliğe.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/640937/sessizlik.html>

ARAF

Hakkımı yiyeceksin.
Yüksek yerlerde oturacaksın.
Gün gelecek allah diyeceksin.
Yalanla çevreni kandırarak.
Kazandım sanacak.
İçten içten güleceksin.
Öyle bir gün gelecek ki.
Sende;
Arafta bekleyeceksin.

Şimdi bak şatafatlı günlerine.
Kimse inanmadı sana.
Onlarda susuyorlar.
Gün gelince hak diyecekler.
Safta birer birer duracak.
Hak isteyecekler.
Öyle bir gün gelecek ki.
Sende;
Arafta bekleyeceksin.

Ben kimdenim deme.
Orada kalacaksın.
Hakkını belanı bulacaksın.
Ödeşmemi?
Unut artık.
Yükseklerde ıssız yerdesin.
Öyle bir gün gelecek ki.
Sende;
Arafta bekleyeceksin.

Şeytan bile ey hak diyecek.
Hakkını ona devredenlerde olacak.
Öde ödeyebilirsen.
Yine yükseklerdesin.
Belirsizlik en kötü şey.
Sende bunu yaşayacaksın.
Öyle bir gün gelecek ki.
Sende;
Arafta bekleyecek hak diyeceksin.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646887/araf.html>

YAŞARKEN ÖLMEK

Bilen bilir anlatamaz.
Sorulsa tarifte edilmez.
Hep sana karşı çıkan.
İçinde yalnızca bir sestir.
Görev tamamlanmazsa.
Beden gitsede yaşar.
İşte öyle bir şey.
Yaşarken ölmek.

Geçmişte içinde biri yaşar gibi.
Hani boğazında düğümlenir ya.
Senin konuşamadığın.
Beyninde konuştuğun.
Söyleyemediklerini söyleyen.
İşte öyle bir şey.
Yaşarken ölmek.

Haklı çıkar ve dua ederken.
Ben haklıyım diye isyan ederken.
İçinden atamadıklarını.
Sana açıkça söyleyen.
Acabamı dediğin an var ya.
İşte öyle bir şey.
Yaşarken ölmek.

Her yerde her kişi yanında.
Haklı çıktığın.
Bütün kaleleri yıktığın.
Zaferle çıktığın dediğinde.
İçinden sessizce gelen bir çığlık.
Senden korkmadan.
Sen haksızsın dediği an.
İşte öyle bir şey.
Yaşarken ölmek.

Mehmet ACET

Şehitlerin geldiği,Düzen ve ailelerin bozulduğu,Bireylerin kendi içinde bir ses duyamadığı günde yaşayanlara gelsin...:(

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/649378/yasarken-olmek.html>

ÜŞÜRSÜNÜZ

Söndürmeyin ocağı bacası tütsün.
Belki ısınan geçmişi hatırlar.
Sizmi dalmayın anılara derinlere.
Geçmişe bakmayın üzülsünüz.
Hoş geçmiş unutulmuş zaten.
Günü harcamayın.
Her şeyimiz var demeyin.
Bakın geçmişe durun düşünün.
Bir gün oraya dönerseniz.
Hem üzülr hemde üşürsünüz.

Ne tufanlar gördü bu dünya.
Halen ararlar Nuh un gemisini.
Aradıkları nedir bilmem ama.
Karanlık bir geçmiş.
Soğuk bir mekan.
Geçmişte yaşanan mutlu an.
Ne ben bilirim ne siz.
Anılarda kaldı bir kere.
Bir gün oraya dönerseniz.
Hem üzülr hemde üşürsünüz.

Önemli değil artık.
Sokaktaki taş yatağım olsa.
Gelecekte bir ışık yoksa.
Tütmeyen bir bacam olmasa.
Isıtan yüreğimde yok diyemem ya.
Aklım erip yüreğim ısıtıyorsa.
Gözlerimin ferri yeter bana.
Adım atarken iyi düşünün.
Bir gün oraya dönerseniz.
Hem üzülr hemde üşürsünüz.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653456/usursunuz.html>

ÖYLE BİR SUSARIM Kİ ?

Kasıla kasıla bir hal oldunuz.
Eğer bilmek isterseniz.
En nihayeti bir insansınız.
Makamda o katta siz vardınız.
Hep haklı istemsiz hareketiniz.
Tikmiydi bilmem ama.
Uzun süreli olmadığı kesin.
Hadi şimdi söyle söyleyeceğini.
Ben öyle bir susarım ki ?
Kasılır kalırsınız.

Yapılanın karşılığını vermekse eğer.
Bir selam vermek yeterliydi.
Kem gözle bakmak.
Söz söylemek neye değerdi.
Konuş susma artık.
Başladın bir kere.
Ben terk ettim o mevkiyi.
Makamda senin yerde.
Ben öyle bir susarım ki?
Kasılır kalırsınız.

Ne suskunluklar vardır yaşamda.
Bir kelam edememiş insanlar.
Koy onların yerine kendini.
Gör farkını dilinin.
Nelere sahipsiniz bilin.
Birazda beyninizde şekillendirin.
Boş konuşmaktansa.
Yapılanları bilmemekse,
Halen söz söylemekse niyetin.
Ben öyle bir susarım ki?
Kasılır kalırsınız.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659996/oyle-bir-susarim-ki.html>

KALEME ASLA

Dünya malına tedbir koyarsın.
Düşüncelerede,
Dile sus dersin kendinden korkar.
Beyin düşünür,
Yüreğe ateş düşer.
O sıcakta hava soğur.
Susarda susarsın.
Ayaklar gitmez.
Yine tedbirmi?
Yazan kaleme asla.

Beyin düşünür.
Yürek yıkılır, Dil susar.
Gönül kendine küsmüştür.
Ayaklar gitmez ya.
Eski ve yeniye geleceğe bırakmak.
İşte o zaman O gün gelir.
El işlemez, Göz görmez.
Bir umut okuyana eski notlar.
Yine tedbirmi?
Yazan kaleme asla.

Haklı haksız çıkmıştır artık.
Zaman bile acır haline.
Gün geçmez ömür bitmez.
Belin bükülür.
Söz dinletemediğin sakal ağarmıştır.
Zamanda geçmiştir.
Haklı çıksan ne fayda.
Yazan yazmış bir kere.
Geçmiş yazdığı için.
Yine tedbirmi?
Yazan kaleme asla.

Mehmet ACET

Günümüze,Yönetime,Aileye,Kişilere,Sevgiye ve anlayışa,Hele hele o kişi geçmişi kaleme almışsa TEDBİR koyamazsın.
Kaleme inat haklıyım diyenlere ve tedbir koyanlara gelsin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662583/kaleme-asla.html>

EVLAT

Seviyorum diyenden,
Dini istismar edenden,
Yemin ederek konuşandan,
Gülerek yaklaşıandan,
Şüphe et.
Sınırını aşmaksa niyet.
Bas frene düşünme edebi.
Bir gün öyle bir gün gelecek ki.
Sen senden şüphe eder olacaksın.
O zaman,
Sakın korkma güven kendine.
Evlat.

Yılan bile sokmadan önce tıslar.
Korkma hayvanlardan.
En kötüsü haber verir.
Ekmeğime dokunma der,
Sırnaşan insan görünümlülerden.
Şüphe et.
Talebi bir ekmekse aç kal ver gitsin.
Mahremine girmekse düşüncesi.
Ez başını korkma ölsün.
Selam vermeyecekse bırak vermesin.
Evlat.

Yaşam benden ibaret diyenden.
Maddi düşünenden.
Herşey bu hayatta mübah diyenden.
İyi ile kötü eşit sanandan.
Çıkar uğruna ağlatandan.
Hep haklıyım diyenden.
Kul hakkını hiçe sayandan.
Ölüm geldiğinde ya hak diyenede.
Sende acıma artık.
Sakın korkma güven kendine.
Varsın korktu desinler.
Bu insan görünümlü yaratıklardan.
Kaç kaçabildiğin kadar kaç.
Evlat.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668280/evlat.html>

BEDDUA

Her gece duruyor düşünüyorum.
Yastığa başımı koymadan önce.
Binlerce beddua ediyor.
Sonra dua ediyorum.
Beş dakikada uyuyorum.
Günahım yok biliyorum.
O son beş dakika susuyorum.
Öyle bir rahatlık ki.
Duadan önce edilen bedduaların.
Daha önce ulaşacağını biliyorum.

Beddualar oldu bir deniz.
Dualar ise sandal.
Denizde havada karardı .
Fırtına çıkacak besbelli.
Benide yutacak belki.
Düşsemde inat edeceğim.
Boğulsamda,
Nefes dahi almayacağım.
Duadan önce edilen bedduaların.
Daha önce ulaşacağını biliyorum.

Yaşadıklarım bir rüyamı.
Rüya diyesim geliyor.
Rüya olmadığını kim söyleyecek.
Doğumunda okunan ezanla.
Ölümünde kılınan namaz.
Ekmek arası geçirtilen.
Öğün gibi.
Geçen bu kısa an.
Yaşananlar rüya değilde.
Beddualarmı yalan.
Duadan önce edilen bedduaların.
Daha önce ulaşacağını biliyorum.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/669593/beddua.html>

ALİŐTİM

Alıştım sessizliğe.
Geçmişteki kalabalık yok artık.
AlıŐkanlıkmıŐ meğer.
Unuttum artık geçmişide.
Bir gÜN sizlerle karŐılaŐırsak.
Bakmayın dönÜN arkanızı.
Hatırlamak istemem.
Ardıma attıklarımı.
Zormuş ama alıştım bir kere.

Beyaz, Renkli beraber yıkamak gibi.
Onuda ayırıyorum Şimdi.
Öncesimi aynı renk sanırdım.
Şimdi mi renk cÜmbÜŐü var.
Kafam gözlerim seçiyor.
Bir gÜN karıŐtıracaĐım gibi geliyor.
Aynı anda belki yıkarım yine.
Önemlimi tüm renkler aynıymış.
Zormuş ama alıştım bir kere.

Kimleri ardıma attım bilirmisiniz.
DÜnyada kimse tek değildir.
Başka renkleri bilmeyene anlatmak.
Yalnızca ben varım demek.
Kafanızda düşüncelerinizdemi?
Şimdi yalnızca siz varsınız.
YürüyÜN zoru baŐarırsınız belki.
Sizde alıŐırsınız.
Zormuş ama alıştım bir kere.

Ot böceği ot a gidermiŐ.
Ben buldum yolumu.
Ateş böceğini beklemeyin.
Bulun sizde yolunuzu.
Sormayın bana nerde olduğumu.
Sorgulayın nerede olduğunuzu.
Şimdi mi !
Bakıyorum çevreme.
Zoru baŐarmak dendi.
Benide alıŐtırdınız!
Zormuş ama alıştım bir kere.
Mehmet ACET.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676265/alistim.html>

YAĞMUR

Karanlıkta yağan yağmurlardan.
Ürperirdim.
O yağmurlar başladığında.
Uyuyamazdım.
O puslu havada yürümek.
Şaşkınca.
Ne düşündüğünü bilmeden.
Düşünmek.
Nereye gittiğimizi bilmeden.
Gitmek.
Hala yürüyor hala gidiyoruz.
Ürpermekmi?
O kasvetli yağmur yağıyor.
İşte.

Karanlıklar benim sırdaşım.
Ürperme yok.
Yağmurlar göz yaşı diyemem.
Oda yok.
Kalın bir aba aldım sırtıma.
Nedir demeyin.
Dünyada ki yaşam yükümdü.
Ben istemedim.
Zoraki taşınan yüklenen bir yük.
Taşıyamıyorum.
Yağmur doluya döndü artık.
Ürpermiyorum.
Hepsi geçti şimşek çakıyor.
Işık.
Aydınlığı o kadarlık bir ışığı.
İstemiyorum.
O kasvetli yağmur yağıyor.
İşte.
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/679400/yagmur.html>

YILLAR

Sanırsın ki çok yıllar geçti.
Baktınmı hiç geriye.
Hatırla yapılanları.
O kocaman yılları.
Nasıl bir saniyeye sığar.
Kimi övgüyle.
Kimi sevgiyle.
Kimi üzüntüyle.
Hatırlanacak.
Yıllar.

Ne hatıralar.
Ne yaşananlar.
Ne çocukluğun.
Nede gençliğin.
Önemi varmı ihtiyarlığın.
İşte bir tane daha geldi.
Zamanı gelince oda gidecek.
Bir gün yaşanacak.
Hatırlanacak.
Yıllar.

Senide gömecek tarihe.
Zaman baki değildir kimseye.
Bakmadan geriye.
Bir bak kendine.
Saç ağarmış.
Göz ferini kaybetmiş.
Bel bükülmüş.
Hala yaşıyorsan.
Düşün bir kere.
Hatırlanacak,
Yıllar.

Durmuyor kalemim.
Yazıyor bir kere.
Hayatın hızı gibi.
Durdurmak istesemde.
Hızla gidiyor.
Frenide yok ki.?
Yinede hayata.
Karşı koyamıyorum.
Tutmuyor elim.
Fren oldu parmaklarım yine.
Hayat sen kazandın.
Ne yıllar getireceksin önümüze.
Yazamadığımız zaman.
İşte o zaman.
Hatırlanacak
Yıllar.

Mehmet ACET.

*****2013 yeni yılınız kutlu olsun.***

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682597/yillar.html>

CANIM ACIYOR

Soğuk ve ıssız bir gece.
Bir soru aklıma geliyor.
Bir zevk için neye doğdum?
Diyesim geliyor susuyorum.
Lanet okumuyorum.
Bende aynı hatayı yaptım.
Alınmayın üzülmeyin.
Bu hayatı yaşarken,
Canım acıyor.

Gece sessizlik ürküyorum.
Yüreğim pır pır ediyor.
Gündüzümü ayrı bir yalnızlık.
Yürek kalkmışlığı derler ya.
Yine konuşuyorum.
Uçarken yere düşersin ya.
Düştüm ben korkmuyorum.
Bu hayatı yaşarken.
Canım acıyor.

Hadi sarhoş mezesi gibi.
Benimle olun anlayın derim.
Yalvarıyor yaşıyorum.
Bir gecelik hak için.
O zevki tadarken.
Ben yoktum.
Şimdi ben varım diyorum.
Gelen gitti, Ya yaşayanlar.
Bu hayatı yaşarken.
Canım acıyor.

Hadi bitti hepimiz yaptık bir hata.
Yaşamda diyet ne dedi derler ya.
Yaşam sana ise.
Hak olduğu kadar banada.
Bir gün gelecek ve o gün geçecek.
Hak herkesten istenecek.
Sakın gelmeyin o zaman yanıma.
Yüreğim pır pır ediyor dedim ya.
Ya karar veririm yada bırakırım hakka.
Karar veremez iken.
Bu hayatı yaşarken.
Canım acıyor.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/683174/canim-aciyor.html>

RÜYAM

İlk ayrılıkta rüyamda gördüm.
Sen başka âlemde ben başka âlemdeydim.
Hayat bir başka sen başkaydın.
Düşüncelerde sevgi bambaşkaydı.

Seni rüyamda gördüm.
Başkasının kolları seni sarıyordu.
Ama gözler kapalı insanlıktan kaçır gibiydin.
Düşüncelerde sevgim bambaşkaydı.

Seni rüyamda gördüm.
Bu kollar seni sarar mıydı?
Bu sefer benim gözüm kapalıydı.
Düşüncelerimde sevgim bambaşkaydı.

Demek ki gerçekler acı rüyalar doluydu.
Yaşamak ister misin deselerdi.
Rüyalarda yaşamaya değerdı.
Gerçekler düşünceler bambaşkaydı.

Rüyamda yine seni gördüm.
Kimse yok yapa yalnızdım.
Anılar hatıralar vardı.
Benim düşüncemde sevgim bambaşkaydı.

Zaman geçmiyor saatler durmuştu.
Uyuyunca zamanlar geçiyordu.
Bu durum dada rüyalarım bırakmıyordu.
Düşüncelerimde sevgim bambaşkaydı.

Sen gidince sabah olur sandım.
Ben gidince günü doldururum sanırdım.
Gerçekler gurur terk edince yine yalnız kalırdım.
Düşüncelerde sevgi bambaşkaydı.

Sarmaşıklar ayrı bir sarar kendinden olmayanı.
Geçmiş anan soran bulur bu anı.
Yaşamak bir nefes bilersen o anı.
Düşüncelerde bir nefeslik sevgi bambaşkaydı.

Mehmet ACET

10 Gün önce rüyamda görüp aramıştım. Son bir haftadır hastahaneden görüşüyorduk. Kuzenim Mitat KARA istanbul'da vefat etmiş. Şu an haber aldım. Hep zor anlarda yanımda olan.. Zor anında yanında olamadığım için özür dilerim. Dostluk ve sevgi bambaşkaymış. İZMİR'E Geldiğinde konuştuğumuzdaki duyguların burada. Allah rahmet eylesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/690468/ruyam.html>

HAK VERECEKSİN

Yaşadıklarımı yaşayacaksın.
Şimdi gülüp geçeceksin.
Geçmişte anlatamadım.
Şimdi anlatmamda çok zor.
Sakın unutma.
Bizde yaşadık dersin ya.
Sen yaşayamazsın.
O toprak altında,
Sende yalnız olacaksın.
Yıllar geçti unuttum diyecek.
O zaman hak vereceksin.

Zaman bitti gün dönecek.
Güneş doğudan değil.
Batıdan doğacak.
Yeniden diriliş denir ya.
Küllerden doğmak denir ya.
Zamana bakacak.
Geçmiş hatırlanacak.
Gelecekte bir an denecek.
O an verilmeyecek.
Yıllar geçti unuttum diyecek.
O zaman hak vereceksin.

O zaman geçmiş hatırlanacak.
Gelecek tanınmayacak.
Yaşanan an bilinmeyecektir.
Bir söz kalacak dilde.
Ya hak denecek.
Hak istenecek.
Karşı taraf affetmeyecek.
Şimdi gülüp geçeceksin.
İnan yaşanacak bunlar.
Bedenin senden vaz geçince.
O zaman hak vereceksin.

Faydası yok artık.
O an sen sen değilsin.
Dil söylese af dilese.
Hem yaşattın hem yaşadın.
Denecek susulacak.
Bütün dünya önüne sürülse.
Anladın gördün ya.
Hepsi yalanmış meğer diyecek.
Bir bakacaksın tan ağarmayacak.
Gün doğmayacak.
O zaman hak vereceksin.
Mehmet ACET.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/691679/hak-vereceksin.html>

BAHARI GÖRDÜNÜZ MÜ?

Baharı gördünüz mü?
Göremezsiniz artık.
Zaman geçti gün döndü.
Baharlar kayboldu.
Nedensiz ve sebepsiz.
Ya kara kış.
Ya da yaz.
Yaşayabilerseniz yaşayın.
Ben hiç yaşamadım ki!
Baharı gördünüz mü?

Selvilerin boy verdiğini.
Gizemli bulutların kaybolduğunu.
Açmadan solan çiçekleri.
Gök kuşağını.
Sonbaharı, ilkbaharı.
Önemlimi ismi.
Hep sonu baharmış ya.
Eskiden baharlar güzelmiş.
Yaşamadan bilemezsiniz.
Ben hiç yaşamadım ki!
Baharı gördünüz mü?

Giyecekler baharı andırırdı.
İçilen buz gibi bir su.
Geçmişlerinin canına deysin,
Denirdi içilirken!
Şimdi mi?
Ne geçmiş kaldı ne gelecek.
Giyecekler beyazlaştı.
İçilen su ısındı.
Ya abdest suyu.
Yada giyilen kefen niyetine beyaz.
Ben hiç yaşamadım ki?
Baharı gördünüz mü?
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/694115/bahari-gordunuz-mu.html>

KUM SAATI

KUM SAATI

Siz nereden ben nereden geldim.
Söz anlatamam izahta edemem.
Bir ortak yanımız.
Aynı güneşte çamaşır kuruttuk.
Aynı havayı soluduk.
Şimdi ben neredeyim siz nerede.

Yaşam mı bırakın Allah aşkına.
Doğan güneş doğdu bir kere.
Sana da bana da doğdu.
Benimkinde rüzgâr.
Seninkinde bahar.
Şimdi ben neredeyim siz nerede.

Ne rüzgârlarda korundun.
Ne fırtınalarda övündün.
Zaman döndü bahara.
Bir lokma ekmekte var ya.
Dönme bakma geriye.
Şimdi ben neredeyim siz nerede.

Yaşam öyle bir çarktır ki.
Gün geçiyor kum saati gibi.
Döndürecek bir tersine.
Ha altta ha üstte olmuşsun,
Biri doluyor biri boşalıyor.
Farkı var mı sanki.
Şimdi ben neredeyim siz nerede.

Dönmem inan geçmişe.
Gitti geçen yıllar.
Onlarda dönmez geriye.
Bilen bilir bilmeyenler niyetine.
Hayatı harcadıysam.
Bende kum saati gibi dökülürüm.
Kendi içime.
Koyun şimdi yerine.
Ha dolan ha boşalan yere.
Şimdi ben neredeyim siz nerede.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/695047/kum-saati.html>

YAŞA DOYASIYA

Yaşadın da zaten.
Yaşa sen doyasıya.
Merak etme?
Sağ omuzun sol omuzunda.
Kira men, Kâtibin,
Gördü kayda geçti bir kere.
İtiraz etme yaşa doyasıya.

Zaman gelecek.
Mikail ve İsrafil düzenini bozacak.
Münker ve Nekir de soracak.
Ridvan tanımayacak.
Malik seni tanıyacak.
En büyük mahkeme o zaman.
İtiraz etme yaşa doyasıya.

Nereye gittiğimiz söylenmez.
Geçmişten de, Gelecekten de.
Zaten izde yok yolda.
Geçen zaman aleyhine işledi.
Suya yazı yazmak gibidir hayat.
Beden uyur da yaşar da.
Sen itiraz etme yaşa doyasıya.

Yaşa şimdi yerin geniş.
Düşerse burnun yere.
Ne koku alır, Ne duyar,
Nede görürsün.
İtiraz ediyordun ya her şeye.
Yaramaz artık söylemlerin.
Bak sağına soluna,
Yok kimse.
Malik bekliyor seni.
Boşuna itiraz etme yaşa doyasıya.

Mehmet ACET

NOT: Biliniyor ama yine de hatırlatma amaçlı melek isimlerini yazayım istedim.

Mikail(Tabiât olayları meleği),
İsrafil(Kıyamet meleği),
Kiramen ve Kâtibin(Sağ, Sol omuz melekleri),
Münker ve Nekir(Mezardaki sorgu melekleri),
Ridvan(Cennet meleği),
Malik(Cehennem meleği)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699020/yasa-doyasiya.html>

BEN SUSTUM

Ne anlatmıştım,
Ne anlamışsın!
Soramam cevapta istemem.
Anlayamadık bu hayattı zaten.
Soranlara mı?
Ben bir şey söyleyemem.
Zaten anlayamamıştık ya!
Bu hayatı.
Anlayan anlar nasıl olsa.
Ben sustum.

Birileri gidince yıkıyordum hayatı.
Belli akşamlar yutuyordu beni.
Şimdimi korkma artık.
Ben korkmuyorum.
Arkamda kimse yok ki?
Gidenlere el sallıyor.
Gelene hoş geldin diyorum.
Boş gözlerle bakıyor.
Ben susuyorum.

Yaşamak mı?
Sormayın artık.
Dilek, İstek neyse gönüller de.
O olur derler ya.
Yok,
O sizin yaşantınız-daydı.
Benimi, Sorma artık.
Geçmiş zamandır ya.
Geleni ağırlayan.
Gidene el sallayan yalnızlar-danım.
Tek bir soru aklıma takılıyor.
Nasıl geldiysen.
İki katı ile uğurluyorum.
Sen ne dersen de.
Kim ne derse desin.
Ben susuyorum.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/705361/ben-sustum.html>

TADINDAYKEN

İşte o kahrettiğin hayat bitiyor.
Sensizde içiliyormuş.
Aynı yaşam gibiymiş.
İçsen de içmesen de bittiği gibi.
Bardaktakinin bittiği gibidir.
Hayat;
Çok çabuk bitiyor.
Hem de tadındayken.

Hadi bakalım kimler anıldı.
Yazılanlar mı?
Kitabelerde de vardı.
Yazıldı söylendi.
Anlaşıldı mı?
Boş ver.
Hayat;
Çok çabuk bitiyor.
Hem de tadındayken.

Neye koşuyorsun ki hayatta.
Yetiştiklerini kaybediyorsun ya!
Ben ona yanar onu yazarım.
O anda doğmuşundur tanımam.
Yanarım.
Ya o anda öldüysen.
İşte ben ona ağlarım.
Yetişememişsin,
Bu güzel hayata.
Çok çabuk bitiyor.
Hem de tadındayken.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706712/tadindayken.html>

YALNIZLIK

Yalnızlık mı?
Sormayın bir gün gelir elbet.
Kimi on beşinde.
Kimi de yetmişinde yaşar.
Karanlığa bakmak gibidir.
Her gelen haber verir.
Bir tek o haber vermez.
Yaşayabiliyorsan.
Kahreden!
İşte o yalnızlık.

Karanlığa göz kırpmak gibidir yaşam.
Hissedilmeden yaşanan.
Geçmiş gelecek o an.
Yine de yaşarsın,
Kahreder anarsın.
Önemlimi der.
Asma dalına yapışmış gibidir yaşam.
Kahreden!
İşte o yalnızlık.

Kimi zaman koparılır.
Kimisine imrenerek bakılır.
Yedisinde yetmişinde de yaşanır.
Uçuruma atlanır!
Ya da atılırsın.
Çekemiyor isen hayatı.
Birileri bir gün çok güzel anlatır.
Yakalanmışsın dır.
Kahreden!
İşte o yalnızlığa.
Mehmet ACET.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708279/yalnizlik.html>

HAYAT DEVAM EDİYOR

Kaybettiğin hayat neye değer?
Zamana karşı koyarsan eğer;
Bir bak çevrene.
Senin yerinde olmak için;
Kimler ne vermek ister.
Kimse o anı bilmez!
Ne yaşattın,
Ne yaşadın?
Dört duvar arası denir ya,
Sen bilmesen de;
Bilsen de;
Bence;
Hayat!
Yaşamaya değer!

Kaybettiğinde anlar insan.
Birde gücü kalmadığında susar.
Boş gözlerle bakar sağa sola,
Birde arayan soran olmayınca.
Geçmiş bilen,
Kimileri o anda;
Senin yerinde olmamak için;
Neler vermek ister.
Ne yaşattın,
Ne yaşadın?
Dört duvar arası denir ya,
Sen bilmesen de;
Bilsen de;
Bence;
Hayat!
Yaşamaya değer!
MEHMET ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/710855/hayat-devam-ediyor.html>

KAYBETMEK

Yaşadım, Yaşadın.
Arada ki fark neydi ki?
Anlamadın mı dersin!
Arkadaş sen yaşamış.
Ben anlamamış ölmüşüm.
Ya sen.
Öldüğün farkında değilsin.
Kaybetmek mi?
Şimdi ben yaşıyorum.
Ölmek mi?
Bak Fatiha okuyana.
Ya sen kaybettin ya ben.
La ilahe illallah!
Değsin ruhuna.
Ölene okunur ya Fatiha.
Anlamadın mı daha.
Kaybetmek mi?
Dedim ya.
Ya sen,
Ya da ben,
Öldüğümüz farkında değiliz.
Ruhuna el Fatiha dedik ya.
Hala soruyorsan,
Kaybetmek mi?
Sen benle uğraşırken.
İkimiz adına,
Fatiha okudular ya?
Hala soruyorsun
KAYBETMEK Mi?
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/714419/kaybetmek.html>

YAŞADIK DERSİNİZ!

Gönülden gelse de ses.
Melekte olsanız.
Dönüp bakmam ardıma.
Gülüp geçenlere,
Hatırımı soranlara.
Bir sözüm var.
Haklarımı devrettim şeytana.
Zamanı gelince yaşadık dersiniz.

Gönülde ses vardı ezelden.
Küllenmiş sönmüş ateşten.
Acı ile yoğrulmuş yürekten.
Ne istediniz!
Mezar taşı bile dikilmemişken.
Vekili var artık.
Devretti haklarını şeytana.
Zamanı gelince yaşadık dersiniz.

Vakti gelince gelir ecel.
Akıl ermez, söyleyen dil dinler.
Şehadet parmak kalkmışsa eğer.
Gösterilen yere değil.
Görebiliyorsan,
Bak kalbe yeter.
Bulamazsınız orada da yer.
Devretmiş haklarını şeytana.
Zamanı gelince yaşadık dersiniz.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715746/yasadik-dersiniz.html>

GÜN BATIMI

Zamanı sormuştun.
Sizin için zamanın önemi var mı?
Yüksek yerde oturanlar.
İnsanlığa değer vermeyenler.
Her işe hak diyenler.
Hakkı unutanlar.
Göremezmiş,
Tan ağarmasını.
Gün batımını.

Her gideni dün gibi hatırlarım.
Gökyüzünde gözleri.
İşi varmış gibi nefes nefese kalan.
Konuşamayan.
Ölüm zamanında hak diyenler.
Hakkı unutanlar.
Göremezmiş.
Tan ağarmasını.
Gün batımını.

Terazine koydun aldıklarını.
Ne dara var ne gram.
Sen yaşadın ya neye yarar kalan.
Bak kefeye?
Gram yerinde geride kalanlar var.
Hakkını helal etseler de.
Amme arar.
Eyvah demeyin.
Hakkı unutanlar.
Zaman gelince.
Göremezmiş.
Tan ağarmasını.
Gün batımını.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/721638/gun-batimi.html>

ZEVK ÇOCUĞU

Yaşananlar bir ömürdür.
Geçmişe baktıysan eğer.
Flama yarıya indiyse,
Uçma artık bak yere.
Ne sen istedin ne de biz.
Bayrak elde.
Yaşanan geçmişte.
Sen demiyor muydun sancak elde.
Ne istediniz hayatımdan,
Bir anlık zevk çocuğu.

Hayatı birileri yaşar sa.
Sende o düzende yer aldıysan.
Atanı anmaz.
Düzene kandıysan.
Flama elde dolaşıyor san.
Bırak yaşıyorsa yaşasın düşman.
Sancak değil elindeki bayrak.
Hayatı benle yaşıyorsun.
Ne istiyorsun hayatımdan,
Bir anlık zevk çocuğu.

Hadi vuralım tefe diyenler.
Bir gün ekmek elden gider.
Yazmayım diyordum size.
Bu hale getirdiniz beni de.
Ya yaşarsınız benimle.
Ya da gidersiniz cehenneme.
Zaman geçiyor.
Ne istiyorsunuz hayatımdan,
Bir anlık zevk çocuğu.

Çok çabuk unuttunuz geçmişî.
Ne hayallerdi yaşanan.
Ya yanımda yer alır,
Ya da yanarsın o an.
Yaşamaksa isteğın.
Yaşa o zaman.
Çanak tutmak değildir yaşam.
Flama indiyse.
Bayrak elde.
Yaşamım güzel.
Ne istiyorsun hayatımdan.
Hayat bir anlık mıdır zevk çocuğu.
Mehmet ACET
"*****"Bir anlık zevk ile geldiysen dünyaya,
Bir anlık zevkin için hayatı mahvetme.."*****"ACET'ten

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/721932/zevk-cocugu.html>

OLMAZ BE ARKADAŞ

Şimdi aklıma geldi!
Çocuk, Annesiz,
Babasız olmaz.
İsterseniz inkâr edin.
Yaşam kavgasız.
Bayrak direksiz.
Millet vatansız.
Olmaz be arkadaş.

Derya sessizse kanma.
Bir gün kaynar.
O zaman duramazsın yerinde.
Suç bulma geçmişe.
Sendin sebebimiz.
Söz söylerim ama hadi neyse.
Bana yakışmaz.
Olmaz be arkadaş.

Hatıralarım sensen eğer.
Ben hatıralarımla yaşarım.
Sen.
Sorgula hayatını.
Ben zor bir insanım.
Ya sen yaşarsın.
Ya ben yaşarım.
Şimdimi sorma artık.
Ölü bir insanım.
Ölüye sual sorulmaz.
Sorulursa!
Olmaz be arkadaş.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/723195/olmaz-be-arkadas.html>

NASIL SİLECEKSİN.

Aynı yoldan geçilmiş.
Aynı sudan içilmiş.
Yıllarca karşı gelinmiş düşünceler.
Bu gün bu sözümü söyleyecektik.
Adam olsaydınız da.
Yaşatsaydınız ya bizi.
Yediniz kendinizi de, bizi de.
İsteme sekte bir müzikle.
Yüzde otuzu verildi size.
Geçmişini nasıl sileceksin.

Hem geçmişe, Hem geleceğe,
Has bahçeler hep size.
Her şey birdi de,
Yurdunuzda aynıydı da.
Hep neden sustunuz.
Bir gün bunlar unutulursa.
Yaşadıklarımı hafızamı kaybederim.
Geçmişini nasıl sileceksin.

Hani yazımız kışımız birdi.
Halaylar bir horonlar birdi.
Gönüller bir dualar bir idi.
Hadi bir daha demedim.
Sizde dikkat edin.
Dönüşü yoktur tarihin.
Güzel yazar güzel bestelersin.
Yaşananları nasıl sileceksin.

Senden değil,
Benden bu sefer sözler.
Ne yazar ne söylersen söyle.
Hak der susarım.
Dilimde yazdığın dolaşır.
Halaylar has bahçe.
Aynı su, Aynı yol,
Hadi bir daha,
Dua istiyorsanız.
Yaşananlara bakar
Yine susarım.
Yaşananları nasıl sileceksin.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/735016/nasil-sileceksin.html>

ZAMAN PAS GEÇTİN

Eskimeyen zaman,
Herkesi yaşattın.
Tek yaşamayan ,
Benim gibi sen kaldın.
Bir gün devran döner dediler.
Hep bekledim, Gün döndü,
Zaman sen beni yine pas geçtin.

Önemli değildi ki benim için.
Ha sen yaşlanmışsın ha ben.
Kaybeden sen değilsin.
Gönlünde birileri daha yaşayacak.
Benimi sorma.
Sustum günümü bekliyorum.
Zaman sen beni yine pas geçtin.

Ne riyakârlıklar gördüm.
Senden daha acımasızdı.
Sustum dinledim.
Hepsini sen içinde yaşattın.
Ben sana inat katlandım.
Sen bana katlanmadın.
Unuttun,
Küstürdün,
Ağlattın,
Beklettin,
Şimdimi,
Sorma artık!
Zaman sen beni yine pas geçtin.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736943/zaman-pas-gectin.html>

LOTUS ÇİÇEĞİ

Lotus çiçeği gibidir yaşamım.
Ardına sende bak bakalım.
Yoksa leke korkmam susarım.
Yerimden Kopsam, Çıkarılsam,
Salına salına yüzer yıkanırım.
Lotus çiçeğiyim ben.

Leke atmadan önce düşün.
Atarsan solar su içinde yanarım.
Bin ağıttır ahım.
Hayatımı en son suya yazarım.
Geldiğim yere bakma,
Lotus çiçeğiyim ben.

Ne çamurlar gördüm gelirken.
Tam suya ulaşmış iken.
Ömrüm kısa,
Korkma elden bulaşmam.
Geçmişi pis diyorsun ya!
Lotus çiçeğiyim ben.

Kişi kendine göre düşünürken.
Bakmaya kıyamaz iken.
Aklın nerde denmez mi?
Zaman geçti,
şimdi çıktım çamurdan.
Yüzüyorum artık ben.
Adımımı sordun.
Yüreklere kazanmış.
Çamur içinde büyümüş.
Lotus çiçeğiyim ben.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738504/lotus-cicegi.html>

DÜNYA

İhtiyacı olan bir garibi,
On lira verip giydiremezsin.
Yaşıyorum sanır yaşarsın.
Güzel gördüğünü,
Yüz lira verip soyarsın.
Nasıl bir dünyada yaşarsın.

Gündüzleri ayrı yaşar.
Geceleri ayrı bakarsın.
Soğuk kış geceleri yanarsın.
Yapılanı hissetmez,
Dönüp arkana bakmazsın.
Nasıl bir dünyada yaşarsın.

Geçmişte sana yapılanlar hak ise.
Şimdi yaşadıkların nedir.
Sanma ki yanına kalır.
Yaşadıkların bu dünyalıktır.
Aç gözünü,
Nasıl bir dünyada yaşarsın.

Gececektir bu zaman.
Bir gün bitecektir nafakan.
O gün geldiğinde.
Zannetme ki yanına kalacak.
Bedava soyacaklar.
Bedava giydirecekler.
Anlayacaksın.
Nasıl bir dünyada yaşamaktasın.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/741629/dunya.html>

NASIL GEÇTİN HAYAT

İçebilir sem rakım.
Sonunu getirebilirsem.
Mezem de,
Birde sigaram var.
O kadar kısa bir yaşam.
Nasıl da geçtin be hayat.

Topuk mezem de yaramıyor.
Yaşadıklarım sarsıyor.
Parmaklarım sararıyor.
Suskunluk fayda etmiyor.
İçimdeki İsyanım meze oluyor.
Nasıl geçtin be hayat.

Şikayet mercin yok ki.
Sussam, Konuşsam da neye yarar.
İtiraz eden akıllar.
Küsen gönüller.
İstemedemden yaşayan bedenler.
Anlaşılamayan yaşam.
Nasıl geçtin be hayat.

Nasıl geçersen geç artık.
Rakım bitti.
Yaşamda bir tek anısı kaldı.
Bir de damağımda tadı.
Bir de elimde ki son nefeslik.
Hayatı sevmiyorum.
Hayatı seviyorum.
Diyenlere inat.
Nasıl geçtin be hayat.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/745077/nasil-gectin-hayat.html>

GÖNÜLLERE SOR

Ne anlayan oldu, Nede soran.
Nede beni yaşayan.
Gönülde yaşamaksa eğer.
Şansa düşen neyse,
Birde hissetmekse,
Durup düşünsen de yine,
O zaman,
Tüm gönüllere sor.

Savruk bir hayat ise yaşamak.
İtellenmiş sen o hayata.
Dürüst birde sabırlıysan.
Dönme ah etme yaşama.
Sen gidemediyse o hayata.
Bir gün gelecektir ayağına.
O zaman,
Tüm gönüllere sor.

Nankör denir tüm yaşama.
Kıymet değer yok denir.
Hissedilen buysa.
İnanma yaşa doyasıya.
Zaman gösterecektir.
Kim nankör, Kim seviyor.
Göz ferin düşünce.
Birde yaptıkların önüne gelince.
Geriye dönmek istersin gönlünce.
O zaman,
Tüm gönüllere sor.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/747308/gonullere-sor.html>

UNUTMAYIN

Geldim gidiyorum.
Haber bile vermedin.
Diyenlere,
Dinleyenlere sözüm.
Bakın neler yazmıştım.
Sizlerle yaşamıştım ya,
Unutmayın!

Yine pay çıkaracaksınız.
Çıkarın.
Korkmayın haklı çıkın.
O kötüydü deyin.
Temiz havayı içinize çektiğinizde.
Güzel mutlu gününüzde,
Unutmayın!

Hayat biterken.
Kaç kişi yazmıştır bakın.
Çentik atan mı?
Bakın bir kere.
Her taraf yontulmuş.
Gittikten sonra sakın,
Unutmayın!

Anarsanız yaralarsanız beni.
Unutmayın dedimse.
Sakın kanmayın.
Paylaşın.
Ders çıkarın.
Ağlayın,
Gülün.
Senede bir günde olsa,
Unutmayın!
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/757055/unutmayin.html>

GÖZ YAŞI

Sağanak yağmur altında,
Sadece kendi göz yaşı ile ıslanan,
İnsan,
Sana sesleniyorum.
Ben zannediyordum ki,
Cehennemde yalnız yanacağım.
Güçlü görünmek için,
Bütün suçu yağmura attım.
Yağsın o yağmur.
Her damlası benzin olsun.
Söndürmesin cehennem odununu.
Düşün üstüne.
Yalanla, Dolanla, Kul hakkı ile,
Gelenlerin.
Yanında ben bir hiçim.
Nasıl olsa cehennemde,
Yalnız değilim.....Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/757346/goz-yasi.html>

GEÇMİŞ

Geçmişı dondurmak.
Nereye kadar.
Yaşadım geçtim dersin.
Sakın anma,
Birilerini incitirsin.
Gönlünde yaşatırsın.
O geçmişı yaşayamazsın.
Giden gitmiştir hayatından.
Geçmişı yalnızca dondurursun.

Yaşadım zanneder ah çekersin.
Her şarkıda anarsın.
Her gördüğün güzellikte,
Bulursun kendini.
Hadi dersin.
İtmeyle gitmiyor bu hayat.
Anlamadın mı daha.
Hayatı aklında yaşatırsın.
Geçmişı yalnızca dondurursun.

Böyle güler mi bir daha hayat sana.
Zaman kısa,
Her şey maddiyat sa hayatta.
Ben yolumu seçtim.
Kimi der bağınaz.
Kimi der değmez.
Kimi ise bilemez.
Hadi dönün geçmişı yaşayalım.
Mümkün değil.
Geçti yaşandı bir kere.
Geçmişı yalnızca dondurursun.
Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/758351/gecmis.html>

KADER

Konuşurlar Şimdi.
Derler ki,
Biz biliyorduk bu işi.
İster inanın ister inanmayın.
Yollar keŐiŐti.
Gönül birleŐti.
Şimdimi adına kader dendi.

İkimiz içinde,
Bir zamanlar kabul edilmezdi.
Al lemi cihan olsan.
Hayır denirdi.
Sultana selam verilmezdi.
Siz konuŐun biz sustuk.
Şimdimi adına kader dendi.

Akıl ermez sorgu sorulmaz.
Dil bağlanır kulak duymaz.
Bütün değerler yıkılır.
Kimseye hak tanınmaz.
Zaman gösterecek,
Söz söylenmez.
Şimdimi adına kader dendi.

Ömür biterken yakalanır zaman.
Yaşamayı bilenle geçer o an.
Yaşamayı bilmeyenle durur zaman.
Yiyecek ekmek var ise susarsın o an.
Gönül bağın daysan.
Ah etme,
Şimdi adına kader dendi.

Hak istedi, Göz gördü,
Gönül sevdi, Dil söyledi.
Yılların zaferiydi.
Sözlerimin hepsi gerçektir.
Bir geleceğim için söz verildi.
Tek kişi,
Gönül dostum konuŐsun.
Yaşıyorsanız bilin ki adına kader dendi.

Mehmet Acet

NOT: Bir sözümle çok zor durumda kalan beni kırmayan 30 Ağustos Zafer bayramındaki gönül dostum olan arkadaşşıma üzülmeye düşünmeye ve kafana takma hayat yaşamaya değer. Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/758780/kader.html>

DOSTLAR

Kimi çıkar peşinde.
Kimi dünya lıgında.
Bitiyor bu dünya.
Siz kazandınız desem de,
Bakmayın geriye,
Bende bittim artık.
Ne dostlar gördüm ömrümde.

Yakalayın ne olur sevgiyi.
Bir gün bitecek tanınan hayat.
Ne geçmişiniz,
Nede yaşadığınız hayat.
Kalmayacak yanınıza.
Benim gibi söyleneceksiniz.
Ne dostlar gördüm ömrümde.

Hayatı yaşasanız da,
En güzeli sevseniz de,
En çok olanı kazansanız da,
Sınırlıdır yaşamınız.
Verilen kadar yaşarsınız.
Yolda rastladıklarımız var ya,
Bakın anlayın bir kere.
Dönüşü yoktur yaşamın.
Hayatımı sizle yaşarken,
Ne dostlar gördüm ömrümde.

Mehmet Acet

1982 yılında takvim içine deftere yazılan şiir tadında söyleşi olan bir şiirim. Şimdi okudum amatörce geliyor. Yine de hiç düzeltme yapmadan bir dostuma ona yayınlıyorum. Bu günüme uyarlıyorsanız doğrudan yazmışım herhalde diyelim geliyor sizler ne dersiniz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/759982/dostlar.html>

EYLÜL

Eylüldür ya;
Yaprak tutunduğu dalda önce kurur.
Rüzgâra ihtiyacı vardır.
Esme biraz daha vakit var der.
Ümitle her günü bekler.
Sararır, Yorulur, Kurur da kurur.
Hafif bir esinti ile düşer.
Gazel olma vakti gelmiştir.
Aylardan Eylüldür yine.

Bağlandığı ağaca bakar.
Düşmeden önce yere baktığı gibi,
Bu sefer havaya bakmaktadır.
O dallar yine korur.
Sanki kuruma der gibi.
Yukarıda değil yerededir şimdi.
Kim dayana bilmiş ki.
Gazel olma vakti gelmiştir.
Aylardan Eylüldür yine.

İşte duyguların yoğunlaştığı ay.
Ne rüzgârlara dayanmıştı.
Şimdi örtüyor toprağı.
Sevenler yürüyecek üzerinde.
Ne duygular yaşanacak,
Zaman geçti zannetme.
En güzel yaşam,
Sevgi ile yaşanan,
Sararmış yorgun zamanlardır.
Aylardan Eylüldür yine.
Mehmet ACET

Not: Bugün arkadaşımın gerçek dostla konuşurken konu hakkında hemen akla gelip yazılan düzeltme yapılmadan gönderilen şiir tadında bir söyleşim. İnsanın hayattan ders alacağı çok şeyler var. Gazeller bile son zamanlarında işe yarıyor. Bizlere, Doğaya aşıklara his sevgi veriyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761244/eylul.html>

RUHUMLA GELDİM

Dış elbisemi çıkardım.
Maddi âlemde,
Maddiyatı verdim.
Tamah etmedim.
İçimi gör dene istersen.
Beden herkesin gördüğüdür.
Ruhumla geldim.

Kimi sevince.
Kimi tapınca.
Kimi çıkarında.
Kimi de ihtiyacı olduğunda.
Kimi ölünce anlar değerini.
Ben mi?
Ruhumla geldim.

Hiç önemli de değil hayat.
Beden ihtiyaç.
Zaman ilaç.
Gün gelirden düşersen,
Hey hat!
Bilirler mi?
Sorma, Anlama,
Zaman geçiyor.
Bir türlü yakalarız hayatı.
En güzeli mi dersin?
Belki.
Ben ruhumla geldim.
Mehmet ACET

Beden, Maddiyat, Zaman,...!

(Beden güzelliği geçici, Zaman oda geçici, Maddiyat hepten geçici, Ya ruh.! Sormayın? Ruh Kendisi gittikten sonra vicdanlarda anılarda; Yaptığı, Yazdığı ile yaşar da yaşar.)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/761798/ruhumla-geldim.html>

MEZE

Yaşarken,
Güneş batarken,
Ne istersiniz hayatımdan.
Tek istediğim,
Güzel konuşma,
Anlaşılma,
Bir duble,
Birde sigara.
Dinlerseniz oda meze bana.

Neye inandığınız,
Beni bağlamaz ama.
İnancım tam.
Düşüncemde iman.
Yemediyse m haram.
Hak yerine sen koşma.
İnancın varsa,
Şirk koşarsın aman ha,
Oda meze olur bana.

Bir dublede geliyor dile,
Sen ne söylersen söyle.
Ben yaşıyorum.
Sen öldün bir kere.
Hak yoluna baş koydum.
Özgürlükse bende.
Karışmam Allah'ın işine.
Sevgi dolu kalbim masada.
Oda meze olur bana.

Sende yaşıyorsun hayatı bende.
Bir gün kendinle kaldığında,
Dön bak kendine.
Aynalar yalan söylemez.
Kul hakkı yemediyse,
Hiç mi hiç düşünme.
Güneş batarken.
Koy bir duble,
Neye inandığın önemlimi.
Gösteriş yaptıysan,
Oda olur meze.
Mehmet ACET

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764877/meze.html>

KAÇTIM

Hayatta hep kaçtım;
Riyakârdan, Sahtekârdan.
Güzelim hayatımdan.
Güçlüyüm zannedenlerden.
Ufacık beyinleri ile
Dünyaya sahip çıkanlardan.
Hep kaçtım.

Korktu ürktü sandılar.
Bağlandığında sever.
Çıkarı olduğunda eğilir.
Elinden hayatı alınırsa,
Boyun büker zannettiler.
Sevmeyi bilmeyenlerden.
Hep kaçtım.

Bir kalbime, Bir beynime,
Kilit vuramadılar.
Bildiğim yol ışığı bana.
Keşkelerimde yoktu.
Sevabım da, Günahım da çoktu.
Bunları bilmeyenlerden.
Hep kaçtım.

Şimdi sevda!
Şimdi gönül anı,
Kaçmıyorum artık.
Hasat zamanı.
Sevgi dil deymiş meğer.
Nefretim yok.
Sevmeyi seilmeyi!
Bilmeyenlerden,
Hep kaçtım.
""ACET"" 2013.10

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/767721/kactim.html>

DEME

İşte duygular, İşte hissettiklerim.
Yemin ettim söyleyemem deme.

Yaşattıkları mı şimdi ben yaşıyorum.
Hayatı bilebilir miydim deme.

Neye değerdi ki hayat.
Bilene verilir değer deme.

Zaman sana verdiyse hak,
Bana da haktı bil, Neden deme.

Şimdi yaşıyor seviyorum.
Gidene de, Gelene de sözüm,

Gönül sevdiyse eğer.
Hak ver, Lanet olsun deme.

Yaşam geçiyorsa eğer.
Neden duruyorum burada deme.

Bir yerinden yakala hayatı.
Neden yaşıyorum diyorsan deme.

Hak veriyor isen gönle.
Mantık neye yarıyor deme.

Şimdi beraber yaşıyor isen.
Onlara neden deme.

Bir yerinden yakalayın hayatı.
Yaşayın yaşatın her anı.
Başaramazsan neden deme.
""ACET""

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770697/deme.html>

GÜLÜYORUM

Duygular dile geldi.
Dil konuşamadı ,
Zaman ağladı.
Gözler bir başka baktı.
O gözler yıkadı kendini.
Şimdi gülüyorum işte.

Gönül sesini dinledi.
Can bedende direndi.
Karanlıkta bir el,
Yeter dedi.
Ceza bitti herhalde.
Şimdi gülüyorum işte.

Paylaşmaksa hayat.
Bak ağlama geçmişe.
Yetin gül bence.
İste dile gelecekte.
Her şey olsun gönlünce.
Şimdi gülüyorum işte.

Solumda bir ağrı var.
Şifa buluyor.
Yalan dünyada ölen kadar,
Doğarlarda var.
Ölmemi isteyenlere inat,
Yaşama isteği doğdu gönlümde.
Şimdi gülüyorum işte.
""ACET"" 2013.10.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772045/guluyorum.html>

SORMA

Zaman sana vermişse eğer.
Her şeyi zamana bırak sorma.

Giden gitmiş haber yoksa eğer.
Kalanın suçu yok onlara sorma.

Kafanda sorular varsa eğer.
Bedenine kalbine sorma.

Fallara güvendiysen eğer.
Hocalara hacılara sorma.

Gün gelecek ömür biterken,
Sakin geçmişe bir şey sorma.

Veren elin tadını bilemediysen eğer.
Alan elin acısını sorma.

Gün gelir yaşanan hayat mazi olur.
Mazi alacaklıdır sakın sorma.

Sevgi yumak olduysa eğer.
Acılar kaybolduysa sorma.

Dönme bakma geriye.
Kendine bile geçmişini sorma.

Yalnızlıkta, Karanlıkta kaldıysan eğer.
Neden deme, Bak aydınlığa,
Suçu yok hiçbir şeyin.
Karşıdakine sorma.
""ACET"" 2013..10

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777798/sorma.html>

SONSUZLUK

Geçti ömrüm arzı endam ederek.
Çok koştum gençliğimin ardından.
Nede çabuk geçti zaman.
Karşılaştıklarımın hepsi vefasızdı.
İşte ulaştım sonsuzluğa.

Bakmayın öyle neler geçti.
Bir ben birde dostlarım bildi.
Ağarmış saçlarım dile geldi.
Ne söz söyledim nede dinledim.
İşte ulaştım sonsuzluğa.

Başka âlemde yaşarım.
Oruçluyum bu yaşama,
Acımasızmış yaşam.
Hayallerim mi yok artık.
İşte ulaştım sonsuzluğa.

Kimini bekledim kimini beklettim.
Sormayın artık bana.
Alın yaşamı yaşayın doyasıya.
Kırılan bendim ah etmeden gidiyorum.
İşte ulaştım sonsuzluğa.

Yaşadıkça anacaksınız.
Kırılan vardı diyeceksiniz.
Korkmayın yaşayın doyasıya.
Ne duyacak ne anlayacağım,
İmtihan dünyasıydı yaşadığım.
İşte ulaştım ben sonsuzluğa.

""ACET"" 2013..11

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778159/sonsuzluk.html>

UMUT

Edebiyat şiirle başlamıştı ustam.
İlk sözleri sen yazmıştın.
Roman hikâyeler senden doğmuştu.
O bir bilebilseydi kendisini.
Sen yazmıştın onu sen ustam.

Tut artık yazılanları,
Uçuşuyor sonbahar rüzgârında.
Ne kallesmiş bu yaşam.
Geçiyor salınarak kendince.
Oysa onu sen yazmıştın ustam.

Biz neyiz ki solu ağrıyan kişi.
Maddi âlemde yaşayan,
Hain ininde beraber olan,
Körpe bedene tapan,
Sen yazmıştın bilemedik ustam.

Hayallerim müebbette artık.
Çentikler atarım duvarlarına.
Üzülme sevende bir sevmeyende.
Hayat geçti bende yoruldum.
Sen anlıyorsun ya o yeter ustam.

Zaman haklı çıkaracak kimilerini.
Ben mi?
Bende anlatamam gerçeği.
Umutum mu?
Bitti benimde.
Tut yüreğimi,
Siz yaşadınız en güzelini.
Ya sizinle ya kendimle yaşarım.
Anlaşılmak mı?
Senin gibi bende boş verdim be ustam.
""ACET""2013.11

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779321/umut.html>

YELKEN AÇTIM

Kapıları kapatmışım.
Geçiyordu günler.
Ne zamanım vardı,
Nede tanıdıklar.
Pusulam da yoktu.
Açık denizlere yelken açtım.

Geçmişten bir dilek,
Diledim buldum.
Rotam belli,
Rüzgârımda bol,
Pusulam da var artık.
Açık denizlere yelken açtım.

Ne zaman ilaçmış.
Nede ağlamak.
Yaşam devam eder.
Günde döner.
Hak verecekse eğer.
Geçemezsin önüne.
Açık denizlere yelken açtım.

Kul hakkı yiyenler.
Bedel ödeyenler.
Bakın halinize.
Gece döndü gündüze.
Derya bile seviyor işte.
Açık denizlere yelken açtım.

İsyanım yoktu hakka,
Gönlümü biliyordu ya!
Gülmüyorum halinize.
Benden aldıklarınız var ya,
Kalsın yanınıza.
Açık denizlere yelken açtım.
“ACET”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/780596/yelken-actim.html>

ENGELLİ

Çok ama çok soğuk hava,
Nasıl hissedersin kendini.
Korkmaz yaşarsın ya,
İşte engel işte yaşam.
Size bedensel ,
Bana ise beyinsel.
Bir düşünürsen eğer.
Yaşa yaşayabiliyorsan.

Hadi bir dem vuralım.
Bana bir duble,
Sana ise ulaşım.
Yaşıyor koruyorum sanırım.
Sen ise engel yaşarsın.
Bana SOS vermeden,
Öğrendin, Öğrettin hayatı.
Yaşa yaşayabiliyorsan.

On iki ay yaşıyorsun.
Bir günlüğüne yaşa dersin.
Korkarım yaşayamam.
Hayat bu yaşa doyasıya,
Karşımdakini anlarım dersin ya!
Saygı hep sözdendir.
Benle yaşa demeden önce,
Yaşa yaşayabiliyorsan.

Ben suç bulmam kimseye.
Beden bulur yolunu.
Ya beyinsel yaşayanlar.
Onlara sözüm.
Hayat bir gün bitecek.
Belki de devam edecek.
Seninle yaşıyorsam.
Bana derler engelli,
Sen benimle benim gibi,
Yaşa yaşayabiliyorsan.
""ACET"" 2013.12

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784732/engelli.html>

BİR ÖMÜRDEN

Kırıntılar kalır ömürde yaşarken,
Her gözyaşı yıkar gözü ağlarken.
Geçmişe bakar düşünürken.
Kırıntılar kalmıştır bir ömürden.

Zaman acımasızdır artık.
Geçmeyen dediğimiz hayat.
Akıp gider sessizce.
Kırıntılar kalmıştır bir ömürden.

Geçmişe bakar haklıydım dersin.
Ne yazık ki sen yaşadın geçti.
Tabakta kalanlar gibi,
Kırıntılar kalmıştır bir ömürden.

Her gününden bir iz bırakırsın.
Silemez kimse sen oyalanırsın.
Dönmez geriye yaşarsın.
Kırıntılar kalmıştır bir ömürden.

Artık alınma duygu zamanıdır.
Temizlendim dersin.
Anlayana teslim edersin hayatı.
Kırıntılar kalmıştır bir ömürden.

Dönüp bakmazsan geriye,
Sevene teslim et yüreği.
Kıymet bilirse düşünme.
Tebessüm ettiren acı,
Kırıntılarda gider.
Bitmeye ramak kalmış bir ömürden.
Mehmet ACET . "2013.12"

YENİ YILINIZI KUTLAR, GEÇİP GİDEN YILLARINIZDAN, GELEN YENİ YILIN DAHA İYİ OLMASINI TEMENNİ EDERİM.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790285/bir-omurden.html>

SEVGİ

Yaşarsın da yaşarsın.
Bir ömürdür yaşadıkların.
Saygı duyarsın.
Birlikteliktir işte.
Dilinin ucuna gelir.
Söyleyemez yaşarsın.
Seviyorum diyemezsin.

Ne önemi var ki yaşadıklarının.
Beraberliktir, Koca bir hiçtir.
Nasıl bir yaşamaksa yaşarsın.
Çok kereler söylemek ister.
Boynu bükük,
Öylece yaşarsın.
Seviyorum diyemezsin.

Defalarca denersin.
Ben mi kandırıyorum kendimi der.
Bedeni, Beyni, Kalbi zorlarsın.
Dil söylemez söyleyemez.
Susar geçmişe gider.
Utanırsın.
Seviyorum diyemezsin.

Zaman gelir ufkun açılmıştır.
Ummadığın anda,
Gönlüne düşeni görürsün.
Yanardağ gibi kaynar sın.
Gözün açılır, Dilin çözülür.
Zorlamadan,
O sözcük dökülür kendiliğinden.
Seviyorum dersin.
"ACET" 2013.10.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792744/sevgi.html>

GECELER

Geceler kara bağlamış.
Ağlarda ağlar geceler.
Gündüzler ayrı sevdalıymış.
Seferdesin artık geceler.

Bir daha yolum düşerse.
Affetme beni geceler.
Gündüzleri sevdalardayım.
Seferdesin artık geceler

Deryadayken bile duydum sesini.
Rüzgarların çok sert esti.
Gündüzlere yolculuk var.
Seferdesin artık geceler.

Ağlayanlar gözyaşı ile verdi sırrı sana.
Ne yorgan kaldı ne yastık ama.
Gün doğdu güneş ısıttı ya,
Seferdesin artık geceler.

Sınırlar buraya kadarmış.
Gün doğmuş tan ağarmış.
Yolculuk var uzun gündüzlere.
Seferdesin artık geceler.
ACET ""2014.01""

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798729/geceler.html>

SEVDA

Kırılrsa da kalemim yazarım.
Ne anlayan oldu ne okuyan.
Sözüm yok susana dinleyene.
Yaşam kahır çekmekmiş.

Sahte dünyamız son bulacaksa.
Aramakla geçer mi bu zaman.
Kötülüğün öncelik aldığı an,
Yaşam kahır çekmekmiş.

Yalnız kaldığım o gecelerde.
Yıldızlarımız bile terk etmiş.
Dinle oku bu satırlarımı.
Yaşam kahır çekmekmiş.

Şimdi buldum çoban yıldızını.
Gülüyor yüzüme, Yönüm belli.
Seven biriyim bende artık.
Yaşam kahır çekmekmiş.

Ne geçmiş ne gelecek soramam,
Sök gökyüzündeki yıldızları.
Kararsın istersen bu dünyamız.
Yaşam bu dilde bu gönülde,
Sevda çekmek, Kahır çekmekmiş.
Mehmet ACET ""2014.01""

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/808036/sevda.html>

ZEVK ÇOCUĞU

Yaşananlar bir ömürdür.
Geçmişe baktıysan eğer.
Flama yarıya indiyse,
Uçma artık bak yere.
Ne sen istedin ne de biz.
Bayrak elde.
Yaşanan geçmişte.
Sen demiyor muydun sancak elde.
Ne istediniz hayatımdan,
Bir anlık zevk çocuğu.

Hayatı birileri yaşar sa.
Sende o düzende yer aldıysan.
Atanı anmaz.
Düzene kandıysan.
Flama elde dolaşıyor san.
Bırak yaşıyorsa yaşasın düşman.
Sancak değil elindeki bayrak.
Hayatı benle yaşıyorsun.
Ne istiyorsun hayatımdan,
Bir anlık zevk çocuğu.

Hadi vuralım tefe diyenler.
Bir gün ekmek elden gider.
Yazmayım diyordum size.
Bu hale getirdiniz beni de.
Ya yaşarsınız benimle.
Ya da gidersiniz cehenneme.
Zaman geçiyor.
Ne istiyorsunuz hayatımdan,
Bir anlık zevk çocuğu.

Çok çabuk unuttunuz geçmişİ.
Ne hayallerdi yaşanan.
Ya yanımda yer alır,
Ya da yanarsın o an.
Yaşamaksa isteğin.
Yaşa o zaman.
Çanak tutmak değildir yaşam.
Flama indiyse.
Bayrak elde.
Yaşamım güzel.
Ne istiyorsun hayatımdan.
Hayat bir anlık mıdır zevk çocuğu.
Mehmet ACET "2013.04"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824388/zevk-cocugu.html>

SANMA

Aşk ile baksan dünyaya!
Gözyaşı döksen.
Gönülden bağlansan.
Sanma ki ağlamayacaksın.

Uzaklara bakıp yorma kendini.
Ağarmış saç tellerine sor.
Çoktan anlatırdı seni.
Sanma ki ağlamayacaksın.

Tertemiz gelirsin dünyaya.
Yaşlanırken kirleneceksin.
Son kullanma müddeti dolarken.
Sanma ki ağlamayacaksın.

Yaşam isteriktir her bedende.
Arkandakilere bakarken,
Unut sanda, Gelecek zamanda,
Sanma ki ağlamayacaksın.

Yaşadıklarına bak öyle yaşa.
Geçmişe bak hayıflanma.
İnkâr etsen de hayatı.
Bak bedenine,
Anlatır sana,
Sanma ki ağlamayacaksın.
Mehmet ACET "2013,11"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825249/sanma.html>

HAYATIN ORTASI YOKTUR

Ara bu dünyanın ucunu.
Yatıp kalkmakla bulunmaz sonu.
İstekler sonsuzdur,
Yada son seni bulur.
Ortası yoktur.
Ya seversin, Ya sevmezsin.

Geçti ise ömür zaman.
Işıklar söndüğü an.
Giden gittiye.
Yaşamda biri biterken,
Biri başlamaktadır.
Ya seversin, Ya sevmezsin.

Güvenirsen maddiyata.
Kimlerin neyi vardı sorgula,
Yaşamak, Zamanda yolculuksa.
Başı ve sonu hatırlanır.
Ortası yoktur.
Ya seversin, Ya sevmezsin.

İstediklerin vardı ya?
İşte şimdi konu masanda.
Geçmiş ile yaşamaksa niyet.
Sakin ha!
Ortası yok dedik.
Geçmiş sana ne verdi.
Gelecekte belli değil.
Düşün bir kere.
Ya seversin, Ya sevmezsin.
""ACET""

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838092/hayatin-ortasi-yoktur.html>

SESSİZ DUVARLAR

Hüzünleri bıraktım bu gece.
O nefes sende ise yaşarsın.
Nerede kaldı ıssız geceler.
Sessiz duvarlar yok artık.

Ömür dediğimiz uzun yıllar.
Fark ettirmeden geçen zamanlar.
Şanslıyız dediğimiz o yaşam.
Sessiz duvarlar yok artık.

Konuşur iken kendi kendine.
Şimdi ıssız sessizlik olsa da,
Bülbül kesilmiş o güzel diller.
Sessiz duvarlar yok artık.

Aşk mı? Geçmişteymiş boşmuş her şey.
Sevgi işte yaşamaya değer.
Anlaşılmak saygı darsa eğer.
Sessiz duvarlar yok artık.

Gönülden gelir tüm o hisler.
Hoşça kal demeden önce!
Geleceğe bakmak, işte o an!
Geçmiş mi? O anı yaşamak mı?
Sessiz duvarlar yok artık.
Mehmet Acet." 2014.06"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841238/sessiz-duvarlar.html>

HAYATI ANLATTILAR

Gölmek güldürmek istedim ağlattılar.
Sevilmek istedim sevdim aldattılar.
Hayat devam ediyor sağ olsunlar.
Bana insanlığı hayatı anlattılar.

Aradım sordum kabullenmediler.
Aranıp sorulmak istedim sustular.
Yalnızlığa sığındım sağ olsunlar.
Bana insanlığı hayatı anlattılar.

Çölde susuz kalıncırmış meğer.
Toprak bile susuz kalmışsa eğer.
İnsanoğlu sözsüz kalır mı? Sağ olsunlar.
Bana insanlığı hayatı anlattılar.

Yaşam yalan rüyalar gerçekse.
Kişiler sabit hayaller hareketliyse.
Son zamanda gönül ses verdiyse!
Bana insanlığı hayatı anlattılar.

Gün dönmüş zaman bitmişse,
Senden helallik isteniyorsa,
Ne fayda, Yine de sağ olsunlar.
Bana insanlığı hayatı anlattılar.
Mehmet ACET "2014.07"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842838/hayati-anlattilar.html>

LAL

Kırk yerinden yamalı,
Gönlüm var elimde.
Zaman geçiyor.
Bir bakışta anlıyorum.
Lal oluyor dilim dudağım.

Arınmış bir beden derler,
Sunamam çok yorgun.
Ağır ağır çıkıyor merdivenleri.
Ufak mola verdim dinleniyorum.
Lal oluyor dilim dudağım.

Taşıyacağım bundan böyle.
Sırtımda var bir kile.
Alınma altı delik bir çuval.
Yükün ağırlığından soruyorum.
Lal oluyor dilim dudağım.

Hoş; Konuşsam neye değer.
Yorgun, Kırk yerinden yamalı,
Gönlüm var elimde.
Birine kötü, Birine iyi olmuş.
At bir yamada sen diyorum.
Lal oluyor dilim dudağım.
Mehmet ACET "2014.01"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852437/lal.html>

İŞTE EYLÜL

Kumlara yazılar yazılmıştı.
Su sildi, Kalanını rüzgâr.
Üzerine sararmış yaprak düştü.
İşte böyleydi Eylül.

Kendi kendine sallanıyor.
Boş bir salıncak,
Yalnız kalmış kirletilen yerler.
İşte böyleydi Eylül.

Terk ederiz hep güzelliklerimizi.
Doyumsuzdur gönlümüz.
Affettik deriz kendimizce ya.
İşte böyleydi Eylül.

Kim kimi affetti bilinmez.
Kim kimi ağırladı oda sorulmaz.
Bir tek geriye sararmış yaprak kalır.
İşte böyleydi Eylül.

Uyarız artık zamana.
Kış geldi ya!
Nasıl olsa beklenti içindeyiz.
Bir daha gelecek o ilkbahar yaz.
Kendi haline bırakırız, O son baharı.
Yaşıyorsan işte böyleydi Eylül.
MEHMET ACET "2014.09"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/865445/iste-eylul.html>

SEHER YELİ

Hiç mi hiç göremezsin seher yelini.
Zaman geçtikçe ağlar susar solarken.
Yüzüne vurur sessizce yalar seni.
O zaman hissedersin seher yelini.

Yakala onu mutluluk zamanıdır.
Hisse demezsen yaşamak neye yarar.
Korkma zamanla sevilip sayılırsın.
O zaman hissedersin seher yelini.

Ne rüzgârlar ne lodos çözemez onu.
Bir sevgin bir bakışın bir hissin yeter.
Çıkarın yoksa birde sen korkmuyorsan.
O zaman hissedersin seher yelini.

Ağlama bu âlem yaşamaya değer.
Ne sevda yalan, Ne dünya, Ne aşk yalan.
Korkarsan yüzüne vurulur gerçekler.
O zaman hissedersin seher yelini.

Sessizce buse konmuşsa yanağına,
Bir gün seven gönül toprak olacaksa,
Senin için dünyalığı bırakmışsa,
O zaman hissedersin seher yelini.
Mehmet Acet. ""2014.02""

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878069/seher-yeli.html>

YAĞMUR

Gün ortası hava karardı yine.
Ufukta görünmüyor kara yazımı ne?
Korkmuyorum uykuda yok artık.
Besbelli bereket yağacak yine.

Kimi kaybolacak duygular içinde.
Kimi ıslanarak yürüyecek aşka.
Sorunları yıkayıp silip götürecek.
Besbelli bereket yağacak yine.

Kimi romatizmam azdı der sızlanır.
Kimi masumdur mahsuplaşır susar.
Kimi aşka davet eder geçmişe dalar.
Besbelli bereket yağacak yine.

Gök gürültüsü başladı bozdu sessizliği.
Kızmayın bazılarının yaptıklarına isyanı.
Dikkat çekmek mi istiyor bilmiyorum ki dilini.
Besbelli bereket yağacak yine.

Toprağa düşüyor ardı ardına damlalar.
Kimi kasvetli boğuluyor kimi yıkanıyor.
Her damla ile filizlenenler de var.
Besbelli bereket yağıyor yine.

Güneşi görünce ortaya çıkanlar.
Neden saklandınız hava karardığında.
Korkmayın ufukta her şey gizli olsa da.
Hayalleriniz size getirdikleri yeter ona.
Her damlasında yaşadıklarınızı hissedin.
Besbelli bereket yağıyor yine.
Mehmet ACET “ 2014.12”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/881341/yagmur.html>

ANILIRSIN

Mescidi Kuba da dua edersin.
Mescidi Dırar da ağlarsın.
Nasıl bir mahlûk, İnsansın.
Zamanı gelince anılırsın.

Şevki zevk sanır doymazsın.
Büyük bir azim ile kapılar dasın.
Nefes verirken zorlanacaksın.
Zamanı gelince anılırsın.

Doyumsuzdur insanın gönlü.
Zaman sana da hak bana da.
Hakka giderken düşün bir kere.
Zamanı gelince anılırsın.

Doynamadıysan bak geçmişe.
Kimler kaldı bil bir kere.
Ne sesleri var ne seda,
Zamanı gelince anılırsın.

Mehmet Acet "2014.07"

NOT...
Mesci-di kuba...Mümin mescidi.
Mescid-i Dırar Münafık mescidi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/890729/anilirsin.html>

GÖZETLEYEN VAR.

Biri bizi gözetliyor;
İster inanın ister inanmayın.
Hak isterse eğer durmayın.
Gün gelecek zaman sebep olacak.
İster inanın ister inanmayın.

Küçük bir şavk karanlıkta geldiyse,
Ne sorguluyorsun o hayatını.
Üzülmenize sebep nedir bilemedim.
Kader deyip geçeceksiniz ya,
İster inanın ister inanmayın.

Bir gün ödenecektir o diyet.
Bilsen de bilmesen de,
Küçük çocuk dilinde atta dendiğinde.
Zaman geçmiş büyümüş olacaksın.
İster inanın ister inanmayın.

Bir bakın geriye hatırladıklarınıza.
Yaşam başka, Dil başka.
Aşkı yaşayabiliyor musunuz?
Sakın ha sorgulamayın!
Bir gözetleyen var dedik ya!
Yaşadıkça verilecektir o hak sana.
İster inanın ister inanmayın.
Mehmet Acet "2015.01"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/909774/gozetleyen-var.html>

YAŞIYORUM

Yaşıyorum inadına yaşıyorum işte.
Siyasete, Düşünce ve davranışa inat,
Yaşama yapılan, Yapılacaklara inat.
Yaşıyorum inadına yaşıyorum işte.

Ey dünya duy artık her şeye kadirsin.
Zaman aleyhime işliyor biliyorum.
Sen kazanacaksın inanıyorum.
Yaşıyorum inadına yaşıyorum işte.

Uzun sanılan gün bitecek bir gün.
Bir arpa boyu denir ya ömür.
Masal sanma biter bir gün.
Yaşıyorum inadına yaşıyorum işte.

Sevgi yaşatıyor sahip çıkıyorsa gönlüme.
Gönül sahip çıktıysa ömrüme,
Göreceksin varsa kaderde,
Ne çıktıysa kaşığına kâsende.
Zaman geçse de, Bitse de.
Yaşıyorum inadına yaşıyorum işte.
Mehmet Acet "2015.02"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/916780/yasiyorum.html>

YARADAN

Kalbine göre verir yaradan.
Ne kadar dilenirsen dilen kapısında.
Ne bir eksik, Ne bir fazla,
Kalbine göre veriyor yaradan.

Hak haktan istenir yaşanırken.
Kendi kurduğun adaletle değil.
Bir gün hak vaki olduğunda eğer.
Kalbine göre verir yaradan.

Geçmişe ve geleceğe bakma yaşamda.
İsteriktir o yaşam bedende.
Bedel zaman içinde ödenecekse eğer.
Kalbine göre verir yaradan.

Hani derler ya beden hesap soracak.
Kimden ne diye sorgulama kendini.
Cezayı yaşantınla sen kestir o bedene,
Kalbine göre verir yaradan.

Uzun sandığın kısa yolculuktan o yaşam.
Sen yaşadın ah etme dilenme artık.
Bedende, Bilende soracak inan.
Kader diyerek esir olursun düşüncelerine,
Boş boş bakarsın geçmişe hayata,
Ramak kalmıştır terk edeceğin dünyaya.
O zaman kalbine göre verir yaradan.
Mehmet Acet "2015.01"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/929013/yaradan.html>

ADIM ÇOCUK ŞEHİT

Ne umutlarım vardı yok ettiler ,
Büyürken ne olacaksın dediler.
Toprak kokacağım size,
Ben yerimdeyim adım çocuk şehit.

Hadi yaptıklarınızla öğünün.
Siz olmadınız mı genç çocuk.
Neden buraya yönlendirdiniz beni.
Ben yerimdeyim adım çocuk şehit.

Ağlamayın şimdi gülün artık.
Pirim yapacaksınız ya hepiniz.
Haklıydım diyecek övüneceksiniz.
Ben yerimdeyim adım çocuk şehit.

Haklı olsanız olmasanız ne yazar.
Baharım olmadan geçtim yolunuzdan.
Hadi yargılayın kendinizi.
Ben yerimdeyim adım çocuk şehit.

Bende geçecektim sizin yolunuzdan.
Hak tanımadıysanız yaşantıma,
Yanıma çok gelenler olacak daha.
Ben yerimdeyim adım çocuk şehit.
Mehmet Acet "2015.08"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/948119/adim-cocuk-sehit.html>

SABIR

Er geç anlaşılacak değerler.
İyi günler kötü günler.
Hepsi bir gün biter.
Tutmaz el, Tutmaz ayak.
şimdi çevrene iyi bak.
Sormazlar mı eski günleri.
şimdi sabır eker durursun.

Ey fani geçti ömür.
Örnekler vardı elinde.
şimdi bak geçmişine.
Sormazlar mı eski günleri.
Rzgr eken tufan bierdi de.
Sorgulamadın mı bu yaşam niye.
şimdi sabır eker durursun.

Hadi artık yaşa bu bedelle.
Haklar helal edilmedikçe.
Aldığın ahı yaşamadıkça.
Gözlerinle görüp.
Kulaklarınla duyarken,
Dilin sustuysa.
Ah eksen ne fayda,
şimdi sabır eker durursun.
Mehmet Acet "201308"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/957234/sabir.html>

ÖMÜR

Bir sigara içimiydi ömür.
Ha o yandı, Ha ben.
Zaman mı?
Kendince geçti işte.
Bir sigara içimiydi ömür.

Önemlide değildi yaşayacaktım.
Sen, Ben derken,
Zaman mı?
Kendince geçti işte.
Bir sigara içimiydi ömür.

Sevgimi derdim, Yoksa sadakat mi?
Her ne düşünürsen düşün.
Geldim. Yaşıyorum, Gidiyorum işte.
Zaman mı?
Bir sigara içimiydi ömür.

İşte o anlayan kişi veya zaman.
Buldu mu seni, Korkma yaşa.
Birde o yukarıda yöneten.
Senden yanaysa,
Gerek var mı sorgulamaya.
Kötüde olsa, Yaşa doyasıya!
Bir sigara içimidir ömür.
Acet.. "201510"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962715/omur.html>

KİM

Yakala yakalayabilirsen.
Ne kadar koşarsan koş,
Bende o kadar uçarım.
Kimine çok çok uzağım.

Fısıltı bile duyulur aramızda.
Korkma düşün hisset yeter ki,
Işıktan bile hızlıyım.
Kimine çok çok yakınlım.

Kimileri güneş gibi ısıtsa yaksa,
Kutuplarda hissederim kendimi.
Bırak ısınmayı, Yanmayı.
Kimine hiç mi hiç içim ısınmaz.

Kimilerini çok severim çok.
Güvendiğim an korkma,
İsteyim inanayım yeter ki,
Kimileri içime sığmaz.

Kimi mecburiyetimdir.
Kimi aşkım servetim.
Kimi gülen yüzümdür yansıtır beni.
Kimileri ömrüme zulüm!

Kimileri canım sol yanımlım.
Kimileri sabrım imtihanım.
İster bilin, İster deneyin.
Bir yerimde yer alın.
İster sol yanımlım, İster sabrım.
Mehmet ACET "2015.04"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/969220/kim.html>

YILLAR

Umulmayan beklenmedik acılar,
Doyum olmayan aşk ve sevgiler.
Uçurumun eşğın de yaşanan.
Daha nice yıllar gelecek.

Gam ve üzüntü çekilen günler.
Hazırdan beslenen asalak haftalar.
Meydan okuyarak geçen aylar.
Daha nice yıllar gelecek.

Sahiplendiğımız bizim yıllarımızdı,
Yaşadık zannedilen yıllar.
Yaşanmış görünen, Yaşayamadığımız.
Daha nice yıllar gelecek.

Kavgalarda yenilen hırslar.
Zaman geçmiş isterik yaşamlar.
Gül kokulu zannedilen gelecek yıllar.
Daha nice yıllar gelecek.
Mehmet Acet "2015.12"

*****Yeni yılınız kutlu olsun *****

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/981842/yillar.html>

YAŞIYORUM

Veda ettiğim yıllar elimde.
Ne yıldızlar kaymış gönlümde.
Sesim kaybolmuş bedenimde.
Bu günü bu gün yaşıyorum.

Yaşadığım yıllara yanıyorum.
Geçen zamanlarıma acıyorum.
Bedenim oda kaybolmuş sessizce.
Bu günü bu gün yaşıyorum.

Geçmiş günler zamana ağlıyor.
Gönül küsmüş yaşamaya değer.
Depreşti bütün dertler çileler.
Bu günü bu gün yaşıyorum.

Neler geçecek daha zamanda.
Anlamak çare değil yaşamda.
Kader dendiye böyle yaşama.
Bu günü bu gün yaşıyorum.

Sevende varmış bu deli gönlü.
Kadir kıymet bilinmez sanırdım.
Tövbe ettim o söyleyen dille.
Mutlu olsun her kişi yerinde.
Bu günü ben bu gün yaşıyorum.
Mehmet Acet ""2014.04""

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/987481/yasiyorum.html>

ÇİZİKLER

Acımasız, Hırsız, Arsız hayat.
Her seferinde bir çizgi atıyor suratıma.
Anlımdaki çizgileri tek tek boyayıp,
Çizerek yeniden yazmak isterim.

Kimi palyaço diyerek gülüp geçiyor.
Kimisi acıyarak yüzüme bakıyor.
Bırakın kendi haline alın yazımı.
Çizerek yeniden yazmak isterim.

Benden çalınan yılların çizikleri bunlar.
Doğa yazmış, Herkes görsün diye.
Kaşımın üstüne tam anlıma koymuş.
Çizerek yeniden yazmak isterim.

Her çizik anımda ayrı anlamlar taşıyor.
Bazısı derin, Bazısı yüzeyde, Acımıyor!
Tebessümle hürmet ettiriyor.
Yaşanmışlıklar işte dediğin an!
Kalem alıp çizerek yeniden yazmak isterim.
Mehmet ACET " 201602 "

""DOĞUM GÜNÜMÜ KUTLAYAN ANLINDA ÇİZİKLERİ OLAN OLMAYAN TÜM TANIDIKLARA GELSİN."" Teşekkürler,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992852/cizikler.html>

KAPI

İçtiysem vardır sebebi.
Söz söyleme düşün bir kere.
Düşünce yaşanmışlıklara.
Anlaşıldıysam,
Garson kapıyı getir dışarı çıkacağım.

Var mı muhbirliğim yemişliğim.
Var mı inkâr edişim haksızlığım.
Borcumu kılar öderim huzurda.
Anlaşıldıysam,
Garson kapıyı getir dışarı çıkacağım.

Bu muhabbet çok sıktı beni.
Yaşam mı? Ömür çabuk geçti.
Kimler yaşadı, Dön bir bak ardına.
Anlaşıldıysam,
Garson kapıyı getir dışarı çıkacağım.

Kapı kapandı ardından.
Bir roman yazıldı arkandan.
Duydun mu? Diye sorma kendine.
Anlaşıldıysam,
Garson kapıyı getir dışarı çıkacağım.

Ne söylerseniz söyleyin artık duymuyor.
Hakları helal edin dendiğinde ediliyor.
Giden içinden bir daha dönersem diyor.
Anlaşıldıysam,
Garson kapıyı getir dışarı çıkacağım.
Mehmet Acet.
“201602”

Dünya işleri ve yaşantısı ile her şeye sahiptir, O kadar sarhoştur ki!
Garsona seslenir hey garson kapıyı getir dışarı çıkacağım. Der!
Bu dünyada yer içersin yolu şaşırırmışsan aranırsın kapıyı ayağına istersin.
Kim bilir belki yaşanmışlıklar yaşam orası ayrı bir âlem!
Ayağına getirilecek kapıyı veya çıkışı bulabilecek misin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1011272/kapi.html>

BAYRAM

Bazen göremez konuşamazsın.
Çalışır çabalar hızla koşarsın.
Bir gün öncesi hazırlanırsın.
Bu gün arefe, Hadi bayramı görelim.

Çok mu zor o günü bayram yapmak.
Biraz hüzün, Bir o kadarda anı,
Her günden farkı var mı bayramın.
Bu gün arefe, Hadi bayramı görelim.

Bayramları saymakla bitmez.
Bir gün öncesi beklenirken arefe.
Sessizce gönülden giderken bayramdır.
Bu gün arefe, Hadi bayramı görelim.

Göz görmez olmuş, Gönül taşlaşmış.
Arkaya bakmayı unutmuşsun.
Geçmiş yok artık diyorsan.
Bu gün arefe, Hadi bayramı görelim.

Zaman geçmiş musallaya gelmişsin.
Arefe bitmiş, Senin için bayramdır.
Görünür mü? Bilinir mi? Belli olmaz.
Hadi o günler gelmeden.
Bu gün arefe, Bayramı görelim.
Mehmet Acet " 201607"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033267/bayram.html>

SUSKUN

Sustuğum ok Şeyler var içimde.
Hiç konuŐmadıđım, Rüyalarımaya giren.
İçimde kaybolup giden insanlar.
Dini bayramlarda neden diye sorarlar.

Birde mezarlarına uğrayacaklarım var.
Rüyamda konuŐtuđum, Neden dediğim.
Cevap bulamadığım sustuğum an.
Dini bayramlarda neden diye sorarlar.

Önemlimi hala yaŐıyoruz hırslıyız.
Ne musalla, Ne mezar taşı, Nede yüzleri.
Zaman kendince yaşıyor geçiyorsa.
Dini bayramlarda neden diye sorarlar.

Düşünürken kafama takmasam da,
Sol yanım ağrır durur işte,
Biliyorum yolumu desem de,
Dini bayramlarda neden diye sorarlar.

Kimi oruç tutar, Kimi kurban keser.
Olmayan adaklar adar, Yaşar da yaşar.
Bilmez ki! Ne oruç, Ne adak kurtaracak.
İnsanlıkları yanlarına kalacak dediğimde.
Dini bayramlarda neden diye sorarlar.
Mehmet Acet "201609"

*****KURBAN BAYRAMIMIZ MÜBAREK OLSUN *****

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046002/suskun.html>

GİBİDİR HAYAT

Yaşamda zaman çok uzun oldu.
Belki sence ıskaladım bu hayatı.
Balığı tekneye alamadığın,
Arkasından sevgi ile baktığın gibidir hayat.

Kaybolan bir ben değildim yaşamda.
Duanın kabul edilmediğini sandığın,
Dün bitti, Bu gün başladı dediğin.
Arkasından sevgi ile baktığın gibidir hayat.

Yaptığın planlar hesaplar suya düştü ise.
Hayatı harcadıysan, Korkma su geri verir.
Kaybettiklerine üzölmek yerine? Dur düşün.
Arkasından sevgi ile baktığın gibidir hayat.

Mübah der, Yer içersen devam et yaşamaya.
Bir gün önüne geldiğinde hadi dendiğinde,
Yarınlara güzel bakacaktım dersin.
Arkasından sevgi ile baktığın gibidir hayat.
201607 Mehmet Acet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1049271/gibidir-hayat.html>

HAYALLER

Hayallerimi dağıtmaksa eğer niyetin.
Ne bekliyorsun geldim dağıt işte.

Ben ne dağlar ne denizler gördüm.
Ne rüzgârlar ne tufanlardan geçtim.

Öyle taşlaştı ki yüreğim.
İnan katlanır kabul ederim.

Atsalar beni denizlere!
Kırk sefer yıkansam,

Sorana deryada abdest aldım derim.
Unutmayın yaşayanlar, Yaşam benim.

Geldim gidiyorum işte.
Nasıl bilirdiniz denir ya,

Korkmayın söyleyin o sözü.
Oda sizin gibi biliyor kendini.

Tek isteği, Tek dileği, Sevgiydi.
Nereye atarsanız atın artık.

Ya toprak, Ya deniz,
Ne bekliyorsunuz,

Gidin artık bakmayın ardınıza.
Siz düşünün!
Ben şimdi geldim, Huzurdayım işte.
Acet. "201409"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1050268/hayaller.html>

KASIM

""""""Atamızı saygı ile anıyoruz.""""""

Son baharda yeşeren duygularımı.
Bırakıverdim yaşamın seline.
Yapılanlara inat, Yaşadı kendince.
Kasımda verdik toprağa ellerimizle.

Kimler gitmedi ki, O son baharda.
Bir Cihan, Bir gönlüm, Birde Atam,
O son baharda aktı gitti kendince.
Kasımda verdik toprağa ellerimizle.

Ağrılı, Acılı şimdi yine o son bahar.
Yeni gençlik diyor ki, İkinci bahar.
Yaşayabiliyorsan, Korkma ilkbahar.
Çok zaman geçti, Hala unutulmadı.
Kasımda verdik toprağa ellerimizle.
201611 "Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1057827/kasim.html>

ÇOCUK DİLİ

Büyüklerim soruyorum size.
Egonuzla, Kurallarınızla.
Gösteriş, Övünmelerinizle.
Sizinle sizin dünyanızda,
Yaşamak zorunda mıyım?

Süt helal etmez bazılarınız.
Emeğini helal etmez birileriniz.
Ben mi istedim sizinle yaşamayı.
Sizinle sizin dünyanızda,
Yaşamak zorunda mıyım?

Çok istiyor seviyordunuz hayatı.
Hiç düşüşündünüz mü isteklerimi.
Sebepten olduysanız ah etmiyorum.
Sizinle sizin dünyanızda,
Yaşamak zorunda mıyım?

Çok isteğim olurdu sizlerden.
Hakkımı biliyor istemiyorsam.
Siz büyükler ne olur biraz zaman.
Bende geleceğim yaşınıza.
Şimdiki düşüncelerim!
Sizinle sizin dünyanızda,
Yaşamak zorunda mıyım?
201611 ""Acet""

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1062251/cocuk-dili.html>

TAŞINMIŞIM

Ne kadar çok taşındım bilseniz.
Her tarafta sararmış sayfalar.

Kitaplar, Tozlu raflar bir yanda.
İçinde sararmış fotoğraflar.

Hadi vakit geldi diyen sesler.
Suskun ardına bakmayan.

Anılarda boğulmak istemeden.
Ne kadar çok taşınmışım meğer.

El uzatıldığında yanında bulan.
Elini uzattığında tutamayanlar.

Nerede o geçmişle övünenler.
Tan ağarırken gök yüzüne bakan.

Kaldır elini havaya bir dua et yeter.
Bitmez ki düşüncelerde o sesler.

Zaman geçmiş, Gemi de kalkmış.
Çarığı sürürken acıyan ayaklarım.

Çıplak gelip çıplak giderken.
Giyimli olan o kısa yaşamımda,
Ne kadar çok taşınmışım meğer.
201701 "Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1075780/tasinmisim.html>

SOLDU RESMİM

Gerçekçisin sana ah eylesem.
Bir gülsen ah etmem hayat.
Söylensem neye niyet.
Kızma ama soldu resmim.

Bir bak resimlere hak verirsin.
Geldim gidiyorum hey hat.
Söylensem neye kısmet.
Kızma ama soldu resmim.

Tutmuyor ağrır ellerim.
Hava bülteni gibi dizlerim.
Derman takat yok giderim.
Kızma ama soldu resmim.

Şimdiden hazırladım toprağımı.
Ha ıslak ha kuru farketmiyor.
Ben götüreni düşünüyorum.
Kızma ama soldu resmim.

Erken geç oldu hakkıydı derler.
Ben yaşadım bu yaşam benim.
Kendimce en iyisini yaptım.
Ne yaparsan yap vur çarp böl,
Yüzüme fazla dokunma derdim ya?
Kızma ama soldu resmim.
""Acet""201708

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120887/soldu-resmim.html>

YARISI YAŞANMIŞ HAYAT

Analı babalı yarısı yaşanmış hayat.
Ne dileniyor, Ne istiyorsun hey hat.
Nefeslik ömürde derine iniyorsan.
Düşünme yarısı yaşanmış hayat.

Neler vermezdim dediğin anlar.
Yazıldıysa, Çizildiyse kader!
Koyuver gitsin gerisini, İsteklerini;
Uğraşma yarısı yaşanmış hayat.

Analı babalı yarısı yaşanmış hayata.
Bir el atalım dediğinde kahrolursun.
Kimse yanında değildir ağlarsın.
İsyan etme yarısı yaşanmış hayat.

Hadi gülelim önemlimi onlar.
Ağlayan da bir gülende!
İnsanlık bilinirse bir ömür,
Ah etme yarısı yaşanmış hayat.

Hadi talep et eskisi gibi yine iste.
Kanmaz artık sözlere kimse.
Nasılsa hepimiz yaşayacağız.
Bazen tamamlayamadığımız.
Analı, Babalı yarısı yaşanmış hayat.
201708 "Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1130084/yarisi-yasanmis-hayat.html>

AFFETMEYECEĞİZ

Bazı insanları affetmeyeceğiz.
Bunca konuşanların arasında,
Bunca susanların arasında,
Bazı insanları affetmeyeceğiz.

Yıllar geçse yeni yeni yıllar gelsede.
Düşünmeyen anlamayanlara inat.
Namert olan yetim hakkı yiyenleri.
Bazı insanları affetmeyeceğiz.

Daha nice nice güzel yıllar gelecek.
Tarihe bir not daha düşülecek.
Gelecek geçmişten hesap soracak.
Yeni yıl kutlarken hep seni anacak.
Biz mi? Ben mi?
Bazı insanları affetmeyeceğiz.
201712"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1138466/affetmeyecegiz.html>

DOĞUM GÜNÜ

Şimdi anlıyor; Zemheride doğmuş.
Kendi istemeden gelmiş sessizce.
Üşüyor, Yanıyormuş bilemeden.
Olsun dercesine mutlu, Yine sessiz!

Zaman geçmiş o zemheri kırılmış.
O doğan çocuğun beli bükülmüş.
İnadı hırsı gözlerinin ferî gitmiş.
Olsun dercesine mutlu, Yine sessiz!

Kutlayanlara teşekkür ederken.
Bir hüznün çöküyor üstüne.
Nasıl geçti bunca yıl kendi kendine.
Gözleri dolu, Boğazında bir düğüm.
Olsun dercesine mutlu, Yine sessiz!
201802"Acet"

Doğum günümü kutlayan Eş dost tüm arkadaşlarıma iyiki varsınız. İyi dileklerinizi hep beraber yaşamak dileğimle.
BENDEN SİZE GELSİN.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1142992/dogum-gunu.html>

ACILAR

Hiç sönmediki içimdeki ah.
Allah biliyor şeytana devrettim.
Ağzımdaki cam kırıkları gibidir.
İçimde gizlediğim sessiz acılar.

Deve dikenle kanını emdiği gibi.
O kadar besliyor bu kin demekki.
Sakinleştiren bir kul ise beni.
İçimde gizlediğim sessiz acılar.

Susarım artık ölüm döşeği sarmal.
Biliyorum benimle gidecek bu hal.
Sağ sol omuzumdakiler sorar.
Cam kırıkları çiğnemek gibidir.
İçimde gizlediğim sessiz acılar.
201803”Acet”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1154910/acilar.html>

GİDER

Kimi insanlar ağlar hemde çok,
Birileri kendini isbat etmeye çalışır.
Bazıları ağlarken birden bire güler.
Hakkı bilen insan sessizce gider.

Sessizce içten ağlayarak giderler.
Güneşin batışı doğuşu gibi sessiz.
Geçen günler yıllar gibi sessiz.
Hakkı bilen insan sessizce gider.

Dönmemek üzere apansız giderler.
Yüreklere ateşi sonradan düşer.
Dönmeyeceğini her kişi bilir.
Kendini bilen insan sessizce gider.

Aydınlık sabahlara merhaba demek.
Ardında ışıltılı bir geçmiş bırakarak.
Gitmek gitmeyide bilmek gerek,
Kendini bilen insan sessizce gider.
201804"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1162057/gider.html>

UNUTMADIM.!

İnsana insan derlerdi.
İnsan nedir şimdi anladım.
Zor günlerde yanarken,
Ben can nedir şimdi öğrendim.
UnutMADIM AKlımda.

Zor günlerdi yaşadım ağladım.
Hakkımın alınacağını sandım.
Geçiyor zaman yandım ha yandım.
Yıllar var ki hala yanarım.
UnutMADIM AKlımda.

“Acet
Hiç bir kimse; Ne yakını, Ne kendisi, Ne ülkesi yanarken ağlarken gülmez.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1173352/unutmadi.html>

BİLİRİM

Ne zaman daralsam bitse gücüm.
Kaldırır kafamı gök yüzüne bakarım.
Güçlü olmam gerektiğini anlar.
Ya kendimi ya Hakkı bilirim.

Susmak zorundayım kimim ki ben.
Dağların altından su taşıyan.
Gök kubbe altında ağlayan.
Ya kendimi ya Hakkı bilirim.

Boyun eğdiren birileri olmasa,
Atadan ar namus almasam;
Birde insanlığım var susmasam.
Çok söz söyler çok fiil eylerim.
Susar?
Ya kendimi ya Hakkı bilirim.
201802”Acet”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175279/bilirim.html>

HEYBEMDESİNİZ

Tanıdığım tanıdığımı sandığım.
Biliyorum dünyada yaşayan.
Sizsiniz birde bilinmeyen ben.
Hepiniz heybemdesiniz.

Güneş balçıkla sıvanmaz.
Mızraklar çuvala sığmaz misali.
Ben ayakta yine kendimleyim.
Hepiniz heybemdesiniz.

Ara sıra yalnız kalınca çıkarıyorum.
Sevip küfredip yerine bırakıyorum.
Hiç bir zaman aman dilemiyorum.
Hepiniz heybemdesiniz.

Geri vites yok gittiği yere kadar.
Bir değil bu dünyada iki seveni var.
Manevi seveni olmasa yaşanmaz.
Hepiniz heybemdesiniz.

Anıldık anılmadık diye soranlar.
Anılan yerine koymayın kendinizi.
Bir kere bile olsa anılmadınız,
Hepiniz heybemde siz en diptesiniz.

Beni gördü ölüm bile ağladı üzüldü.
Öptüm kokladım oda vardı heybede.
En acısı oydu ölüm bile koklanıyor.
Siz mi? Hiç heybeden çıkmadınız ki?
En diptesiniz.
201804"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180054/heybemdesiniz.html>

UNUTUN

Ustaca söylenen yalanlar.
Gerçeklerden uzak hayatlar.
Maddiyata tamah eden insanlar.
Sizinle gelmiyorum unutun beni.

Türküsunü şarkısını gördüm.
Oyun havasında acılar duydum.
Toprağa vermeden pilavını yedim.
Sizinle gelmiyorum unutun beni.

Dilden çıkan sözleri dinlerken.
İnsan sandıklarına yürekten.
Geceler boyu mahkeme kurarken.
Sizinle gelmiyorum unutun beni.

Konuşurlarken susmaktan bıktım.
Yaşayarak riyakârlığı öğrendim.
Bende dinlenenlere fırsat verdim.
Sizinle gelmiyorum unutun beni.

Yüreğinden gelmediği halde.
Dilinden dökülürken evet diyenler.
Susup avazım çıktığına haykırdım.
Sizinle gelmiyorum unutun beni.

Kendini tutuyor sıkıyorsun ya!
Gözüm yaşlı yüreğim yaralı,
İçimdeki sesi bile duymuyorum.
Bu dünyada kendimi bile bırakıp.
O güzel meçhule gidiyorum.
Sizinle gelmiyorum unutun beni.
201808”Acet”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182895/unutun.html>

İÇİMDE

Herkesi mutlu etmeye çalışmaktan.
Gülmeyi, Ağlamayı unutmuşum.
Birilerinin derdine derman olurken.
Kendi içimde kaybolmuşum.

Anladım ki zaman geçmiş.
Ne kırgınlık, Ne kızgınlık.
Nede isyan ederim halime.
Kendi içimde kaybolmuşum.

Anladım ki çok şeyden soğumuşum.
Hayallerim için fazla yorulmuşum.
Ben anladım anlamayanlar utansın.
Kendi içimde kaybolmuşum.

Sadece hayallerim için çalıştım.
Kalmadı dizlerimde mecalim.
Aklım ermez gözlerde görmez.
Beyin ölümü gerçekleşmemiş.
Arıyor burada bir yerlerdeydi diyor.
Kendi içimde kaybolmuşum.
201809”Acet”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184018/icimde.html>

BAZILARI

Bazıları sosyal medyada yaşar.
İyiki var der taparda tapar.
Bir şeyler çıkar diye paylaşır.
Bazıları sosyal medyada yaşar.

Okumuş okumamış eğitim sıfır.
Senin paylaştığını yaptım sanar.
Demokrasiyi cumhuriyeti bilmez.
Bazıları sosyal medyada yaşar.

İzinsiz çıkamaz söz hakkı yoktur.
Karşına hak arayan Avukat çıkar.
Bir bakarsın öğretmen doktor olur.
Bazıları sosyal medyada yaşar.

Devrim yapacak mesajlar atar.
Geçmişini bilenler güler geçer.
Bırakın yaşasın o zavallılar.
Yorumda; Görüşelim desen.
Kaçacak yer ararlar.
Bazıları sosyal medyada yaşar.
201809 "Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186532/bazilari.html>

EYVAH

Hazandır yaprak düşer eylülde.
Mevsim mevsime döner.
Ardından sıcaklar tükenir.
İçinden yine bir eyvah geçer.

Hep eylül hüznendirir beni.
Ekimde yeni tohum atılacak.
Bazısı tutunur bazısı belki.
İçinden yine bir eyvah geçer.

Yazın, Güzün, Sözün bittiği gibi.
Yapacaktım edecektim oda bitti.
Kendime yaşayacaktım dediğinde.
İçinden yine bir eyvah geçer.

Tohum gibi düşersin torağa.
Gün geçmiş her şey bitmiştir.
Kazancım nerede dediğinde.
İçinden bir eyvah geçer.

Bitmiş, Tükenmiş bir ömür.
Ne bekliyordun ki!
Hem fani hemde ölümlüydün.
Susar konuşamazsın.
İçinden bir eyvah geçer.
2018.09 "Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1187298/eyvah.html>

DİKEN

Şu boz kırdan uçan bülbüldük.
Sol yanımıza bir diken battı.
İyileşmez yaramdan ne ölebildim.
Nede sizin yaşamınıza dönebildim.

Siz ah ettikçe karamsar oldukça.
Ne enginlere doydum ne inebildim.
Diken sana batmadı ya?
Tanımadığım kişi sen itiraz ettikçe.
Ne günümü ne dünü yaşayabildim.
201809“Acet”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1191227/diken.html>

KÜFÜR

Bugün hiç küfür edesim yok.
Gelmişine geçmişine demeden.
Sustum yine fermuarı kapattım.
Bugün hiç küfür edesim yok.

Ama durdum düşündüm.
Böylede olmaz ki dedim.
Yedi ceddine sayacağım.
Bugün hiç küfür edesim yok.

Hangi dünyadan geldin diyeceğim.
Yaşadığımız bu dünyadan mı?
Nerede yaşıyorsun demiyeceğim.
Bugün hiç küfür edesim yok.

Sallan birazda oyalan bu dünyada.
Birazda yalan kat karala ısrarla.
Geçmişine geleceğine ölmüşüne.
Hadi iyi günümdeyim zorlama.
Bugün hiç küfür edesim yok.
201810"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1195539/kufur.html>

10 KASIM

Kimi zaman trafik durur.
Kimi zaman yaya durur.
Kimi zaman hayat durur.
Bir söz dökülür dillerden.
Allah rahmet eylesin sözüyle.

İşte o dilden düştüyse.
Arşala durur, Söz durur.
Sizi idare eden beden durur.
Bir nidadır içinden dökülen.
Allah rahmet eylesin sözüyle.

Geçmişine duran insan varsa.
Gelecekte bir haber isen.
Üzülme be arkadaş dinle.
Kimi toprağa kimi kalbe gömülür.
Allah rahmet eylesin sözüyle.

Seksen milyonun yarısı adına.
Haddime değil bir şey diyemem.
Eğer düşündüğümüz aynı kişiye.
İhya olur inancıma göre.
Allah rahmet eylesin sözüyle.
201810"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1196915/10-kasim.html>

DÜN BUGÜN

Gün ışınıncaya dek uyumayacaksın.
Sesler duyacak dışarı bakacaksın.
Halkın hali görüntüsü seni yoracak.
Bir düne bir bugüne bakacaksın.

O güzel uyuduğun günler geçti.
Düzelmezsen sen değilsin artık.
Yorgunsun kafanda ahlar var.
Bir düne bir bugüne bakacaksın.

Terazi tartmaz denge bozulmuş.
Dara koysanda zararına her şey.
Neredeyim nasıldım diyerek.
Bir düne bir bugüne bakacaksın.

Gün ışınacak uyanacak soracaksın.
Tanıyan yok bilen yok uyumuşsun.
Geçmişe gidemeyecek yorgunsun.
Bir düne bir bugüne bakacaksın.

Hayıflanıp üzülüp yanacaksın.
Öyle bir zaman geçmiş ki!
Yapacak bir şey yoktur artık.
Ben ne yaptım diyeceksin.
Bir düne bir bugüne bakacaksın.
201812"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201252/dun-bugun.html>

ESKİ YENİ YIL

Taşa toprağa gerek kalmadan.
Nasılsın iyimisin diye anmadan.
Yaşantıları ESKİ yılları unutarak.
Gömüldüğün tek yer insan kalbidir.

Çıkaramaz kimse seni oradan.
Görüntü var ses yoktur canlıdan.
ESKİ yılların arkasından bakarak.
Gömüldüğün tek yer insan kalbidir.

YENİ yıllar gelir umutlanır gülersin.
Bir bakarsın YENİ yıllarda eskimiş.
İçinde bir burukluk bir kıpırdanma.
Gömüldüğün tek yer insan kalbidir.

Kimleri gömdüysen artık o mezara.
Bazen acı verir bazende zevk.
Taşsız topraksız kazmasız küreksiz.
Gömüldüğün tek yer insan kalbidir.

Kimisi açık kimsesiz mezarlığıdır.
Kimisi kapalı zengin mezarlığıdır.
Tek ortak yanı insana dair.
Girdiğin an çıkamayacağın,
Gömüldüğün tek yer insan kalbidir.
201812”Acet”

****YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN****

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1206880/eski-yeni-yil.html>

GİDER

Her Şey acısıyla gider.
Baba ölünce direk gider.
Dost sandıklarımız gider.
Her Şey acısıyla gider.

Hikayeler kesmez kısa kalır.
Roman yazarsın artık.
Geriye baktığında anlarsın.
Her Şey acısıyla gider.

Doymayacağın kadar bir hayat.
Nereden baktığına bağlı.
Hadi ya sende diyenlere inat.
Zamanı lehine çevirirsin.
İŞte o an her Şey acısıyla gider.
201810"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209341/gider.html>

SORAR YA!

Sağken söylemek isterdim.
Vakit olmadı zamanda geçti.
Şimdi dile getireceğim.
Savunamıyor, Musallaya geldi.
Hani hoca sorar ya!

Bir şeyler söyle diyor şeytan.
Yine susuyorum yine sessiz.
Allahuekber sesi nasıl bilirdiniz.
İçimden bir şeyler kopuyor.
Hani hoca sorar ya!

Ergen ağzıyla söylenirim.
Hoca bitir şu işi derim.
Savunmanızın hesabı yine yarına.
Onunla sen yaşamadın derken.
Hani hoca sorar ya!

Afettim dercesine kan kustuğun.
Bir zamanlar sessizlikte sustuğun.
Yöneticiydi, Ailendi, Güvendiğindi.
Yatıyor işte boylu boyunca.
Hani hoca sorar ya!

Senin benim Hakkımı yiyenin.
Ölü soykasını almak isterim.
İsyan edip, Rahmet diledim.
Hakkını helal edin derler ya?
İnanç işte, Edelim mi?
Hani hoca sorar ya!
201901"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1211671/sorar-ya.html>

YAŞ GEÇİYOR

Yaş geçiyor arkadan gelen var.
Hayal kurmaya gerek yok artık.
Her gelen seni bir milim itiliyor.
Dön bir bak geriye yaş geçiyor.

Ne yaptın ne yazdın ne alkış aldın.
Geriye baktığında İnanmıyorsan.
Neye yararki uzun denen kısa an.
Dön bir bak geriye yaş geçiyor.

Hayal edemiyecek kadar yaşarsın.
Sakın boyun eğip kuldan dilenme.
Yıllar geçer belki deneyim dersin.
Dön bir bak geriye yaş geçiyor.

Büyükler çocuklarına derdi.
Ne olacak bunların halleri.
Düşünüyorum dilim varmıyor.
Dön bir bak geriye yaş geçiyor.

Bilenler kendince anacak seni.
Boş verin unutun seni beni.
Vardır muhakkak ben sen gibi.
Dön bir bak geriye yaş geçiyor.
201902"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212963/yas-geciyor.html>

ZAMANIM YOK

Dünya dönüyor salınarak.
Güneşin yedi saniye dönüşü gibi?
Bize maliyeti yetmiş yıl.
Zamanım yok yazıyorum işte.

Güneş dönerken geçen saniyeler.
Senden giden o güzel günler.
Vay tuh diye geçen yıllar.
Zamanım yok yazıyorum işte.

Göz kapa aç geçiyor zaman.
Ne kadarda uzun dediğimiz an.
Geçmeyen o çok kısa hazan.
Zamanım yok yazıyorum işte.

Sakın hayıflanmayın geriye.
Toz zerresi gibi uçuşuyor yıllar.
O esen rüzgâra ardımı dönerken.
Zamanım yok yazıyorum işte.

Çocukken hayal kurarken.
Görünmez olmaktı dileğim.
Gün döndü yedi saniye bitiyor.
Senin benim için yetmiş yıl.
Zamanım yok yazıyorum işte.
201801"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213508/zanim-yok.html>

SEVGI

Susuz kalan güller gönüller.
Cevapsız kalan gözler sözler.
Birde ah edince o sivri diller.
Sevgi bitmiş derler.

Su verilse gülümser hep güller.
Söylendiyse o güzel sözler.
Ah yerine duaya bıraktıysa diller.
Sevgi bitmemiş derler.

Yalan riya bir yere kadar.
Varılacak son yaklaştıysa eğer.
Bitmiş bitmemiş neye yarar.
Zamanı gelince konuşur diller.
Her şeyin başı sevgiymiş derler.
201902"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216411/sevgi.html>

KADIN

Minicik yüreğinde dünyayı taşıyan.
Elleri hamur kokan, Kırılğan alıngan.
Biraz çocuk, Biraz anne,
Birazda deli.
Dünya kapısı olan kadınlar.

Tutkulu haylaz bir kadın.
İncitmeyin beni;
Giydiğim fistanlar bile çiçekli.
Diyen! Feveran eden!
Dünya kapısı olan kadınlar.

Bedenimin ne önemi var ki,
Diyorsun değil mi?
Senin günün var.
Sebep olduğuna ne dersin.
Dünya kapısı olan kadınlar.

O gün nasıl verildi.
Yanan emekçi kadınlarla,
Kurtarmaya çalışan erkekler.
Ne zaman ayrıştırıldık?
Dünya kapısı olan kadınlar.

Şimdi sen çiçeklerle kutla,
Yanan birileri daha var.
Günü siz kurtaracaksınız.
Hazineleriniz yüreğinizde gizli.
Dünya kapısı olan kadınlar.

Sahip çıksanız çıkmasanızda.
Haklarınızı alsanız almasanızda,
Sizlerden doğan birileri daha var.
Gnnz kutlu olsun.
Dünya kapısı olan kadınlar.
201903"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1221045/kadin.html>

YERDEYİM

Oturdum özlemle bakıyorum.
Büyük devasa dünya sessiz.
Sesim duyulmuyor haykırıyorum.
Burada sakın yerdeyim.

Sigara izmariti gibi yanıyorum.
Yeşilleniyor sanki her tarafım.
Bir sağıma bir soluma bakıyorum.
Burada sakın yerdeyim.

Köşelerden ses gelir diye inerken.
Ne bahar ne yaz geçti bir bilsen.
Yıllar sonra sözler şarkı olurken.
Burada sakın yerdeyim.

Hadi bir el atın ağır aksak gidene.
Güzel toprak kokuyorsa bilene.
Bugün var isem vay gidene.
Burada sakın yerdeyim.

Çentikler atarım duvarlarına.
Sözler yanlış anlaşılırsa.
Esinlendim doğadan yana.
Burada sakın yerdeyim.

Bugün varım belki yokum yarına.
Söz etmem düne bugüne yarına.
Hak yemedim sözüm insanoğluna.
Burada sakın yerdeyim.
201901"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1221643/yerdeyim.html>

ANILAR

Şöför sağ aynaya iyi bak.
Bir kazaya kurban gitmeyelim.
Sarsmadan sessizce dur artık.
Anılar durağında incek var.

Şans bilene hak edene verilir.
Zaman yok şansı denemeye.
Gün kararıyor zaman geçti bile.
Anılar durağında incek var.

Kulaklar sesleri duyamaz oldu.
Gözler bozuldu karışık görüyor.
Küçük öksürmeler tıksırmalar.
Anılar durağında incek var.

Bel bükülmüş bozuk kaldırımlar.
Takatim yok yardımda istemem.
Üzölmeyin bırakın kendi halime.
Anılar durağında incek var.

Dinleyen yok sen dinle bari.
Değıştir vitesi artık boşa al.
Ağır ol yavaşla bas frene şöför.
Anılar durağında incek var.
201903”Acet”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232880/anilar.html>

SELAM OLSUN

Adalet diyerek hak isteyen.
Makam bulunca adaleti unutanın.
Küçümser bakışla gülüp geçenin.
Gelmişine geçmişine selam olsun.

Yediği sofrayı, Atasını unutanın.
Hıyanet içinde dost gibi yaşayanın,
Sahte yaşamda sizdenim diyenin,
Gelmişine geçmişine selam olsun.

Bir lokmadır yemesini bilene.
Doyumsuz aç gözlülerin selfisine.
Hak, Adalet diyen, Sırt dönenlerin,
Gelmişine geçmişine selam olsun.

Boş verin bu aymazlar bize uymaz!
Bu yırtıklar dikişte yamada tutmaz.
Bizi kendine uydurmaya çalışanın.
Gelmişine geçmişine selam olsun.

Zemin şartlar değişince dönenlerin.
Her şey mübah diyen efendilerin.
Son nefesde gözleri tavana dikenin.
Ona su verenin, O suyu içeninde!
Gelmişine geçmişine selam olsun.
201905"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235234/selam-olsun.html>

EMEKLİ

Gözlerinin feri gitmiş emeklinin.
Gözü dolar sevecen bakar.
Ne umduki şimdi ne buldu.
Günümüzde varmış der durur.

Deniz feneri gibidir arada çakar.
Aç işsizler var diye üzülür bakar.
Mazisine bir o kadar düşkündür.
Günümüzde varmış der durur.

Kırk yamalı bohça gibidir.
Açmaya kıyamaz bakarsın.
Ne anıları vardır bilinmez.
Günümüzde varmış der durur.

Söylenecek şikayetide çoktur.
Ağzını açtığında sen sus denir.
Yürümeye takati mecali yoktur.
Günümüzde varmış der durur.

Yüreği yanık sessizce şükreder.
Dişi yok yiyemez diye vermezler.
Hakkını yerler arkasından gülerler.
Suskun bir o kadarda asil.
Günümüzde varmış der durur.
201906"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240823/emekli.html>

EYLÜLDÜ BİTTİ

Sararır suskun sessiz bakarsın.
Hüzün hiç bir yere gitmez.
İçinde kendini yaşarsın.
Eylüldü bitti geçti işte.

Acaba ben mi yaşadım derken.
Bir soru gelir aklına.! Sorarsın?
Geçmez dediğimiz o zaman.
Eylüldü bitti geçti işte.

Start almış içindeki düşünceler.
Finişe ramak kala ertelemeler.
Yapacağım yapacaktık söylemleri.
Eylüldü bitti geçti işte.

Yapacaktım edecektim derken.!
Seneyemi sustum ömürse belki.?
Bak gök yüzüne konuş bence.
Eylüldü bitti geçti işte.

Tabiat soyunuyor, Biz giyiniyoruz.
Bakmayın arkanıza artık.
Söylenecek çok şey var ama,
Eylüldü bitti geçti işte.
201909"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1255936/eyluldu-bitti.html>

VAKİT

Yeni insanlar tanımaya gerek yok.
Yanıımızdakileri daha tanıyamadık.
Hadi bir selam söyle iyiye kötüye!
Her şeyin bir vakti vardır üstadım.

Kimler geldi, Kimler geçti ömürden.
Sizler gibi köprüydüm ezelden.
Sen ben o diyerek geçti sustum.
Her şeyin bir vakti vardır üstadım.

Zaman iteler sen itellersin öteye!
Git gidebilersen o meçhul hedefe.
Ya ulaşır, Ya bıkar, Ya koşarsın ya?
Her şeyin bir vakti vardır üstadım.

Sınırların üstünde bir sevgi vardır.
Hadi verelim bizde sevgiye desek.
Arayan, Soran hepsi isyandadır.
Her şeyin bir vakti vardır üstadım.

Önemlimi hayat sence hep bozuk.
Gidenlerden haber yok meçhul.
Yaşayanlar hadi sende der durur.
Her şeyin bir vakti vardır üstadım.

Hangisine el atalım gelmiş geçmiş,
Bırak hayatı bak sen kendi haline.
Birgün yok olacağını bile bile.
Bu hırs acelen niye, Sus ve dinle!
Her şeyin bir vakti vardır üstadım.
201911 "Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1263822/vakit.html>

İSTERDİM

Uygun bir eleğim olsun isterdim.
İnsanları doğarken eleyeceğim.
Öyle bir kader yazmak isterdim.
Asla bitmeyen mürekkebiyle.

Öyle bir yere gitmek isterdim.
Ayak basılmadık ilk olan yere,
İnsana insanca davranılan,
Hor görülmeven saf temiz yere.

Kalbur üstünde kalanlarla yaşamak.
Beni kendinden daha üstün gören.
Benimde onları üstün tuttuğum.
O güzel dünyada yaşamak isterdim.

Hadi gidelim bilinmeyen meçhule,
Bir bakın geriye neler bırakıldı.
Hiç bir şey hatırlanmaz unutulur.
Bıraktıklarımızı düşünmek isterdim.

Kimler ne düşünür umurumda değil.
Çaresizlik yalnızlık kaderimiz.
Sen ne dersen de, Sakın düşünme.
İnsanın insanı düşünmesini isterdim.

Güzellikleri yaşamak derler ya!
Seçilmiş elit birde hırsı olmayan.!
Ben sen onların istediği yaşam.
Küçük isteğimize neden bu isyan.!

O elekten eleyip bir avuç kişiyi,
Yanıma alıp çok uzaklara,
Dilediğimiz güzel hayata;
Sessizce..!
Kaçar gibi gitmek isterdim.
201911"Acet"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1267341/isterdim.html>

ZİYAN

“Yeni yıl 2020 kutlu olsun”

ZİYAN

Kul bilmez, Allah bilir dedik.
Sayısız heveslerimize yanarak,
Sayılı nefesler harcadık.
Ziyan olduk bilmeden.

Herkeze koştuk yetiştik,
Kendimize geç kaldık.
Ehline denk gelemezsen,
Ziyan olursun bilmeden.

Oldu bitti gitti zaten.
Güvenme dünyada dönüyor.
Aranan kulda insanda sensin!
Ziyan olduk bilmeden.

Nice yıllar gelecek ömürde,
Biri iyi biri kötü olacak.
Hırsların hevesini boğacak.
Ders alıp düşünmezsen,
Ziyan olur gidersin bilmeden.
201912”Acet”
Yeni yıl 2020 Kutlu olsun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1272113/ziyan.html>

DÜŞÜNME

Olur olmaz kişilere içini döktün.
Yine toplamak sana düştü!
Sahip olduklarını hiç dert etme.
Kismetin haktandır düşünme.

Ne istediysen o arar bulur seni.
Sahip olmadıklarına üzülme!
Zaten senin değil hiç bükülme.
Kismetin haktandır düşünme.

Zaman gelecek hayıflanacaksın.
Belki isyan edecek anacaksın.
Değmez bırak geçmişi bir yere.
Kismetin haktandır düşünme.

Yargılandın örselendin bir kere!
Çaresiz dertlere düşsende.
Değerini bilen çıkar bir kere.
Utanma silsende o geçmişi!
Kismetin haktandır düşünme.
202001”Acet”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1280174/dusunme.html>